

88

87

Jilid II

Hari Selasa

Bil. 3

25hb. November, 1980

Laporan Persidangan OFFICIAL REPORT

Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang **Yang Kelima** FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY, PENANG

Penggal Yang Kedua SECOND SESSION

Mesyuarat Yang Ketiga THIRD MEETING

Jilid II

Bil. 3

Hari Selasa

25hb. November, 1980

Laporan Persidangan OFFICIAL REPORT

Dewan Undangan Negeri Pulau Pinang **Yang Kelima** FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY, PENANG

Penggal Yang Kedua SECOND SESSION

Mesyuarat Yang Ketiga THIRD MEETING

KANDUNGAN

	<i>Mukasurat</i>
1. <i>Perbahasan atas</i> <i>Rang Undang-undang Perbekalan 1981 (samb.)</i>	2
2. <i>Perbahasan atas Anggaran Pembangunan (1981)</i>	32
3. <i>Ucapan-ucapan Penangguhan</i>	65

SELASA, 25HB. NOVEMBER, 1980

HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Speaker (Datuk Haji Hassan bin Haji Md. Noh @ Mat Noor, D.M.P.N., P.J.K.)
- Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Dr. Lim Chong Eu)
- Yang Berhormat Penasihat Undang-Undang (Encik Sabaruddin bin Othman)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Datuk Keramat (Datuk Teh Ewe Lim, D.M.P.N., J.M.N.)
- " " Ahli Kawasan Bayan Lepas (Datuk Khalid Ahmad bin Sulaiman, D.M.P.N., K.M.N., A.M.N., P.J.K.)
- " " Ahli Kawasan Bertam (Encik Abdul Rahman bin Haji Abbas, D.J.N.)
- " " Ahli Kawasan Tanjong Bungah (Datuk Khor Ngak Seng @ Khor Gark Kim, D.M.P.N.)
- " " Ahli Kawasan Bagan Dalam (Encik T. Subbiah, D.J.N., K.M.N., P.J.K.)
- " " Ahli Kawasan Bagan Ajam (Tuan Haji Ibrahim bin Abdul Razak, D.J.N., P.J.K., P.P.N.)
- " " Ahli Kawasan Teluk Bahang (Encik Mohamad @ Ahmad Radhi bin Pachee, D.J.N.)
- " " Ahli Kawasan Machang Bubuk (Encik Lim Heng Tee, J.P.)
- " " Ahli Kawasan Kubang Semang (Datuk Haji Mohd. Noor bin Haji Bakar, D.S.P.N., K.M.N., P.P.N., J.P.)
- " " Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Ahmad bin Saleh, P.K.T., A.M.N.)
- " " Ahli Kawasan Bagan Jermal (Dr. Sak Cheng Lum)
- " " Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Ong Hean Tee)
- " " Ahli Kawasan Tasek Glugor (Encik Samsuddin @ Md. Noor bin Ahmad, P.K.T., P.J.K.)
- " " Ahli Kawasan Sungai Bakap (Encik Teoh Chung Hor @ Teoh Kooi Sneah, J.P.)
- " " Ahli Kawasan Bukit Tambun (Encik Ong Bok Chuan @ Ng Swee Ching, A.M.N., P.J.K.)
- " " Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Liang Thau Sang, P.J.M.)
- " " Ahli Kawasan Sungai Nibong (Dr. Tan Chong Teik, P.J.K.)
- " " Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Peter Paul Dason)
- " " Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Chin Nyok Soo)
- " " Ahli Kawasan Pekan Bukit Mertajam (Encik Seow Hun Khim)
- " " Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Ooi Ean Kwong)
- " " Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Zabidi bin Haji Ali, P.J.K.)

TIDAK HADIR:

- Yang Berhormat Ahli Kawasan Penanti (Encik Abdullah bin Mohamed @ Mahmud, P.K.T., P.P.N.)
— Cuti sakit.
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Lim Kean Siew)
- " " Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Karpal Singh)— Digantungkan keahliannya di bawah Peraturan Majlis Mesyuarat 51(1).

TURUT HADIR:

- Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Encik Wong Hin Fatt, P.J.K., P.J.M.)

Dewan bersidang semula pada jam 9.35 pagi.

DOA

TUAN SPEAKER:

Yang Amat Berhormat dan Ahli-Ahli Yang Berhormat sekalian, sekarang perbahasan mengenai Rang Undang-Undang Perbekalan 1981 disambungkan.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, dalam ucapan saya kelmarin, saya ada berkata bahawa *Probationary Tenancy Agreement* rumah pangsa di Rifle Range ialah selama dua tahun sahaja. Setelah habis dua tahun itu Kerajaan *undertakes* untuk menjual flat-flat itu kepada penghuni-penghuni, tetapi oleh kerana Kerajaan tidak boleh memberi *strata title* Kerajaan tidak memberi nama. Kerajaan boleh membuat satu *agreement* dengan penghuni-penghuni bila penghuni itu sudah duduk dua tahun di rumah pangsa itu, tetapi Kerajaan tidak berbuat begitu.

Tuan Speaker, di manakah dalam *Probationary Tenancy Agreement* ada dikatakan bahawa penghuni-penghuni tidak boleh menyewa, dan yang lebih mustahak lagi, tidak boleh menjual rumah pangsa mereka. Ahli EXCO. yang bertanggungjawab selalu berkata penghuni-penghuni yang menjual flat mereka adalah *go against the conditions of the agreement* atau tidak mengikut *Probationary Tenancy Agreement* dan dia tunjuk fasal 3(iii) selalu.

Apakah fasal 3(iii) kata? Sebelum saya baca 3(iii) saya kelmarin sudah tunjuk dan saya mahu tunjuk lagi sekali Fasal No. 1.

"The State Government will let and the Occupier will rent the premises on a monthly tenancy for a period of 2 years"

Itu mustahak dan *after 2 years to sell*, dan apakah penghuni ada *agree to perform and observe the following conditions*:

(i) To pay, as from the date of entry the rates and taxes;

- (ii) to keep the premises and all fixtures and additions thereto in good condition; and
(iii) Not to allow any person other than the Occupier, that means the tenants, to occupy the premises.

Tetapi, Tuan Speaker, *agreement* ini untuk berapa tahun sahaja? *For two years sahaja* dan selepas habis dua tahun *agreement* ini is put to one side. Kita ada *Hire-purchase Agreement*. Salah siapa? Sudah tujuh tahun tetapi tidak dibuat *Hire-purchase Agreement*. Selepas tahun 1978 dan 1979 baru ianya dibuat. Penghuni yang sudah menjual atau sudah tidak mengikut syarat-syarat *Probationary Tenancy Agreement*, ... sorry. Dia sudah menjual dengan harga \$4,000.00, \$5,000.00 atau \$7,000.00 dia sudah dapat wang dan dia sudah keluar.

TUAN SPEAKER:

Mana Yang Berhormat boleh tahu dia sudah jual?

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Ada *agreement* menjual dan mereka ada tuliskan. Selepas menjual mereka keluar dan orang yang membeli pergi duduk di situ. Bila tiba tahun 1979, Kerajaan mengatakan bahawa semua orang yang membeli itu adalah dengan secara haram dan bertanya siapa yang sudah menjual. Surat di tulis kepada mereka untuk mengetahui kerana apa mereka keluar dan tidak duduk situ lagi. Kalau tidak ada jawapan — sebab penghuni yang sudah menjual dan sudah keluar dari flat itu tidak akan peduli lagi — Kerajaan akan berkata bahawa orang yang baru membeli flat itu tidak ada kuasa untuk duduk di situ dan Kerajaan *treats them as tenants on a month-to-month basis*. Di manakah dalam *Probationary Tenancy Agreement* berkata tidak boleh dijual? *Action* Kerajaan adalah tidak patut dan kita boleh tau jikalau kita baca Fasal 11 *Hire-purchase Agreement* yang baru. Fasal 11 mengatakan:

- (a) not part with possession without the said Flat or any part thereof nor

make any alterations or execute any improvement thereto without the consent in writing of the Vendor.

"...not on part with possession ...without the consent in writing of the Vendor."

Jikalau kita baca baik-baik, Tuan Speaker, kita dapati kita boleh sewa tetapi mesti tanya Kerajaan dulu. Ini adalah *condition* yang baru di masukkan atau *inserted* di dalam *Hire-purchase Agreement*. *Probationary Tenancy Agreement* tidak ada *condition* begitu. Tidak ada.

Fasal 11 (b), *the Purchaser shall*

"not grant or attempt to grant any licence or sell or attempt to sell or transfer or assign his contractual rights"

— "... *contractual rights* ...", Tuan Speaker —

".... hereunder or the said Flat to any person or company without the prior written consent of the Vendor;"

"Vendor" di sini ialah Kerajaan, Tuan Speaker. "... *without the prior written consent*" ertinya ialah boleh dijual tetapi kena tanya Kerajaan atau seek *permission* dahulu.

Di dalam *Probationary Tenancy Agreement* adalah *condition* bila mereka mula-mula masuk mereka tidak boleh jual atau mesti tanya Kerajaan dulu. Apa yang *Probationary Tenancy Agreement* katakan ialah masa *Probationary Tenancy Agreement* dalam masa dua tahun itu tidak boleh jual dan tidak boleh beri orang lain duduk di situ.

Rumah pangsa ialah rumah murah atau *low-cost*. Kerajaan mahu *ensure* orang yang miskin dapat duduk di situ. Tetapi, Tuan Speaker, orang miskin telah banyak membeli rumah pangsa ini dalam 6 — 7 tahun semasa tidak ada *hire-purchase agreement* yang betul. Dalam tahun 1978 — 1979, *hire-purchase agreement* telah dibuat. Masa itu, jikalau seorang penghuni yang duduk di rumah pangsa Rifle Range mahu menjual, macam manakah dia boleh jalankan sebab jikalau dia tanya *Housing Section*, interpretasi kakitangan dan

Pegawai, Kerajaan ialah tidak boleh dijual mengikut 3 (viii).

Apakah 3(viii) *Probationary Tenancy Agreement* kata? *During the continuance of this agreement* tidak boleh dijual. *Agreement* ini untuk dua tahun. Sesudah dua tahun "ika-tangan" di atas penghuni pun habis dan mesti ada *agreement* baru seperti di tahun 1978. Mereka taruh fasal (a) dan (b) baru, tapi tidak ada *agreement*. Pegawai Kerajaan kata dia tidak boleh jual. Apa dia mahu buat? Dia mahu menjual. Tidak ada aturan yang Kerajaan buat, tidak ada *conditions* di dalam *Probationary Tenancy Agreement* yang mengatakan mereka tidak boleh menjual langsung selama dua tahun, tapi Pegawai Kerajaan kata tidak boleh. Kerajaan sendiri tidak mengikut *agreement* ... mau jual tapi *agreement* tidak dibuat. Sama ada *attitude* atau sikap Kerajaan betul atau tidak betul kita boleh tengok, Tuan Speaker. Sekarang ada *agreement* baru — *the Hire-purchase Agreement*. Dia bayar *instalment* dan dia boleh jual tapi tanya *permission*. Dulu tidak boleh jual dan tidak ada *procedure*. Oleh kerana itu banyak orang telah menjual dan banyak orang telah membeli, tetapi Kerajaan tidak *accept*. Apa sudah jadi? Masalah ini tidak boleh berbangkit. Tuan Speaker, jikalau Kerajaan sendiri tidak buat kesilapan dahulu, sekarang apa sudah jadi? Macamanakah Kerajaan mahu selesaikan? Apakah Kerajaan boleh buat sekarang?

Kerajaan sekarang tidak patut. Ahli Exco. yang bertanggungjawab telah berkata Kerajaan tidak merampas jikalau *rentals* dan *instalment* sudah dibayar, tetapi Tuan Speaker, sama ada rampas atau tidak rampas kita boleh tengok. Jikalau seorang penghuni duduk di situ enam tahun tetapi tidak ada *hire-purchase agreement* lagi kerana Kerajaan tidak buat kerjanya dan kerana Kerajaan tidak rajin, penghuni menjual flatnya kepada orang lain dan orang yang membeli itu duduk di situ. Oleh kerana Kerajaan tidak mahu mengaku orang yang membeli kerana interpretasi *Probationary Tenancy Agreement* sudah

silap, orang yang membeli kena bayar sewa tiap-tiap bulan. Kerajaan telah membuat *agreement* dan pembeli kena bayar sewa juga. *By right it should be instalments already* setelah habis 2 tahun. Rumah tidak ditaruh dalam nama orang yang membeli tapi ianya kena bayar di bawah nama orang yang asal atau nama *original tenants* lagi.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat telah banyak berulang dalam hal ini — *hire-purchase* dan lain-lain.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Ini hal yang *unstable*, Tuan Speaker. Dalam interpretasi ini banyak *confusion* dan mesti mahu *clear*. Dia bayar *instalment* dalam nama orang asal — bukan nama pembeli — kerana Kerajaan tidak mahu *legally accept* orang yang membeli. *Receipt* dikeluarkan dalam nama orang yang asal dan sekarang apa Kerajaan kata? Saya baca — deng an izin, Tuan Speaker — jawapan Kerajaan dalam Dewan ini pada 21hb. November:

"The State Housing Committee has never made any decision to forfeit all instalment payments made by the original owners of the flats at Rifle Range, Kampong Melayu and Noordin Street Ghaut.

Ever since these people were allocated the units in the flats 10 to 12 years ago they have been repeatedly advised by the State Housing Committee has never made any decision to forfeit all instalment payments made by the original owners of the flats at Rifle Range, Kampong Melayu and Noordin Street Ghaut.

Ever since these people were allocated the units in the flats 10 to 12 years ago they have been repeatedly advised by the State Housing Section not to sublet or sell their units to others without prior written consent of the State Government. This condition is explicitly stated in the Probationary Tenancy Agreement which they entered into with the Government when they first occupied their units. Repeated warnings to this effect were also given them in the past.

Those who contravene this condition were served with notices to show cause why their units should not be repossessed. Those who failed to do so had their units

repossessed by the Housing Section in March, 1979.

The illegal tenants who were found staying in these units have since been placed on a month-to-month basis and the Housing Section has tried to regularise as many of these cases as possible. No instalment payment, however was ever made by these people to the State Government. Therefore, the question of forfeiture of past instalment payments of these illegal tenants does not arise at all.

In short, therefore, the Government has not taken any decision to forfeit all instalment payments made by the original owners of the flats and by those who have taken over the units from the original owners."

Tuan Speaker, saya hairan. Inilah *playing with words and trying to confuse the issues*. Apakah *meaning*—

"those who contravene this condition were served with notices to show cause why their units should not be repossessed. Those who failed had their units repossessed....."?

Orang asal sudah jual dan sudah keluar, dan dia tidak boleh *show cause* dan tidak peduli sama ada "*repossessed*" dan orang yang membeli kena bayar dalam nama orang asal. Dia tidak bayar dalam nama sendiri. Apakah yang terjadi? Apabila dia sudah bayar dalam nama orang asal resit tentu keluar dalam nama orang asal, tetapi Kerajaan kata:

"No instalment payment, however, was ever made by these people to the State Government."

Duit itu duit siapa? Duit orang yang membeli, bukan orang asal, tetapi oleh kerana Kerajaan ialah Kerajaan yang berhati keras, oleh kerana Kerajaan tidak membuat *agreement* untuk membayar habis, penghuni duduk dua tahun sahaja. Pembeli tidak ada jalan dan kena bayar *instalment* dalam nama orang asal, tetapi Kerajaan hari ini ada *cheek* kata:"

"No instalment payment, however, was ever made by these people to the State Government."

Dan orang asal tidak memberi jawapan *why*. Kalau tidak *show cause*, Kerajaan akan *repossess*. Apa sudah terjadi dengan *instalment* yang dibayar selama 10 tahun? Mana pergi? Kalau tidak "rampas", apa itu? *A gift from heaven?* Itulah "rampas". Saya kata rampas oleh kerana bukan orang yang asal sahaja membayar tapi juga orang yang membeli. Orang yang membeli yang sudah duduk 6 tahun, 7 tahun atau 8 tahun *is placed on a month-to-month basis*. Kerajaan mahu menyiasat berapa lama? Berapa lama, Tuan Speaker? Dan kalau sudah puas hati menyiasat, apakah Kerajaan mahu buat? Oh! Baru boleh masuk *agreement* baru.

Harga flat adalah sama atau telah bertukar? Adakah *increase* harga flat atau tidak, atau sama harga lagi? Ada *difference* atau tidak? Saya harap Ahli Exco. yang bertanggungjawab boleh *clarify*. Jikalau harganya lebih tinggi, kerana apa? Apakah *basis* harga sekarang naik dan apakah terjadi pada semua *instalment* yang sudah dibayar *up to the time of regularisation?* Siasat habis. O.K.? Orang itu telah membeli dan sekarang boleh duduk di situ dan *sign agreement*. Apa terjadi pada semua wang *instalment* yang sudah dibayar 10 tahun dahulu? Mahu *credit for the purchaser* iaitu orang yang membeli atau tidak mahu? Tolong jawab perkara ini supaya terang.

Tuan Speaker, jikalau ada *sign agreement* baru terang. Mereka boleh jual, tetapi Tuan Speaker, apa *procedure* jikalau mereka mahu jual? Apa *procedure* yang mesti mereka ikut? Banyak penghuni-penghuni yang pergi ke Housing Section di Bangunan hanya berkata mereka mahu jual flat mereka. Apakah jawapan pegawai-pegawai Kerajaan di situ? Tidak boleh jual. Kalau tidak tulis mari dan ini sudah jadi banyak lama. Apa macam mahu tulis kerana tidak ada *form*? Oleh kerana perkara ini sudah bangkitkan perkara *form* barulah ada *form* dikeluarkan, tetapi mereka kena pergi ke bangunan untuk mendapatkan *form*. *Form* ini hendaklah be-

available di rumah pangsa itu. Ada *office Housing Section* di situ, kalau sesiapa mahu jual, sesiapa mahu beli, pergi *office* itu boleh ambil *form*. Jikalau takut terlampau banyak orang ambil *form* barulah *charge* \$0.20 atau \$0.50, *but make it available*. Berapa *applications to sell*, Tuan Speaker, *have been approved?* Bolehkah Ahli Exco. yang bertanggungjawab memberitahu Dewan ini? *After the regulations exercise*, and berapa *applications*, berapa *approved*, berapa *rejected* and adakah diberitahu fasal apa *rejected?* Ada orang yang tulis bertanya serta sudah mendapat surat jawapan ditolak atau dukacita. Kerana apa tidak boleh? Tidak kata.

Tuan Speaker, jikalau tidak mahu luluskan, atau tidak mahu beri dia *permission* jual, mesti bagi tahu fasal apa. Siapa boleh beli? Siapa tahu? Berapa Ahli-Ahli yang duduk di sebelah situ tahu? Siapa yang *qualified to buy low-cost housing?* Tidak tentu Ahli Exco. yang bertanggungjawab tahu siap *qualified to buy low-cost housing*. Orang ramai tidak tahu dan rakyat tidak tahu, *so explain* baik-baik. Siapa boleh *itemise*. *These are the conditions you must satisfy*. Susahkah *to itemise the conditions?* *Distribute* supaya tiap-tiap penghuni di rumah pangsa Rifle Range, Kampong Melayu, Noordin Street Ghaut boleh tahu. Jikalau mahu *regularise* perkara-perkara ini *to get rid of the confusion*, tidaklah boleh angkat lebih *trouble and make the forms available* terang-terang kasi orang tahu siapa boleh beli dan buat *form* yang senang.

Apabila seorang yang mahu membeli sudah *fill up the form and apply*, Kerajaan mahu siasat lagi. Berapa lama mahu siasat? Penghuni Mr. A mahu jual, Mr. B atau Mr. P (pembeli) boleh *apply* tapi Kerajaan mahu siasat. Siasat berapa lama? *Six months?* Satu tahun? Orang yang mahu jual itu tidak boleh tahan *whims and fancies of* Kerajaan. Orang-orang yang mahu belipun tidak boleh tahan tunggu begitu lama. Tidaklah boleh kita buat *any procedure*, Tuan Speaker, bagi orang yang

mahu beli buat satu ... (gangguan).

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, bolehkah bawa dalam perkara lain pula? Saya nampak Yang Berhormat berulang-ulang dalam perkara agreement.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Ini mahu habis, bagi terang.

TUAN SPEAKER:

Ulang-ulang saja.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Tidak ulang. Mana ulang?

TUAN SPEAKER:

Banyak mengulang. Saya ingat Yang Berhormat elok berbahas pula dalam perkara lain.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Baik, saya mahu habis ini, Tuan Speaker.

Kita panggil orang yang mahu membeli supaya buat satu *statutory declaration* tentang berapa gajinya, ada tanah atau tidak, ada rumah lain atau tidak, sama ada mahu duduk sendiri atau dengan suami/isteri dan punya anak berapa. Kita adakan *statutory declaration* dan Kerajaan put a condition mereka sendiri mesti duduk sekurang-kurangnya 5 tahun atau 3 tahun. Kalau tidak boleh duduk, jual. Dalam satu minggu perkara ini boleh selesai dan orang yang membeli boleh pergi duduk. Habis itu Kerajaan boleh pergi siasat dan kalau orang yang membeli ini telah membuat sumpah bohong kita rampas dan siapa pun tidak boleh *oppose* atau tentang. *If he has paid, all previous payments can be forfeited* kerana ia sudah tipu Kerajaan dan telah membeli *illegally by lying*. Orang mahu jual dahulu tidak boleh buat apa dan orang mahu beli pun tidak boleh buat apa. Mana boleh? Ini, Tuan Speaker, tidak boleh selesaikan perkara *so-called illegal tenancy problem*. Kalau dia tidak boleh tunggu begitu lama, apa dia mahu buat? Dia buat *illegally*, dia akan mem-

beli dan dia akan duduk. *Corruption* boleh terjadi. Perkara ini boleh menjadi lagi buruk, lagi rumit dan lagi susah untuk diselesaikan. Apa yang Kerajaan buat sekarang *will not help bring a solution to this problem*. Apa yang boleh jadi, lebih *confusion* sahaja. Saya harap, Tuan Speaker, Kerajaan boleh timbang perkara ini lagi sekali baik-baik dan selesaikan perkara ini.

Tuan Speaker, perkara rumah pangsa atau *low-cost housing*, Kerajaan perlu belanja banyak wang untuk menolong rakyat dan rakan saya dari Paya Terubong ada *touch on the question of lifts*.

Tuan Speaker, *lift* di rumah pangsa Rifle Range, *almost every day* ada occurrence *lift* tidak boleh jalan di sini atau di situ. Sudah terjadi, Tuan Speaker, satu *lift* dari Tingkat 13 sudah jatuh *to the ground floor* tetapi banyak *lucky* tidak ada orang di dalam *lift* itu. Ketiga-tiga *lift* sekali berhenti tidak boleh jalan. Perkara ini sudah jadi banyak kali.

Tuan Speaker, ada tiga *lifts* di tiap-tiap satu *block*; satu *block* ada 2,800 orang *average* dan satu *lift service* dekat 900 orang. Kalau satu *lift go out of order*, dua *lift* kena *service* 450 orang lebih. Kalau dua *lifts go out of order*, satu *lift* kena *service* semua. *And by the time* satu *lift* itu sudah *repair* lain *lifts* ada *time to go out of order again*. Inilah *experience* penghuni-penghuni di Rifle Range.

Kerajaan ada belanja \$100 juta lebih *for maintenance and repairs*. Ahli yang bertanggungjawab ada kata di dalam Dewan ini *General Electric Company*. *Lift* ini cukup buruk dan saya ada tanya bolehkah Kerajaan membuat *complete overhaul lifts* ini atau *replace them*, tetapi Ahli Exco. yang bertanggungjawab kata Jabatan *Factory* dan *Machinery* tidak *condemn lift* ini lagi dan kerana itu mesti pakai lagi. Tidak boleh *replace*.

Tuan Speaker, saya mengerti *lift-lift* di rumah Pangsa, Jalan Pekeliling, Kuala Lumpur itu tidak buruk macam *lift* di Rifle Range.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat selalu pergi sana?

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Saya kata saya difahamkan, saya tidak kata saya sendiri pergi, Tuan Speaker, dan saya pun dengar dari *colleague* atau rakan-rakan saya iaitu ahli-ahli Parti saya yang duduk di situ. Lifts itu tidaklah *out of order* seperti di *Rifle Range* di Pulau Pinang. Bilakah *the last time* pegawai Jabatan *Factory* dan *Machinery* pergi *examine lift* di situ? Boleh pakai tapi tidak *condemn* lagi atau boleh pakai tetapi tidak berapa lama boleh jahanam. Saya harap Kerajaan bolehlah meminta supaya Jabatan *Factory* dan *Machinery* memberitahu Menteri yang *responsible for housing* tentang *problem* yang ada di sini dan minta beliau tolong *replace lifts* ini kerana Kerajaan adalah satu Kerajaan yang berjiwa rakyat.

Tuan Speaker, jikalau kita tengok orang tua dan budak-budak kecil kena naik 17 floors, jalan naik cukup susah. Saya tidak tahu adakah Ahli-Ahli di Dewan ini *is physically fit enough to climb 27 floors*. Perkara ini mustahak, Tuan Speaker, dan saya harap *something will be done*.

Tuan Speaker, sebelum penghuni pergi duduk di rumah pangsa ini. Pegawai Kerajaan ada memberitahu bahawa Kerajaan akan cat rumah pangsa ini di *exterior* atau bahagian luar *flat* selepas lima tahun, tetapi mereka sudah duduk 12 tahun sampai hari ini dan bahagian luar flat-flat ini tidak lagi dicat. Saya, Tuan Speaker, ada bangkitkan perkara ini di dalam Dewan ini dan jawapan Ahli Exco. yang bertanggungjawab ialah Kerajaan tidak ada wang kerana penghuni-penghuni ada hutang Kerajaan *arrears* \$340,000.00.

Tuan Speaker, ada penghuni-penghuni yang berhutang tapi banyak penghuni-penghuni yang tidak berhutang. Kerana apa semua orang mesti susah? Ini tidak adil. Dan apa guna, Tuan Speaker, Kerajaan mahu kata tempat

itu kotor dan penghuni-penghuni tidak *co-operative*. Jikalau Kerajaan tidak cat tempat itu, kita tengokpun kotor, *environment* pun kotor. Mana penghuni-penghuni boleh ada *sense of pride environment* mereka. Apa guna mahu jaga kalau Kerajaan tidak peduli *lift* rosak, malah mereka *not responsible* dan tidak *co-operative*. Kerajaan mesti *inject sense of pride* baru boleh dapat *response*. Kalau tempat kotor, budak-budak buang sampah, apakah Kerajaan buat? Adakah taruh tong sampah kecil-kecil *in strategic places* supaya budak-budak boleh buang sampah di salam tong sampah kecil? Tidak. Akibatnya lebih kotor, dan *sense of pride* tidak ada.

Tuan Speaker, Block B, Kampong Melayu Flats tiap-tiap *floor* dekat *lift* bukan ada tempat buang sampah. Budak-budak di situ atau sesiapa hisap rokok atau ada *a bit of rubbish in their hands* boleh taruh dalam tong itu kalau ada tong sampah kecil. *Rifle Range* tidak ada, tidakkah boleh belanja sedikit wang buat begitu? Habis, apa jadi? Budak kecil tentu buang *anywhere*. Mana boleh ajar mereka kalau *necessary things that ought to be done and can be done by the Housing Section* tidak dibuat. Saya harap, Tuan Speaker, *the Housing Section will look into these matters and my suggestion* kerana saya sendiri tidak seronok tengok orang susah begitu atau tempat itu kotor. Semua orang mahu tempat itu lebih cantik dan lebih bersih dan saya harap *the Housing Section* boleh *look into these matters*.

Tuan Speaker, bila ada rumah pangsa dan 24 unit di satu *floor* sampah dari 17 tingkat mari satu *corner at the end of the flats hence* mereka buang sampah mereka di bawah *chute* itu di mana mesti ada tong. Jikalau *bottom* tong itu pecah dan tidak *completely sealed*, banyak sampah yang turun dari tiap-tiap *floor* itu, jadi mesti hangat di bawah tong itu dan air keluar. Jikalau tong itu *not properly sealed*, air itu tentu keluar *into the passage ways*, bau busuk, dan jikalau pintu bawah *chute*

itu tidak boleh ditutup baik-baik. bau boleh keluar juga. Jika lau *funnel* atau a *piece of steel plate* di mana sampah yang dibuang turun *funnel* itu sudah *corroded* dan sudah pecah, sampah tidak jatuh terus masuk tong sampah tetapi di luar tong sampah. Apabila pekerja mengangkat tong sampah itu keluar, tepi tong itu kotor dan berbau. *It stench*.

Tuan Speaker, saya harap *the Housing Section* boleh selesaikan masalah-masalah ini dan perkara-perkara *flat*. Tuan Speaker, saya ingat boleh dibangkitkan lain kali. Cukup sudah saya cakap perkara ini dan saya *respect* Tuan Speaker.

TUAN SPEAKER:

Terima kasih.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Sekarang saya pergi kepada *issue* lain.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat cakap fasal *Rifle Range flats* hampir-hampir satu jam.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Kalau Tuan Speaker bersetuju, saya boleh bercakap lagi.

AHLI KAWASAN TANJUNG BUNGAH (DATUK KHOR GARK KIM):

Belum habis *material* lagi?

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

I have plenty. I am waiting for your reply. We can go into Committee Stage and talk some more.

Tuan Speaker, Pulau Pinang ada banyak jabatan-jabatan seperti di negeri-negeri lain. Oleh kerana itu kita sekarang meluluskan gaji-gaji mereka. Kerana ada banyak jabatan, mestilah ada banyak Ketua-Ketua Jabatan dan Tuan Speaker Kerajaan ada *intention* yang baik mengadakan sebuah *clubhouse at Macalister Road* dan telah banyak belanjakan wang. Harapan Kerajaan ialah Ketua Jabatan Pulau Pi-

pinang boleh ada satu tempat perjumpaan dan boleh *discuss problems department* mereka dan macam mana boleh co-ordinasi.

Tuan Speaker, saya tidak menentang *clubhouse*, tapi kita mahu *examine* adakah any *good has come out of it* yet. Saya sudah bangkitkan dahulu perkara jalan-jalan di negeri ini dikorek oleh Jabatan Telekom *to place their cables*. Saya tahu perkara Telekom ialah *Federal matter. The Water Department, the PWD and the Council* pun korek untuk membuat *sewage, etc.* dan PWD atau Majlis kena tar balik. Tapi bila kontrak habis jalan itu tidak ditar beberapa lama dan sudah terjadi *motor-cyclists all over the State* ditimpa *accident* kerana perkara ini. Tuan Speaker, dengan adanya *Clubhouse* Ketua-Ketua Jabatan dan Pengarah-Pengarah Jabatan yang pergi ke *Clubhouse* tidakkah boleh *co-ordinate* sedikit? Saya haraplah Y.A.B. Ketua Menteri panggil mereka *co-ordinate* lebih baik dalam perkara ini kerana saya pun rasa ganggu kena membangkitkan perkara ini tiap-tiap tahun. Tidakkah boleh lebih baik? *Instead of improvement.* Tuan Speaker, *we have deterioration.* Tak guna, Tuan Speaker.

Lagi, Tuan Speaker, bila ada *black-out* di rumah pangsa, LLN kata bukan tanggungjawab mereka, lagi satu Jabatan juga kata bukan mereka, jadi siapa pun tanggungjawab? Tidakkah boleh Pejabat Ketua Menteri *brings together* semua *departments* ini and *thrash out once and for all* siapa mesti *be responsible* — jika lau begitu siapa mesti buat, jika lau begitu, siapa mesti buat, siapa mesti bayar bil — sebab sudah terjadi, Tuan Speaker, di mana satu *department* kata lagi satu Jabatan mesti pergi *repair* tapi Jabatan itu kata bukan kerjanya, dan lagi satu *department* kena bayar bil, tapi *department* itu kata dia tidak mahu bayar. Perkara ini telah berlaku banyak kali *Clubhouse* tidak guna kalau semua Pengarah-pengarah Jabatan ini tidak boleh duduk situ *thrash out so that* rakyat tak susah. Sekarang mereka susah kerana Pengarah-Pengarah Jaba-

tan masing-masing tidak mengaku-
mahu bayar — susah kerana X kata Y
bayar, Y kata A bayar,— semua tak
mahu bayar. *It should have been solved
by now.* Saya harap, Tuan Speaker,
Pengarah-Pengarah Jabatan ini kalau
gaji naik bolehlah *co-ordinate* lebih baik
and bring to a minimum masalah-masalah ini.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat gaji tidak naik?

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, gaji saya juga naik dan
saya kata tiap-tiap Ahli mesti kerja
lebih kuat dan rajin. Saya harap gaji
officials dan pegawai-pegawai Kerajaan
pun naik dan mereka mesti kerja lebih,
tapi ada Ahli saya tengok, Tuan Speak-
er, tidak kerja dan tidak datang ke
Dewan ini.

Tidak apalah, itu lain perkara, Tuan
Speaker.

AHLI KAWASAN BERTAM (ENCIK
ABDUL RAHMAN BIN HAJI ABBAS):

Semua datang. Kalau kena gantung
tidak datanglah.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Kalau mahu buang masa Dewan ini,
saya boleh.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, saya harap jangan
buang masa.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Bukan saya mahu buang masa, Tuan
Speaker, tapi Ahli-Ahli yang di sebelah
sana, jika mahu buang masa, *no
problem to me.* Kita boleh duduk sam-
pai pukul 8 pagi esok pun tidak apa.
Boleh, Tuan Speaker, *I accept, so I
speak some more.*

TUAN SPEAKER:

Saya harap Yang Berhormat jangan
buang masa.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Kalau mereka mahu duduk dan te-
ngok, boleh, tapi saya pun sudah cakup
.....(gangguan).

AHLI KAWASAN BERTAM (ENCIK
ABDUL RAHMAN BIN HAJI ABBAS):

Kasihlah, letih.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Tidak letih. *I can go on.*

AHLI KAWASAN BAYAN LEPAS
(DATUK KHALID AHMAD BIN
SULAIMAN):

Orang muda lagi.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Ya, muda lagi.

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG
(DR. TAN CHONG TEIK):

Boleh naik 17 tingkat?

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Ada naik 17 tingkat. Mahu ikut?
Doktor boleh jaga orang, tak boleh jaga
sendiri. Adakah *physically fit* atau
tidak?

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG
(DR. TAN CHONG TEIK):

Saya *fit*, tapi *lawyer* belum *fit*.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (EN-
CIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, terima kasih.

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG
(DR. TAN CHONG TEIK):

Datuk Speaker, saya bangun untuk
menyokong Rang Undang-Undang Per-
bekalan Tahun 1981. Baru-baru ini
kami sudah dengar dengan panjang
lebar ... (gangguan).

(Yang Berhormat Encik Peter Paul
Dason bangun dan menuju ke pintu
untuk keluar dari Dewan).

Jangan keluarlah. Dengar saya cakap
dahulu. Tidak apa. Di luar pun boleh
dengar.

Baru-baru ini kami sudah dengar dengan panjang lebar Ahli dari Kawasan Ayer Itam bercakap selama 1 jam berkenaan dengan *lift* di *Rifle Range*. Apa sebab dia cakap, Datuk Speaker? Saya ingin bagi maklumat kepada Ahli-Ahli Dewan. Baru-baru ini Ahli dari Kawasan Ayer Itam ada nampak di ... (gangguan).

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Tuan Speaker, penjelasan, itu dia memberi ucapan atau jawapan?

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG (DR. TAN CHONG TEIK):

Bukan jawab.

TUAN SPEAKER:

Beliau membahas.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Tapi saya rasa dia menjawab.

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG (DR. TAN CHONG TEIK):

Duduk, duduk, saya tak beri peluang. Ini perbincangan, apa pun kita boleh cakap, bukan jawapan atau soalan. Duduk dengar dua jam pun boleh.

Baru-baru ini di surat khabar, kita nampak Ahli Kawasan Ayer Itam sudah dapat undi tak percaya, jadi pagi ini dia cakap panjang lebar fasal *Rifle Range*. Tapi nasib Dewan baik sebab Ahli Kawasan Bukit Glugor tak boleh hadir pagi ini, kalau ada saya ingat dia pun cakap panjang lebar sebab orang-orang di Perak Road pun taruh poster undi tak percaya.

Kelmarin, Datuk Speaker, Ahli Kawasan Ayer Itam ada bercakap tentang jalan-jalan rosak dan tentang Kerajaan dan Ahli MPPP main politik. Ini tidak benar.

Dengan izin, Tuan Speaker, ... (gangguan).

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Penjelasan, Tuan Speaker, Itu bukan ucapan, itu jawapan kepada Parti Pembangkang.

TUAN SPEAKER:

Teruskan perbincangan.

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG (DR. TAN CHONG TEIK):

Duduklah. Saya belum habis. Ini *introduction* sahaja. Terima kasih, Datuk Speaker. Jadi saya dengan izin, Tuan Speaker, dalam Bahasa Inggeris ada satu peribahasa, "*A bad workman blames his tools*". Jadi ahli-ahli daripada parti pembangkang telah berkata Ahli Majlis dan Kerajaan main politik. Lain kali ingat baik-baik sahajalah. 2½ tahun sudah lepas.

Datuk Speaker, saya suka mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri kerana memberi satu anggaran perbelanjaan yang tak naik cukai, tapi pada anggaran perbelanjaan tahun 1981, kita boleh nampak gaji-gaji dan elaun-elaun pegawai-pegawai Kerajaan dan lain-lain termasuk Ahli Dewan Undangan Negeri dan Ahli-Ahli Exco naik daripada 18% pada tahun 1980 hingga 49% pada tahun 1981. Jadi di sini saya harap dan saya yakin pun Pegawai-Pegawai Kerajaan boleh bekerja kuat, tapi saya suka memberi sedikit amaran kepada Ahli-Ahli Dewan Undangan Negeri terutama sekali pada Ahli-Ahli DAP. Saya harap kita boleh ingat dengan hati baik sebab dengan elaun yang baru kita luluskan, Rang Undang-Undang Remuneration tahun 1980, elaun Ahli-Ahli Dewan Undangan Negeri sudah naik dari \$1,000.00 kepada \$2,000.00. Jadi harapan saya, Datuk Speaker, ialah tidak ada Ahli-Ahli Dewan Undangan Negeri yang lompat dari satu kawasan ke lain kawasan, bohong pengundi di satu kawasan, selepas 5 tahun lari ke kawasan lain. Ada juga yang lari dari satu negeri ke lain negeri. Siapa makan cabai dia rasa pedas.

Datuk Speaker, satu perkara saya hendak bangkitkan ialah berkenaan dengan Ahli-Ahli Exco. yang mendapat gaji atau elaun yang lebih dan akan bertu gas sepenuh masa. Saya harap sistem Ahli-Ahli Exco. Sepenuh masa akan menjadi satu asas permulaan untuk Kerajaan Pusat supaya meng-

ubah Lembaga Negara kita dan semua negeri-negeri boleh mendapat satu sistem Cabinet, oleh sebab dari pandangan saya, Datuk Speaker, saya ingat ada banyak projek-projek di bawah Jabatan Kerajaan Pusat dalam Rancangan Malaysia Ketiga yang tidak dijalankan dengan baiknya dan sudah terlambat oleh kerana masa yang panjang Pegawai Kerajaan Pusat di Negeri hendak berhubung dengan Ketuanya di Kerajaan Pusat.

Ada beberapa perkhidmatan atau tempat yang saya ingat Kerajaan Pusat boleh memberi lebih kuasa kepada Kerajaan Negeri iaitu dalam hal Kerajaan Tempatan, Perumahan, Kerja Raya dan sebagainya. Datuk Speaker, kami sudah dapat tahu bahawa Kerajaan Negeri akan menggunakan komputer untuk pentadbiran dan saya harap sistem komputer ini boleh digunakan untuk memberi kesenangan kepada rakyat iaitu semacam pembayaran cukai tanah dan juga saya harap pihak perumahan boleh dengan baik-baik mengutip balik tunggakan-tunggakan dan ansuran bila menggunakan sistem komputer. Dan dengan tambahan 225 kakitangan di bahagian perumahan saya harap rancangan, perumahan di Negeri Pulau Pinang akan dijalankan dengan pesat.

Akhirnya, Datuk Speaker, tadi kita dengar Ahli dari kawasan Ayer Itam mengucap bahawa Kerajaan berhati keras dan menjadi "*cheat*". Di sini, saya suka cakap bahawa pihak DAP saya ingat bercakap bohong banyak selalu. Kalau dia tak cakap bohong (gangguan).

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Mengikut Peraturan di (xii), Tuan Speaker, penjelasan.

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG (DR. TAN CHONG TEIK):

Terima kasih, Tuan Speaker.

AHLI KAWASAN BAGAN JERMAL (DR. SAK CHENG LUM):

Datuk Speaker, saya ingin mengambil bahagian dalam perbahasan ini dan

dapat peluang untuk membahaskan sedikit tentang ucapan-ucapan yang telah diberi dan bukan memberi apa-apa jawapan.

Datuk Speaker, dalam ucapan Yang Berhormat Ahli dari kawasan Ayer Itam kelmarin, beliau ada berkata bahawa ucapan Y.A.B. Ketua Menteri kita ialah satu ucapan yang sedih atau *sorrowful speech*. Saya rasa perasaan Yang Berhormat Ahli dari Ayer Itam hanya subjektif. Apabila ada dicadangkan Kerajaan Negeri hendaklah memohon tambahan *capitation grant* dan *road grant* dari Kerajaan Pusat, beliau sokong, tetapi apabila Kerajaan Negeri menerima wang pendahuluan dari Kerajaan Pusat untuk menemui pembayaran kenaikan gaji kakitangan-kakitangan Kerajaan, beliau rasa sedih. Kita mesti faham kenaikan gaji-gaji ialah satu perkara yang berlaku oleh kerana ketetapan dibuatkan oleh Kerajaan Pusat dalam melaksanakan skim gaji baru. Oleh kerana itu saya rasa Kerajaan Pusat patutlah menanggung pembayaran kenaikan gaji dan sokong dengan sepenuhnya harapan Y.A.B. Ketua Menteri bahawa Kerajaan Persekutuan akan dapat mencari jalan keluar daripada sekatan perlembagaan sekarang supaya wang pendahuluan yang diberi bukan secara pinjaman tetapi sebagai pemberian atau geran kepada Kerajaan Negeri.

Jikalau saya berkata bahawa Yang Berhormat Ahli dari Ayer Itam tidak melawat Kawasan beliau dan tidak memberi apa-apa faedah kepada kawasan beliau, memang beliau akan rasa perkataan saya itu subjektif. Tetapi bila nampaknya *posters* naik di kawasan beliau ... (gangguan).

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Tuan Speaker, saya hendak rujuk kepada Peraturan 46(xii) — dengan izin — "*Make a personal charge against any other Member*". Saya harap Tuan Speaker akan menggunakan Peraturan itu.

AHLI KAWASAN BAGAN JERMAL (DR. SAK CHENG LUM):

Datuk Speaker, saya bukan buat apa

charge. Apa yang saya kata ada perkara yang berlaku, hanya saya nak kata bila poster-poster naik di kawasan beliau, memang beliau akan berasa sedih.

Seperti ditunjukkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri, paling banyak perbelanjaan yang diperolehi dalam Rang Undang-Undang Perbekalan ialah untuk menemui kenaikan gaji-gaji dan elaun-elaun kakitangan-kakitangan Kerajaan. Inflasi juga meningkatkan kos penyelenggaraan di semua jabatan dan untuk menambahkan perkhidmatan dan menjalankan urusan pentadbiran Kerajaan dengan lebih cergas.

Adalah juga perlu bahawa bilangan kakitangan mestilah bertambah di beberapa jabatan kerana faktor-faktor ini haruslah Kerajaan mengambil semua langkah yang ada untuk mencari lebih hasil bagi negeri termasuk permohonan lebih bantuan dan pendahuluan dari Kerajaan Pusat. Datuk Speaker, tambahan bilangan kakitangan di Pejabat Perumahan dari 15 kepada 240 ialah, saya rasa, satu langkah yang positif yang diambil oleh Kerajaan supaya semua projek-projek perumahan Kerajaan boleh ditadbir, di kawal dan diselenggarakan dengan lebih berkesan.

Dalam perbahasan ini saya ingin mengambil kesempatan untuk menyentuh tentang masalah memperbaiki jalan-jalan yang rosak di taman-taman perumahan swasta yang lama. Datuk Speaker, saya telah membangkitkan masalah ini dengan teliti dalam persidangan Dewan ini beberapa bulan yang lepas tetapi malangnya sehingga hari ini nampaknya tidak ada apa-apa perubahan. Saya merayu lagi sekali kepada Kerajaan Negeri untuk mengambil lebih perhatian kepada masalah ini dan harapkan pihak yang berkenaan akan pertimbangkan cadangan saya kepada Kerajaan Negeri untuk memberikan satu peruntukan khas untuk memperbaiki jalan-jalan yang rosak di taman-taman perumahan yang lama.

Dan akhir sekali berkenaan dengan kenaikan gaji bagi anggota-anggota Kerajaan, saya haraplah semua anggota-anggota Kerajaan akan memandangkan

kenaikan gaji yang mereka nikmati sebagai *incentive* dan juga *expectation*. Adalah benar bahawa majoriti anggota-anggota Kerajaan sentiasa berkhidmat dengan penuh dedikasi dan kepada mereka, kenaikan gaji akan menjadikan *incentive* untuk berikhtiar berkhidmat dengan lebih cemerlang. Adalah benar juga sebahagian minoriti anggota-anggota Kerajaan yang masih belum bertugas dengan cergas dan bagi mereka ini kenaikan gaji hendaklah menjadi *expectasi* dari Kerajaan supaya mereka akan memberatkan tanggungjawab mereka. Saya juga menyeru semua anggota-anggota Kerajaan, selain dari berkhidmat dengan cemerlang dan berkesan, saya berharap mereka boleh menunjukkan sikap berbudi bahasa kepada orang ramai dalam perhubungan mereka dengan orang ramai.

Akhir sekali saya sokong Rang Undang-Undang ini. Sekian, terima kasih.

AHLI KAWASAN BUKIT TAMBUN (ENCIK NG SWEE CHING):

Datuk Speaker, saya ingin mengambil bahagian untuk membahaskan tentang Anggaran Perbelanjaan 1981.

Datuk Speaker, pada tahun hadapan perbelanjaan Negeri bagi tahun 1981 akan bertambah. Saya berharap Kerajaan dapat mengeluarkan lebih banyak lagi bantuan peruntukan kepada kampung-kampung di Seberang Perai Selatan. Jalan-jalan yang berada di tanah kebun sayur Perkampungan Valdor dan Perkampungan Jawi adalah didapati lecah teruk dan berlubang besar. Oleh itu timbulah masalah perhubungan di kawasan itu. Ini telah mengakibatkan kemalangan yang tidak patut berlaku.

Datuk Speaker, kawasan itu juga kekurangan parit-parit di mana terdapat satu parit di belakang perkampungan Valdor telah dikorek setengah sahaja. Ini telah menyebabkan masalah banjir di kebun sayur apabila hujan lebat. Ini telah menjahanamkan tanaman-tanaman. Bukan sahaja banjir berlaku di kebun-kebun sayur tetapi juga masuk kepada Perkampungan Valdor

Dan ini pula telah menyebabkan kesusahan kepada penduduk-penduduk. Tetapi parit-parit yang bertakung di kebun sayur yang tidak dicuci mengakibatkan parit itu menjadi semak. Ini adalah menjadi satu masalah kesihatan yang merbahaya. Air parit itu telah menjadi tempat nyamok bersembunyi dan membiak.

Rumah-rumah kediaman di luar Perkampungan Valdor iaitu di kebun-kebun sayur banyak lagi rumah-rumah yang tidak mempunyai kuasa letrik dan air pancor. Kesusahan-kesusahan ini boleh dapat kita fahami. Oleh yang demikian, saya berharaplah Kerajaan akan terus berusaha menjaga kesihatan dan memberi kesenangan kepada penduduk-penduduk di kawasan itu. Kerajaan patutlah memberi kemudahan kuasa letrik dan air pancor ke kampung-kampung.

Datuk Speaker, nelayan-nelayan di kawasan Bukit Tambun berharaplah Kerajaan bersikap adil terhadap mereka. Mereka ini adalah seperti nelayan-nelayan di tempat lain. Benih-benih kerai atau siput di kawasan Seberang Perai sebenarnya adalah dihidupkan dalam semula jadi tetapi baru-baru ini mereka diberi tahu tidak boleh menangkap lagi. Tuan Speaker, ini adalah satu masalah yang rumit. Untuk masalah ini saya berharap bahawa Kerajaan betul-betul memahami masalah yang dihadapi oleh nelayan itu. Ini telah menjadi satu kerugian yang besar dan telah mengakibatkan pencarian nelayan bertambah kurang. Seharusnya Kerajaan perlulah mengkaji secara teliti supaya dapatlah menarik balik perintah-perintah berkenaan oleh kerana nyawa siput-siput itu tidak berpanjangan dan bukanlah boleh didapati selalu. Buat masa ini siput-siput itu mungkin telah habis. Oleh yang demikian, saya berharap pihak yang berkuasa membenarkan mereka ini menangkap semula siput-siput yang berada di dalam kawasan laut pada masa yang akan datang bila didapati ada.

Sekian, terima kasih

TUAN SPEAKER:

Yang Amat Berhormat dan Ahli-Ahli Yang Berhormat sekalian, Dewan ditangguhkan selama 15 minit.

**Dewan ditangguhkan pada
jam 11.00 pagi.**

**Dewan bersidang semula pada
jam 11.30 pagi.**

TUAN SPEAKER:

Yang Amat Berhormat dan Ahli-Ahli Yang Berhormat sekalian, Dewan disambung semula.

**AHLI KAWASAN TELUK BAHANG
(ENCIK MOHAMAD @ AHMAD
RADHI BIN PA CHEE):**

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan khusus untuk menjawab beberapa perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-Ahli Dewan Undangan daripada semalam hingga kepada hari ini, khususnya perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh pihak pembangkang.

Sesungguhnya saya faham dan terima beberapa perkara yang dibangkitkan oleh pihak pembangkang dan juga oleh pihak *beckbenchers* mana-mana yang munasabah dan berasas. Pihak Kerajaan akan mengambil perhatian segala teguran dan mencuba melaksanakan kerja perlu seberapa yang boleh tetapi tidak dapat dinafikan. Tuan Speaker, banyak benar pandangan atau tuduhan-tuduhan yang telah dibangkitkan oleh pihak pembangkang yang jelas tidak berasas dan melulu. Saya suka menyuntuh satu demi satu perkara yang saya agak penting. Mana yang saya tidak sentuh saya percaya akan disentuh oleh rakan-rakan saya selepas saya berucap nanti.

Satu perkara yang saya rasa agak penting, satu tuduhan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam terhadap Kerajaan yang khusus dituju kepada Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan Ahli Exco. yang bertanggungjawab berkaitan jawapan saya dulu yang dikatakan saya

menjawab dalam Dewan Undangan yang lepas berlainan daripada jawapan yang saya buat dalam Dewan Undangan kali ini, dan perkataan yang digunakan atau yang dilemparkan kepada saya adalah sangat tidak wajar dan sangat serious yang tidak dapat diterima dengan begitu sahaja tanpa menjelas atau pun membersihkan diri saya sendiri.

Ahli-ahli Exco. umumnya yang dikatakan tidak bertanggungjawab dan saya sendiri khususnya disebut sebagai tidak bertanggungjawab kerana mengatakan projek Penang Linkage Pulau Pinang/Pulau Jerejak adalah projek Kerajaan Persekutuan, tiba-tiba dalam Dewan Undangan kali ini saya memberi jawapan sebagai projek Kerajaan Negeri. Sebenarnya tuduhan itu tidak benar sekali-kali, tidak berasas, dan saya akan jelaskan satu persatu mengapa tidak berasas dan bagaimana perkara ini boleh berbangkit begitu rupa supaya perkara ini akan menjadi satu tauladan yang boleh membayangkan betapa pihak pembangkang mendapat maklumat-maklumat daripada punca yang tidak harus didapati.

Walaupun bagaimanapun, buat sementara ini, saya ingin menjawab tuduhan itu dulu. Jika benar jawapan saya dulu dalam Dewan bahawa projek itu projek Persekutuan, itu adalah juga jawapan yang benar. Dan jika benar saya jawab dalam Dewan Undangan kali ini projek itu projek Kerajaan Negeri, itu juga benar. Sebabnya begini: Projek itu adalah projek *reimbursable*, iaitu projek yang boleh diambil alih oleh pihak Kerajaan Persekutuan. Jadi kalau diambil alih oleh Kerajaan Persekutuan, maka jadilah ia projek Kerajaan Persekutuan dan jika tidak diambil alih oleh Kerajaan Persekutuan maka jadilah ia projek Kerajaan Negeri. Boleh jadi dua-dua ... boleh jadi. Maka jawapan itu benar belaka. Tetapi yang pentingnya diketahui, Tuan Speaker, jawapan sebegini tidak saya beri. Saya tidak memberi jawapan bahawa projek itu projek Kerajaan Persekutuan di dalam Dewan Undangan yang lepas.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, ini banyak serious punya ... (gangguan).

AHLI KAWASAN TELUK BAHANG (ENCIK MOHAMAD @ AHMAD RADHI BIN PACHEE):

Tuan Speaker, biar saya jelaskan. Betul ada, Tuan Speaker. Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam telah menunjukkan kepada saya salinan soalan dan jawapan yang dibuat dalam Dewan Undangan yang lepas. Betul, jawapannya "Ini adalah projek Persekutuan". Ini, Tuan Speaker, ialah cadangan jawapan yang diberi kepada saya untuk saya jawab tetapi saya tidak jawab demikian. Cadangan jawapan ini adalah dokumen yang tidak seharusnya terlepas ke tangan pihak pembangkang tetapi telah terlepas kepada pihak pembangkang. Ini adalah dokumen-dokumen yang terhad (*restricted*), Tuan Speaker.

TUAN SPEAKER:

Bagaimana boleh terlepas?

AHLI KAWASAN TELUK BAHANG (ENCIK MUHAMAD @ AHMAD RADHI BIN PACHEE):

Kalau dokumen ini telah terlepas tanpa kebenaran, maka yang menerimanya juga mendapat dokumen itu tanpa kebenaran. Saya bukan seorang lawyer tetapi saya biasa dengar ada orang berkata di dalam Mahkamah, "Mereka yang menerima barang curi adalah sama dengan" (gangguan).

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, *accusation* itu sangat serious. Ini kakitangan atau pegawai Kerajaan bagi *Newspaper* men semua dapat. *Official secret* lagi?

AHLI KAWASAN TELUK BAHANG (ENCIK MUHAMAD @ AHMAD RADHI BIN PACHEE):

Sudah habis cakap? Saya bangun sekarang.

Saya ikut peraturan, Tuan Speaker. Tetapi saya lihat banyak Ahli-Ahli khususnya daripada pihak pembangkang kalau bercakap dua-tiga orang sekali bangun bercakap.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Saya satu orang sahaja.

AHLI KAWASAN TELUK BAHANG (ENCIK MUHAMAD @ AHMAD RADHI BIN PACHEE):

Kalau hendak bercakap, saya duduk.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Berdiri. Berdiri.

AHLI KAWASAN TELUK BAHANG CIK MUHAMAD @ AHMAD RADHI BIN PACHEE):

Terima kasih.

Tuan Speaker, rupa-rupanya jawapan yang dikatakan saya beri itu adalah bukan jawapan saya. Jawapannya tidak begitu. Saya tidak jawab begitu. Jawapan saya ialah begini yang ada direkod oleh *Secreteriat*, Setiausaha Dewan.

Soalan No. 6:

"Boleh Y.A.B. Ketua Menteri nyatakan sebab-sebab mengapa kerja pembinaan "Permanent Linkage" yang dicadangkan di antara Pulau Pinang dengan Pulau Jerejak yang dirancang untuk dibina semasa tempoh Rancangan Malaysia Ketiga dan dianggarkan oleh Kerajaan Negeri akan menelanj belanj \$6 juta masih belum bermula lagi?"

Jawapan yang dicadangkan betul seperti jawapan yang ditunjukkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam. Betul, tetapi saya tidak jawab begitu. Saya jawab begini:

"Datuk Speaker, jawapan kepada soalan ke 6, sebenarnya \$10.00 wang token telah disiapkan sebagai persediaan kalau-kalau Kerajaan Negeri hendak menjalankan sesuatu kerja, jika perlu.

Ahli dari Kawasan Ayer Itam tidak berpuashati dan seperti biasa selalu ada soalan tambahan.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

"Soalan tambahan: Projek perhubungan kereta dari Pulau Pinang ke Pulau Jerejak, anggaran projek ini ialah \$6 juta dan projek ini telahpun dibina dalam tahun 1976 hingga tahun 1980. Sekarang sudah tahun 1980, Kerajaan ada satu secara langsung \$10.00 sahaja. Itu bukan serious mahu buat. *Token vote* sahaja bukan mahu bina projek ini."

Saya tidak dapat ikut atau ejek cara dia bercakap, tetapi lebih kurang begitulah.

"Kalau anggaran pada tahun 1980 \$10.00 sahaja, projek ini Kerajaan Negeri sudah *shelf*"

Itu saya dapat ejek — "*shelf*" (ketawa).

"... atau mahu bangkitkan lagi dalam Rancangan Malaysia Keempat? Dalam Rancangan Malaysia Ketiga ada dibuat satu anggaran \$6 juta, tetapi ada *token vote* \$10.00 sahaja. Sekarang apa sudah jadi dengan projek ini".

"AHLI KAWASAN TELUK BAHANG (ENCIK MUHAMAD @ AHMAD RADHI BIN PACHEE):

"Datuk Speaker, *gist* atau pati soalan daripada Yang Berhormat dari Ayer Itam, bertanya sama ada anggaran sebanyak \$6 juta masih sudah bermula atau tidak. Jadi untuk menjawab, saya sudah bagi tahu dia *token vote* sebanyak \$10.00 itu sudah dibuat dan saya juga ingin memberitahu kepada Yang Berhormat daripada Kawasan Ayer Itam, projek ini adalah dianggap sebagai projek keutamaan rendah (*low priority*), tetapi sama ada serious atau tidak, projek ini masih dalam kajian kita. Yang sebenarnya kajian kemungkinan *feasibility study* untuk projek ini telah dijalankan dalam bulan Ogos tahun 1975. Jadi kalau projek ini tidak nampak dijalankan dengan pesat sekarang, ini bukan bermakna tidak serious, dan ini hanya seperti yang saya jelaskan tadi, ia satu projek yang merupakan keutamaan rendah.

Seperti biasa, Tuan Speaker, dalam Dewan Undangan yang lepas, Ahli Yang Berhormat Kawasan Ayer Itam bangun sekali lagi membuat soalan tambahan.

"Soalan Tambahan, Tuan Speaker: Bolehkah Ahli yang bertanggungjawab memberitahu Dewan ini kerana apakah projek ini

menjadi "low priority"? Low priority kerana Pusat Pemulihan Akhlak di Pulau Jerejak tidak jadi pindah ke Bukit Panchor? Atau projek ini tidak boleh jadi fasal hubungan tetap dari Pulau Pinang ke Pulau Jerejak of low priority?"

Jawapan Ahli Kawasan Teluk Bahang (Encik Ahmad Radhi bin Pachee):—

"Datuk Speaker, sebenarnya kalau saya hendak putuskan soalan ini lebih awal, memang boleh.

Itu cara saya jawab dalam Dewan Undangan yang lepas.

"Kalau saya katakan soalan ini soalan lain, memang boleh, ada alasannya, tetapi saya cuba layan supaya Ahli Kawasan Ayer Itam senang sedikit hatinya, tetapi nampaknya Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam kalau dilayan, ditimbulkan soalan-soalan lain yang tidak ada kema-mengena dengan soalan asal. Jadi kalau ditanya mengapa low priority, kalau saya jawab soalnya, nanti ditanya pula mengapa ini pula, jadi ditanya pula mengapa manusia ada mata dua dan lain-lain. Berkenaan ini ada satu nyanyi atau cerita dongeng Melayu yang saya sebutkan duh. Barangkali orang Surat Khabar ada siarkan nyanyian itu duh.

".... iaitu cerita lambu sakit perut, ditanya mengapa sakit perut, perut jawab fasal nasi mentah, fasal apa nasi mentah, fasal kayu basah, fasal apa kayu basah, fasal hujan turun, fasal apa hujan turun, fasal katak panggil, fasal apa katak panggil, fasal utar ~~masuk~~ makan katak. Jadi tidak habis-habis. Jadi saya cuma potongkan soalan itu sebagai soalan lain, Datuk Speaker."

Itu telah direkod, Datuk Speaker. Inilah jawapan yang telah saya berikan dulu dalam Dewan yang lepas. Sekarang alang-alang bercakap berkenaan dengan soalan tambahan ini, saya ingin memberi nasihat sedikit, Tuan Speaker, bukan kepada pihak pembangkang kerana mereka memang tetap tidak menerima nasihat. Nasihat saya ditujukan kepada rakan-rakan saya di depan ini iaitu, Ahli-Ahli Exco.: Jangan segan dan malu untuk mengatakan itu soalan lain, sebab sudah tahu pe'al atau amalan pihak pembangkang iaitu kalau dijawab

ada sahaja soalan-soalan yang hendak ditambah. Tidak guna pihak pembangkang melemparkan tuduhan menyatakan Y.A.B. Ketua Menteri, Ahli Exco. Kawasan Datuk Keramat atau Ahli Exco. Kawasan Tanjung Bungah takut menjawab soalan. Sebab sudah ketara dan jelas kebanyakan soalan yang ditanya tidak ada kaitan secara langsung dan serious.

Umpamanya, petang semalam atau pun hari pertama Dewan ini, saya ditanya berkenaan dengan satu jambatan hijau di Kawasan Paya Terubong oleh Ahli Kawasan Paya Terubong, iaitu apa telah jadi kepada jambatan itu? Saya jawab, sudah keluar tender hendak dibuat. Kemudian ditanya, siapa yang mendapat tender? Tuan Speaker, yang serious ialah sama ada jambatan itu telah dibuat atau pun tidak. Kalau sudah dibuat, sepatutnya kita jawab syukur. Tetapi sengaja ditanya satu soalan yang tidak begitu penting. Siapa yang mendapat tender? Itu tidak begitu penting, sungguhpun ada hubungannya tetapi tidak begitu dekat. Kalau ikut jawapan saya, saya boleh kata itu soalan lain sebab kalau hendak dibuat soalan tambahan, memang boleh. Yang mendapat tender, si anu dan si anu. Mungkin dibuat Soalan tambahan: Anak siapa? Saya jawab: Anak si anu. Soalan tambahan: Apa bangsa? Soalan tambahan: Tinggikah orangnya? Rendahkah orangnya? Apa warnanya? Duduk di mana? Sudah kahwin atau belum? Itu soalan-soalan tambahan seperti itu bukan sahaja mereka, tapi saya juga boleh buat soalan tambahan daripada hari ini sehingga besok pagi.

Saya teringat, Tuan Speaker — ini peluang saya bercakap. Yang Berhormat Kawasan Ayer Itam kena sabar-sabar dengarlah — Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam mempunyai satu kebolehan bila berucap dan bercakap, ada dengan gerak-gerinya yang sangat menarik, dengan jelingnya sekali ... (ketawa), tetapi malangnya bukan jeling yang manis dan menarik sebab kita tahu Ahli Yang Berhormat bukan

gadis jelita (ketawa). Satu tuduhan yang dibangkitkan, Tuan Speaker, ialah apabila Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam hiboh-hiboh dengan soal "advance" yang disebut oleh Y.A.B. Ketua Menteri. Saya terperanjat. Apakah pula dosanya Y.A.B. Ketua Menteri telah membuat kesilapan berkenaan dengan "advance"? Dan saya pun hairan. Apa binatangnya "advance" itu? Apa bendanya "advance"? Akhirnya akhirnya baru saya faham, yang dimaksudkan ialah pendahuluan (*advance*) (ketawa). Dan ditanya apakah pendahuluan mesti dibayar balik atau pun tidak? Tuan Speaker, soalan itu tidak perlu. Kalau kita diberi pendahuluan maknanya hendaklah diminta balik; maknanya pinjaman. Kemudian bergantunglah kepada kita untuk berusaha sama ada pinjaman yang diberi itu akan dihapuskan dan sebagainya. Dan kalau kita minta supaya pendahuluan itu dihapuskan, kita tidak perlu dan tidak semestinya bertemppek sepertimana Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam bertemppek: 'Beri aku pinjam \$1.000.00! Aku tidak mahu bayar!' Tentulah yang memberi pinjaman tidak mahu menghapuskan pinjaman itu, tetapi kalau kita minta dengan memberi alasan yang munasabah, mungkin yang memberi pinjaman akan menghapuskan pinjaman itu. Jadi nampaknya kadangkala pihak pembangkang khususnya Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam cuba hendak mengajar pihak Kerajaan supaya berkasar untuk mendapat sesuatu. Kekasaran tidak akan menjayakan sesuatu tujuan. Yang boleh atau pun lebih berkesan ialah saya percaya, *reasoning* ataupun yang digunakan oleh Yang Berhormat sendiri mesti ada sebab-sebabnya.

Tuan Speaker, saya berbalik kepada satu perkara lain yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam iaitu soal jalan-jalan berlopak di sana-sini, dan kata beliau ini adalah jalan poltik atau ada politik dalam masalah jalan berlopak ini. Yang sebenarnya, pada masa seorang-dua Ahli Yang Berhormat dari pihak Kerajaan

bercakap tadi, ada juga membuat kritik yang sama. Jadi di situ jelas. soal jalan berlopak dan berlopak bukan soal yang ada kait-mengait dengan politik. Orang-orang kawasan saya sendiri juga membuat rungutan, bukan orang-orang dari kawasan Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam sahaja. Tidak ada politik. Kalau jalan pun boleh main politik, saya ingat susah. Laut main politik, udara main politik, tanah main politik. saya ingat susah. Tidak ada begitu, untuk pengetahuan Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam.

Saya ingin beredar kepada satu perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli Kawasan Paya Terubong, juga seorang Ahli Dewan yang berkebolehan, yang sentiasa senyum kepada saya apabila saya berucap, dan saya membalas balik senyuman itu secara *gentleman* ... (ketawa). Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong membangkitkan soal gerai yang dibuat di luar dan di dalam bandar yang diberi keutamaan kepada kaum bumiputra. Sebenarnya, Tuan Speaker, kalau Yang Berhormat dari Kawasan Paya Terubong keluar melalui mana sahaja jalan di bandar ini ataupun di luar bandar, mungkin tidak terdapat gerai ataupun kedai bumiputera. Ada beribu-ribu kedai, beribu-ribu gerai yang bukan dimiliki oleh kaum bumiputera. Jadi pihak Kerajaan di bawah pimpinan Kerajaan Negeri khususnya di bawah pimpinan Y.A.B. Dr. Lim Chong Eu, Kerajaan Barisan Nasional yang sentiasa mengamalkan prinsip timbang-menimbang, tolong-menolong untuk mengutuhkan, menjunjung Dasar Ekonomi Baru maka berusaha lah ianya untuk mengadakan gerai-gerai (yang boleh saya gunakan bahasa Inggerisnya, *those miserable stalls*) untuk bumiputera. Dari jumlah 332 semuanya itu pun, 79 daripadanya diperuntukkan kepada bukan bumiputera. Saya rasa Ahli Kawasan Paya Terubong tidak payahlah berasa irihati dengan gerai-gerai yang kecil yang tidak akan menjejaskan ekonomi sesiapa pun. Biarkanlah mereka cuba berniaga.

Teguran Ahli Kawasan Paya Teru-

bong supaya peniaga bumiputera bercampur dengan peniaga-peniaga bukan bumiputera itu adalah satu seruan yang baik yang memang Kerajaan Barisan Nasional ingin melaksanakan. Tetapi soalan mencampur adukkan makanan orang-orang Melayu yang beragama Islam dengan makanan orang-orang bukan Islam mungkin membangkitkan masalah. Sebab itu, kalau tidak dilaksanakan percampuran *stalls* makanan kaum bumiputera dengan yang bukan bumiputera, ini bukanlah dengan tujuan untuk mengasingkan. Tidak sekali-kali, malah sedikit demi sedikit pihak Kerajaan Barisan Nasional berusaha bila dan di mana munasabah maka peniaga bumiputera dan bukan bumiputera dicampur seberapa boleh. Dan saya tidak berhajat untuk memberi penjelasan atau pun fatwa berkenaan dengan pantang-larang orang-orang Melayu yang beragama Islam berkaitan dengan makanan babi misalnya. Hanya saya berharap Ahli Kawasan Paya Terubong belajarlah. Saya percaya beliau bangkitkan soalan ini kerana jahil, bukan kerana hendak membangkit-bangkitkan kekacauan dan saya percaya dan saya harap begitu, iaitu beliau tidak tahu. Dan saya harap beliau akan belajar perkara ini dan tidaklah bangkitkan lagi soalan ini dalam Dewan pada masa yang akan datang.

Saya ingin beredar kepada perkara yang telah dibangkit oleh Ahli Yang Berhormat dari Pekan Bukit Mertajam. Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Pekan Bukit Mertajam membangkitkan soalan secara mendadak. Walaupun suaranya rendah berkulum, tetapi isinya mendadak, melempar dan menuduh semua Ahli Exco. dan semua Ahli-Ahli Dewan, juga termasuk mereka pegawai-pegawai Kerajaan yang tinggi dan rendah, yang katanya terlibat dengan rasuah walaupun tidak disebutkan dengan terus-terang tetapi sindirannya, kiasannya, *insinuation*nya dalam Bahasa Inggeris adalah jelas. Mereka yang berfikiran boleh faham. Malangnya perkara rasuah yang dilemparkan terhadap

Ahli-Ahli Exco., Ahli-Ahli Dewan Undangan dan pegawai-pegawai Kerajaan dibuat secara begitu umum. Sekali-dua telapun dibangkitkan dalam soalan-soalan bertulis dan soalan mulut, dan telahpun dijawab oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, dan dibangkitkan lagi pula di dalam perbahasan, seolah-olah beliau tahu ada benar-benar mereka yang terlibat dengan rasuah. Jika ada, saya berseru bagi pihak Kerajaan Barisan Nasional yang sudah terkenal sebagai satu Kerajaan yang mempunyai dasar dan prinsip yang tegas dan jelas dan telah pun membuktikan kepada umumnya Kerajaan Barisan Nasional tidak bersubahat dengan rasuah. Kerajaan Barisan Nasional telah membuktikan kesanggupan mengambil tindakan terhadap kawan dan lawan yang terlibat dengan rasuah. Jadi kalau Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Pekan Bukit Mertajam ada alasan, ada bukti, sila dedahkan dan sebut secara spesifik. Jangan datang ke Dewan ini untuk kepentingan diri dan publisiti, misalnya melaung-laung membuat sindiran dan kiasan berkenaan dengan rasuah, seolah-olah Kerajaan yang ada sekarang Kerajaan yang tidak ada amanah, tetapi hakikat membuktikan sebaliknya.

Syukur Alhamdulillah, rakyat Negeri Pulau Pinang seluruh Negara Malaysia masih lagi percaya kepada Kerajaan Barisan Nasional walaupun dikatakan ataupun disindir sebagai mempunyai unsur rasuah, mereka tetap sedar. Tidak tahu apa akan jadi kalau kekuasaan itu diberi kepada mereka parti pembangkang dan DAP. Syabas! Saya ucapkan tahniah kepada rakyat Malaysia dan rakyat Pulau Pinang kerana faham walaupun begitu bising dan riuh-rendah tuduhan yang dilemparkan kepada Kerajaan Barisan Nasional, rakyat tetap faham, tetap memilih yang benar, tidak memilih yang salah ... (gangguan). Saya tidak payah sebutkan. Bacalah di antara dua garisan tulisan. Janganlah baca apa yang tersurat tetapi bacalah juga apa yang tersirat. "*Read between the lines*", kata Bahasa Inggerisnya —dengan izin,

Tuan Speaker.

Tuan Speaker, saya ingin beredar kepada soalan yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Dua berkenaan dengan perantikan Ketua Jabatan Ugama Islam. Sebenarnya, Tuan Speaker, Kerajaan Negeri telahpun mengambil tindakan perlu semenjak kekosongan jawatan tersebut terjadi awal tahun ini. Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang Di Pertuan Agong telahpun berkenan melantik Tuan Haji Ozair mulai Ogos tahun ini, tetapi oleh sebab Tuan Haji Ozair ialah seorang pegawai P.T.D., maka perkaranya perlu dirujuk kepada pihak J.P.A. ataupun Jabatan Perkhidmatan Awam. Sementara soal proses perantikan Tuan Haji Ozair, maka Duli Yang Maha Mulia Baginda telah berkenan supaya jawatan itu dipangku oleh Yang Berhormat Setiausaha Kerajaan, Datuk Syed Zainal Abidin. Saya harap Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Sungai Dua dapat memahami masalah yang sebenarnya dalam perkara ini dan memberi penjelasan kepada sesiapa juga yang membuat pertanyaan ataupun rungutan.

Tuan Speaker, saya rasa soalan-soalan ataupun perkara-perkara yang dibangkitkan keseluruhannya oleh pihak pembangkang daripada hari pertama, malam dan hari ini agak terlalu umum, terlalu umum untuk dijawab secara spesifik. Kalau benar pihak pembangkang ingin mengetahui sesuatu keadaan dan kedudukan, saya cadang, saya memberi nasihat supaya soalan-soalan hendaklah dibuat dengan cara spesifik. Janganlah diumumkan sahaja soalan-soalan kerana soalan-soalan yang umum yang merupakan sindiran atau kiasan mungkin boleh membangkitkan salah faham, bukan sahaja di kalangan Ahli-Ahli Dewan tetapi juga di kalangan rakyat yang mendapat berita-berita itu melalui akhbar dan cakapan-cakapan di sana-sini yang mungkin tersalah ambil.

Dengan kata-kata itu, dengan harapan pihak pembangkang sedar dan lebih berwaspada dengan keadaan iklim politik di Negara ini, Negara kita yang

mempunyai penduduk berbagai kaum, berbagai jenis adat-istiadat, ugama dan sebagainya supaya lebih berwaspada, tidak membangkitkan soalan-soalan yang boleh mengeruhkan suasana Negara kita. Ini adalah satu seruan yang dibuat dengan perasaan amat ikhlas demi kepentingan kita semua bersama.

Dengan kata-kata itu, Tuan Speaker, saya mohon menyokong Rang Undang-Undang yang berkenaan ini.

Terima kasih.

AHLI KAWASAN TANJUNG BUNGAH (DATUK KHOR GARK KIM):

Datuk Speaker, saya mengucapkan berbilang-bilang terima kasih kepada Yang Berhormat-Yang Berhormat yang telah menyentuh mengenai rancangan-rancangan perumahan awam kos rendah. Saya telah mencatatkan segala masalah-masalah yang dibangkitkan. Walaupun tidak ada perkara yang baru yang ditimbulkan, sukaiah saya mengambil peluang untuk memaklumkan kepada Dewan ini bahawa langkah-langkah penting telah diambil untuk memperbaiki pentadbiran dan penyelenggaraan rancangan-rancangan rumah awam kos rendah terutamanya rancangan-rancangan rumah pangsa Rifle Range, Kampong Melayu dan Noordin Street Ghaut.

Sebagaimana Yang Berhormat-Yang Berhormat sedia maklum bahawa sebelum Rancangan Malaysia Yang Ketiga lagi terdapat 25 rancangan-rancangan perumahan awam kos rendah yang mengandungi 6,344 buah rumah-rumah kediaman dan 105 buah kedai-kedai yang ditadbirkan oleh Bahagian Perumahan di Negeri ini. Dengan terlaksananya Rancangan Malaysia Ketiga sebanyak 25 lagi rancangan-rancangan perumahan awam kos rendah yang mengandungi 4,279 buah rumah-rumah kediaman telah dibina atau sedang dibina. Sebahagian besar daripada projek-projek ini akan siap dibina untuk didiami tidak lama lagi.

Kebanyakan daripada rancangan-rancangan perumahan awam kos rendah ini dibina dengan menggunakan wang pinjaman daripada Kerajaan Per-

sekutuan. Bagaimanapun peruntukan rancangan pinjaman ini yang diberikan untuk satu-satu projek hanyalah untuk menampung kos pembinaan bangunan sahaja dan tidak ada peruntukan sama sekali untuk mentadbir serta menyelenggara rumah-rumah yang telah siap dan didiami.

Secara dasarnya pentadbiran sedemikian adalah menjadi tanggungjawab penduduk-penduduk rumah kos rendah itu sendiri. Mereka sepatutnya menubuhkan Badan Pengurusan (*Management Corporation*) yang mana nanti memungut wang-wang penyelenggaraan daripada penghuni-penghuni dan melantik pekerja-pekerja untuk menjalankan kerja-kerja pembersihan dan pembaikan yang perlu dijalankan. Apa yang sedang dilakukan oleh Kerajaan ialah menolong penduduk-penduduk mentadbirkan rumah-rumah mereka sebelum mereka memperoleh pengalaman dan kemahiran dan untuk menguruskan sendiri rumah-rumah mereka. Bagaimanapun, wang penyelenggaraan yang dikutip daripada penghuni-penghuni tidaklah mencukupi untuk membayar gaji kakitangan-kakitangan, pembaikan kerosakan, kerja-kerja pembersihan dan lain-lain yang dilakukan dari masa ke semasa.

Kerajaan Negeri berazam untuk mengatasi masalah-masalah ini dan menyediakan pentadbiran yang lebih cekap ke atas rancangan-rancangan perumahan awam kos rendah dengan mencadangkan dalam anggaran perbelanjaan tahun 1981 tambahan kakitangan-kakitangan yang berlipat-ganda untuk Bahagian Perumahan iaitu daripada 15 jawatan kepada 244 jawatan. Tangga gaji pun akan dinaikkan daripada \$117,770.00 kepada \$865,070.00. Pertambahan ini disebabkan lebih banyak jawatan-jawatan baru diwujudkan dalam tahun 1981. Pertambahan-pertambahan jawatan adalah seperti berikut:—

Kumpulan A	1 jawatan
Kumpulan B	6 jawatan
Kumpulan C	11 jawatan

Kumpulan D	211 jawatan
Pecahan Kumpulan D (Lift attendants)	83 jawatan
Buruh Am	72 jawatan
Pegawai Keselamatan	5 jawatan
Penyelia Pejabat	2 jawatan
Jurutaip	2 jawatan
Pelukis Pelan	1 jawatan
Pegawas Bangunan	24 jawatan
Pegawai Kerani Rendah	20 jawatan

Dengan pengujudan jawatan-jawatan ini, semua kakitangan-kakitangan sementara yang layak akan diserapkan ke jawatan tetap di mana mereka akan menikmati kemudahan kenaikan gaji dengan kenaikan pangkat. Di samping itu lebih daripada 100% kakitangan-kakitangan yang baru termasuk kakitangan-kakitangan teknikal akan dilantik. Dengan tambahan kakitangan-kakitangan ini Kerajaan Negeri akan menyerap sebahagian besar perbelanjaan mengurus dan ini akan membolehkan sebahagian besar daripada wang penyelenggaraan yang dikutip dibelanjakan untuk memperbaiki dan memajukan rancangan-rancangan rumah awam kos rendah. Dengan pertambahan jawatan-jawatan ini maka pentadbiran rumah kos rendah akan dapat dikemaskan lagi untuk mengatasi masalah-masalah yang diadakan dari masa ke semasa.

Usaha-usaha juga sekarang sedang dijalankan dengan gigihnya untuk membolehkan Lembaga Perumahan Negeri atau "Housing Board" ditubuhkan dengan segeranya. Untuk meningkatkan kesedaran sivik dan semangat kerjasama penduduk-penduduk dari masa ke semasa, bahagian Perumahan dan Majlis Perbandaran Pulau Pinang sentiasa bekerjasama dengan rapatnya untuk mengatasi masalah-masalah kerosakan lif-lif ataupun masalah sampah-sarap. Berbagai usaha telah dijalankan untuk membersihkan sampah-sampah tersebut termasuk mengadakan aktiviti-aktiviti gotong-royong dan sebagainya. Bagaimanapun, kerosakan-kerosakan lif-lif telah terus-menerus berlaku disebabkan

tidak ada kerjasama yang cukup baik daripada pengguna-pengguna lif di samping adanya kumpulan-kumpulan yang tidak bertanggungjawab yang sengaja merosakkan lif-lif tersebut.

Disiplin dan kerjasama adalah penting untuk memperbaiki keadaan untuk kehidupan di rumah pangsa. Dan untuk mengatasi semua masalah-masalah yang selalu timbul terutamanya di rumah pangsa Rifle Range yang mempunyai satu penempatan sebanyak kira-kira 200 unit seekor dan merupakan salah satu kawasan yang diduduki dengan paling padat di negara kita. Kebersihan rumah pangsa Rifle Range bergantung kepada setiap penduduk yang mesti berdisiplin dan membuang sampah ke tempat yang sepatutnya iaitu di dalam tong-tong sampah. Apa yang telah disebutkan oleh Yang Berhormat dari Ayer Itam adalah bertentangan dengan keadaan sebenarnya di mana penduduk-penduduk rumah pangsa Rifle Range telah menunjukkan semangat kerjasama yang lebih baik dengan Kerajaan untuk memperbaiki keadaan sekeliling rumah mereka. Ramai daripada mereka telah menghadiri kempen sivik kebersihan dan kesedaran yang ditunjukkan oleh Kerajaan. Dan dalam masa dua tahun yang lalu tunggakan telah dikutip dan diperbaiki melebihi 50%. Saya percaya bahawa dengan penubuhan Jawatankuasa Penasihat Penduduk, mereka akan memberi kerjasama yang lebih erat dan mempunyai inisiatif yang tinggi untuk membersihkan kawasan mereka.

Setelah lagi saya menegaskan di sini bahawa adalah tidak benar yang Kerajaan telah tidak memenuhi janjinya seperti yang dicatat dalam surat perjanjian sementara atau Probationary Tenancy Agreement untuk menjual unit kepada penghuni-penghuni. Sebaliknya sebahagian besar daripada penghuni-penghuni telahpun menandatangani Surat Perjanjian Sewabeli dengan Kerajaan Negeri di mana dengan ini mereka mempunyai hak terhadap rumah-rumah yang mereka diami.

Mereka yang telah tidak dibenarkan menandatangani Surat Perjanjian Sewabeli dengan Kerajaan ialah mereka yang gagal memenuhi syarat-syarat dalam surat perjanjian dan juga lain-lain syarat penghunian yang disediakan oleh Kerajaan Negeri. Yang jelasnya mereka ini telah melanggar syarat iaitu tidak boleh menjual atau menyewa rumah-rumah mereka kepada orang lain. Oleh kerana mereka dengan sukarela melepaskan rumah mereka, maka mereka tidak lagi diiktiraf Kerajaan sebagai penghuni dan juga mereka tidak boleh menuntut apa-apa hak terhadap rumah itu oleh kerana mereka belum menandatangani Surat Perjanjian Sewabeli. Apakah mereka berhak untuk menjual rumah-rumah yang bukan milik mereka? Bagaimanakah seorang pembeli boleh menuntut sesuatu harta sebelum urusan jual beli dibereskan? Oleh itu, penghuni haram yang telah menduduki unit-unit itu secara haram dan tanpa kebenaran tuan punya unit-unit tersebut iaitu Kerajaan Negeri. Bagaimanapun berdasarkan kemanusiaan, Kerajaan Negeri telah memutuskan untuk memberi pertimbangan kepada mereka secara individu (*on individual merit*).

Tindakan menyelaraskan kes-kes ini telah dimulakan, dan tarikh penghujung bulan Mac 1979 telah ditetapkan sebagai tarikh tutup kes-kes yang diberi pertimbangan. Apabila seseorang penghuni haram dibenarkan menjadi penghuni yang sah, mereka akan dibenarkan menandatangani surat perjanjian sewabeli dengan Kerajaan. Dalam kes ini semua bayaran sewa sejak April 1979 adalah dianggap sebagai sebahagian daripada bayaran ansuran kepada harga rumah tersebut. Apa-apa bayaran yang di buat sebelum tarikh itu adalah di atas nama penghuni-penghuni asal yang namanya telah dibatalkan. Oleh itu masa lah merampas semua bayaran yang telah dibuat oleh penghuni-penghuni haram sebelum April tahun 1979 adalah tidak timbul sama sekali. Setakat ini banyak kes-kes yang telah diselaraskan dan penghuni-penghuni haram yang

berkenaan sangat berbesar hati kerana sekarang mereka secara rasmi dibenarkan memiliki rumah yang mereka diami.

Bagi pihak Kerajaan Negeri rancangan perumahan awam kos rendah adalah dibina dengan subsidi yang tinggi daripada wang rakyat dan rumah-rumah itu adalah untuk golongan rakyat yang berpendapatan rendah yang memerlukan bantuan Kerajaan untuk mendapatkan rumah. Adalah jelas bahawa rumah-rumah itu bukan untuk orang-orang yang bertujuan membuat keuntungan yang segera atau "*quick money*" dengan secara menjual kepada orang lain apabila mereka sebenarnya tidak memerlukan rumah tersebut. Dalam negeri masih terdapat lebih daripada 40.000 permohonan-permohonan yang telah mendaftarkan nama untuk mendapatkan rumah-rumah kos rendah Kerajaan. Walaupun usaha-usaha yang besar telah dijalankan oleh Kerajaan dan juga sektor swasta untuk menyediakan lebih banyak rumah-rumah ini, akan tetapi saya nampak mereka masih mesti menunggu giliran masing-masing untuk mendapatkan rumah dan untuk membenarkan sesiapa membuat perpindahan milik rumah-rumah Kerajaan tanpa sebarang kawalkan daripada Kerajaan. Maka ianya adalah tidak patut dan tidak adil bagi orang-orang yang sangat memerlukan yang masih menunggu peruntukan rumah mereka. Ia juga akan menggalakkan orang-orang yang lain yang telah mempunyai rumah-rumah memohon dan menggunakan untuk mencari keuntungan. Oleh itu supaya keadaan lebih adil, sebarang pertukaran hakmilik rumah-rumah kos rendah Kerajaan hendaklah mendapatkan kebenaran bertulis daripada Kerajaan; jika tidak rumah itu akan ditarik balik dan diperuntukkan kepada orang lain yang memerlukan. Saya berharap Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam akan membantu Kerajaan menghalang kegiatan pertukaran hakmilik rumah-rumah Kerajaan secara haram dan menasihatkan mereka yang telah mempunyai rumah

supaya tidak memohon rumah-rumah kos rendah dengan tujuan membuat keuntungan. Sebarang kelonggaran terhadap syarat itu akan menyebabkan senarai menanti penghuni-penghuni akan bertambah panjang.

Adalah kesilapan Yang Berhormat Ahli dari Ayer Itam untuk mendesak supaya Kerajaan menerima semua penghuni-penghuni haram. Adakah Kerajaan mesti menerima jika setiap orang itu seorang jutawan yang mendapatkan rumah di Rifle Range hanya untuk menempatkan perempuan simpanannya? Jika kita ikuti apa yang dicadangkan oleh Yang Berhormat Ahli dari Ayer Itam kita akan mendapati jutawan-jutawan juga tinggal di Rifle Range. Perkara yang penting ialah kita mesti menimbang setiap kes mengikut merit secara individu. Mana-mana yang benar-benar tidak mempunyai rumah di mana-mana pun — dan datang dari kumpulan yang berpendapatan rendah — maka pertimbangan mesti akan diberi. Banyak kes-kes seperti ini telah diluluskan. Bagaimanapun, ada juga yang tidak layak sama sekali untuk diberikan rumah-rumah kos rendah. Barangkali pendapatan mereka mungkin terlalu tinggi. Bahagian Perumahan yang telah membuat pengumuman beberapa kali bahawa sesiapa yang ingin menjual dan menyewakan rumah-rumah mereka bolehlah memohon kepada Jabatan tersebut. Walaupun hanya sebilangan kecil sahaja yang ingin berbuat demikian disebabkan mereka mampu membeli rumah yang lebih baik di tempat lain, Bahagian Perumahan tetap menimbangkan setiap kes dengan teliti. Apa yang kita ketahui adalah latar belakang pembeli untuk menentukan sama ada ianya layak atau tidak mengambil alih rumah tersebut. Sekiranya Bahagian Perumahan tidak dibekalkan dengan maklumat-maklumat tersebut, maka permohonan pemohon tidak dapat ditimbangkan langsung.

Adalah menghairankan bahawa Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Ayer Itam tidak mengetahui yang rumah-rumah kos rendah Kerajaan hanyalah untuk

rakyat dari golongan yang berpendapatan rendah dan tidak mempunyai rumah di tempat lain. Ahli Yang Berhormat dari Ayer Itam bercakap seolah-olah orangramai memohon rumah-rumah kos rendah Kerajaan hanya untuk tujuan menjualnya semula kepada orang lain dan mendapatkan keuntungan. Kenyataan ini sangatlah menghina atau *insulting* kepada rakyat yang memohon dan benar-benar memerlukan rumah.

Berkenaan kelambatan pelaksanaan projek perumahan kos rendah di Berapit yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat daripada Bukit Mertajam, pelaksanaan projek ini telah tergendala di peringkat awalnya oleh kerana pemborong yang asal telah tidak dapat meneruskan pembinaan tersebut. Oleh itu tawaran semula untuk melaksanakan projek itu telah dilakukan dan pemborong yang baru telah pun menjalankan kerja-kerjanya mulai 7hb. November, 1979. Pada masa ini kemajuan pembinaan projek itu telah pun melebihi 50%.

**AHLI KAWASAN BAYAN LEPAS
(DATUK KHALID AHMAD BIN
SULAIMAN):**

Datuk Speaker, saya bangun dan juga mengambil kesempatan dan peluang ini untuk mmbahaskan Rang Undang-Undang yang telah dibawaikan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri kelmarin dan di sini juga saya menyokong Rang Undang-Undang tersebut. Saya juga mengucapkan tahniah dan syabas kepada Ahli-Ahli Pembangkang yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan ini walaupun ketua mereka telah digantungkan jawatannya dan di sini saya berharap perhubungan yang baik antara pembangkang dan Kerajaan dapat dikekalkan dalam *session* ini dan di masa-masa lain.

Walaupun ada tuduhan-tuduhan yang tidak tepat yang telah dilemparkan oleh Ahli-Ahli Pembangkang, saya percaya rakan saya daripada Telok Bahang telahpun menjawab tuduhan-tuduhan tersebut dengan lebih jelas lagi walaupun masa beliau memberi jawapan yang

sebenar diberikan oleh Ahli Ayer Itam tidak mengikut cara yang sebenar diberikan oleh Ahli Yang Berhormat bercakap tapi malangnya tidak ditunjuk gerak-geri beliau bercakap semasa memberikan ucapan.

Di sini, Datuk Speaker, saya suka merujuk kepada ucapan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan saya suka juga membawa perkara yang saya anggapkan penting. Perkara yang pertama ialah berkenaan dengan kedudukan kewangan Kerajaan Negeri pada masa sekarang ini. Dan saya mengucapkan terima kasih atas simpati yang telah ditunjukkan oleh Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam berkenaan dengan kedudukan kewangan yang dihadapi oleh Kerajaan Negeri. Saya juga merayu kepada Kerajaan Pusat terutama kepada Yang Berhormat Mulia Tengku Razaleigh sebagai Menteri Kewangan supaya memberikan satu perhatian yang berat kepada rayuan-rayuan yang telah dikemukakan oleh Kerajaan Negeri. Dan saya berharap juga Ahli Pembangkang yang menjadi Ahli-Ahli Parlimen — di sini saya percaya ada empat Ahli-Ahli Dewan yang juga Ahli Parlimen — supaya mengadakan satu lobi di Parlimen supaya perkara ini dapat dijalankan oleh Kerajaan Pusat.

Saya suka merujuk apa yang telah dikatakan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri berkenaan dengan gaji kepada pegawai-pegawai Kerajaan di mana masa tahun 1970 hampir-hampir \$4,684,672.00 yang telah diberikan kepada pegawai-pegawai Kerajaan yakni merupakan hanya 14% kalau dibandingkan dengan tahun 1980. Pada masa sekarang ini kita berikan hampir \$28,311,310 ataupun 48% daripada perbelanjaan pengurusan dalam tahun 1981 iaitu kenaikan hampir 600% daripada perbelanjaan gaji-gaji dan juga elaun untuk tahun 1970. Jadi saya berharap dan merayu kepada Kerajaan Pusat supaya menimbangkan permintaan daripada Kerajaan Negeri atau sekurang-kurangnya memberikan lebih banyak *road grants* dan juga tol-tol yang akan dikutip di Negeri Pulau Pinang ini.

Datuk Speaker, perkara yang kedua yang saya anggapkan penting yakni berkenaan dengan hasil tanah. Hasil tanah sebagaimana yang telah disebutkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri ialah satu punca kewangan yang besar sekali kepada negeri Pulau Pinang dan masa depan. Tahun depan Kerajaan akan mengutip lebih-kurang \$7.2 juta dan sebagaimana yang telah disebutkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri, sehingga sekarang ada tuan-tuan tanah yang berhutang ataupun tidak membayar hasil tanah sebanyak \$7.9 juta atau hampir \$8 juta. Jadi di sini, saya sebagai Ahli yang bertanggungjawab atas masalah tanah suka memberi nasihat — walaupun bukan sebagai satu amaran kepada tuan-tuan tanah — bahawa Kerajaan Negeri akan mengambil tindakan yang keras ataupun *pursue the matter vigorously* supaya hasil tanah yang berjumlah hampir \$8 million dapat dikutip dalam tahun 1981.

Jadi saya berharap tuan-tuan tanah akan membayar hasil tanah sebelum bulan Mei, tahun 1981, kalau tidak Pejabat Tanah terpaksa mengambil tindakan mengikut undang-undang yang tertentu.

Jadi, Datuk Speaker, balik kepada perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-Ahli Yang Berhormat dalam Dewan yang mulia ini, saya suka menjawab terutamanya kepada soalan yang diadakan oleh Ahli daripada Bukit Tengah yakni berkenaan dengan soal setinggan-setinggan di Ladang Prai yang belum diselesaikan. Sebenarnya, Datuk Speaker, setinggan-setinggan yang terlibat itu pun dibayar ganti rugi dan wang saguhati dan juga telah mematuhi arahan Kerajaan. Yang degil, Datuk Speaker, ialah penyewa-penyewa kepada tuan tanah. Tuan tanah telah membayarkan saguhati kepada penyewa ini tetapi mereka ini enggan keluar dan mereka ini bukan boleh dianggapkan sebagai setinggan. Kerajaan juga telah memberikan satu peluang atas per kemanusiaan supaya dapat menyelesaikan kes-kes ini dan saya percaya Ahli dari-

pada Kawasan Bukit Tengah telah menghadiri kesemua perbincangan-perbincangan ini. Saya harap Ahli yang berkenaan telah sedar bahawa masalah yang saya katakan ini telah diselesaikan oleh pegawai-pegawai yang berkenaan. dan saya berharaplah Ahli-Ahli Yang Berhormat tidak menyalahkan pegawai-pegawai yang saya anggap sabar dan yang telah bekerja keras atau mengambil satu tindakan terhadap mereka.

Perkara yang kedua ialah berkenaan dengan pengambilan tanah yang dibangkitkan oleh rakan saya daripada Kawasan Paya Terubong, yakni pengambilan tanah untuk projek tertentu. Jadi pada lazimnya, Datuk Speaker, Kerajaan memang menyebutkan tujuan ataupun objektif-objektif untuk mengambil tanah itu dan tujuan ini adalah disiarkan dalam Warta Kerajaan ataupun dalam gazet. Jadi saya berharap Ahli Yang Berhormat dapat membaca gazet yang tersebut. Berkenaan dengan sagu hati itu pun bayaran ini adalah mengikut *market value* yang ditetapkan oleh Pengarah Penilaian yakni seorang pegawai yang bertauliah, bukan satu tawaran atau *market value* yang ditetapkan oleh Kerajaan. *Market value* adalah ditetapkan oleh seorang pegawai yang bertauliah yakni Pengarah Penilaian sendiri.

Selain daripada itu Kerajaan juga telah membayar pampasan yakni *ex-gratia payment* dan saguhati yang berpatutan dan ada juga Kerajaan memberikan tanah-tanah ataupun rumah-rumah kos rendah kepada setinggan-setinggan yang terlibat dengan pengambilan tanah untuk projek-projek Kerajaan. Jadi saya berharap Ahli daripada Kawasan Paya Terubong memahami sedalam-dalamnya akan masalah pengambilan tanah oleh Kerajaan.

Ada satu lagi perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat daripada Kawasan Paya Terubong yakni berkenaan dengan komputer. Jadi ini saya kurang faham, yakni Yang Berhormat

mengatakan Kerajaan telah membeli satu komputer yang berharga sebanyak \$400,000.00 yang saya tahu tidak ada satu komputer yang kita boleh beli berharga sebanyak itu. Apa yang berlaku, Datuk Speaker, adalah bagi permulaan penggunaan komputer dengan ihsan Universiti Sains, kita gunakan komputer yang diberikan oleh Universiti Sains. Jadi, walaupun Kerajaan ada juga cadangan untuk membeli satu komputer untuk masa depan tetapi pada masa sekarang ini bagi permulaan kita gunakan komputer yang telah dibeli oleh Universiti Sains yang tidak lama lagi Kerajaan bercadang untuk mengkomputerkan semua pentadbiran di negeri ini.

Selain daripada itu, pagi tadi Ahli daripada Bukit Tambun telah membangkitkan masalah TOL untuk memelihara kerang dan siput di dasar laut iaitu tanah Kerajaan. Pada masa sekarang Kerajaan hanya mengeluarkan TOL kepada syarikat-syarikat supaya munafaat ataupun nikmat dapat dikecap dan dirasakan oleh lebih ramai ahli-ahli. Jadi penyertaan perscorangan pada masa sekarang ini tidak digalakkan oleh Kerajaan.

Saya percaya itu sahaja soalan yang telah dibangkitkan oleh Ahli-Ahli yang berkenaan dengan tanah.

Sekian. Datuk Speaker.

AHLI KAWASAN DATUK KERAMAT (DATUK TEH EWE LIM):

Datuk Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan. Pada pagi ini saya berasa sangat gembira mendengar Ahli Yang Berhormat Kawasan Ayer Itam berkata beliau hormat Datuk Speaker. Jika Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Glugor boleh belajar dengan Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam, saya ingat pada pagi ini beliau ada dalam Dewan ini dan tidak payah kena halau keluar. Dalam pengalaman saya di Dewan ini saya ingat jika saya tidak silap banyak Ahli-Ahli dari Parti Pembangkang terutama sekali DAP telah dihalau keluar dari Dewan ini. Saya haraplah beliau boleh ajar mereka.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Itu bukan ucapan. Itu cuma menghentam pembangkang.

Itu tidak adil dan saksama.

AHLI KAWASAN DATUK KERAMAT (DATUK TEH EWE LIM):

Kepala B.1 sub-head 1100 — *check it* — saya ingat saya ada hak bercakap berkenaan perkara itu. Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam ada membawa satu perkara berkenaan perlantikan ahli-ahli Majlis Perbandaran. Di sini saya mahu bagi tahu Dewan. Beliau berkata mereka dilantik sebagai Ahli-Ahli Majlis Perbandaran bukan melalui pilihanraya, tetapi di sini saya mahu bagi tahu Dewan majlis sedang mengubahsuai tugas-tugas itu supaya Majlis yang lebih kuat boleh menolong majlis yang kurang kuat dan juga untuk memberi perkhidmatan yang lebih baik kepada rakyat. Yang Berhormat Ahli dari Kampong Kolam ada membawa perkara perkhidmatan Awam. Di sini saya mahu bagi tahu Perkhidmatan Pengangkutan Awam yang diuruskan oleh Majlis Perbandaran Pulau Pinang menghadapi sekatan-sekatan tertentu dan juga mematuhi syarat-syarat dan peraturan-peraturan perkhidmatan yang berbeza daripada Perkhidmatan Pengangkutan Awam pihak swasta.

Perkara kedua dibangkitkan oleh beliau ialah perkara notis-notis sistem letak-kereta Majlis Perbandaran Pulau Pinang. Notis-notis sistem letak kereta yang telah pun tersalah dihantarkan kepada orang ramai baru-baru ini adalah disebabkan oleh pertukaran sistem letak kereta kepada satu sistem dalam mana kawasan-kawasan tertentu telah pun diuruskan oleh agen-agen swasta sebagai urusan kontrak. Walau bagaimanapun, Datuk Speaker, masalah-masalah yang dihadapi dalam tempoh masa *transition* ini termasuk notis-notis tersebut akan dapat diatasi.

Lain-lain perkara yang dibawa oleh beliau ialah kelambatan membina sebuah pasar di Green Lane. Majlis Perbandaran Pulau Pinang telah pun

memanggil *tender* untuk projek tersebut baru-baru ini. Kelambatan dalam projek itu selama masa ini adalah kerana usaha mencari tempat duduk yang lain untuk setinggan-setinggan di tapak itu melalui satu projek pembinaan rumah pangsa di tapak tersebut sehingga rakyat Pulau Pinang boleh faham Majlis Perbandaran sangat bersimpati terhadap rakyat.

Satu lagi, perkara Perjanjian *Tenancy* oleh Majlis Perbandaran Pulau Pinang: Setinggan-setinggan tidak harus takut mengenai *exercise* perjanjian tersebut kerana tujuan utama Majlis Perbandaran Pulau Pinang menguruskan perkara tersebut ialah untuk menyimpan rekod-rekod mengenai setinggan-setinggan yang menduduki tanah-tanah Majlis supaya maklumat-maklumat itu boleh digunakan dalam tindakan perletakan semula atau *resettlement* apabila tanah-tanah tertentu terlibat dengannya. *Exercise* tersebut juga menjaga kepentingan setinggan-setinggan dengan sendirinya apabila tindakan *resettlement* diuruskan oleh Majlis Perbandaran Pulau Pinang.

Lagi satu perkara yang dibawa oleh Ahli Kawasan Kampong Kolam ialah galian lorong-lorong di kawasan bandar (Georgetown). Majlis Perbandaran Pulau Pinang mempunyai satu jadual untuk tujuan menyegerakan galian lorong-lorong tersebut yang diuruskan dengannya.

Satu lagi perkara yang dibawa oleh beliau ialah penyelarasan rumah-rumah haram yang dibina. Datuk Speaker, semua rumah-rumah yang dibina sebelum 19hb. April, 1978 boleh dipertimbangkan bagi diselaraskan jika bukti-bukti ditunjukkan bahawa rumah-rumah ini telah dibina sebelum tarikh tersebut. Rumah-rumah yang dibina dalam tempoh 1hb. Januari, 1980 hingga 24hb. April, 1980 boleh juga dipertimbangkan bagi diselaraskan sekiranya pelan-pelan bangunan dikemukakan tetapi ... (gangguan).

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Tuan Speaker, penjelasan: Saya tidak berucap macam itu tadi. Dalam ucapan

saya tidak ada bersangkutan dengan apa yang dijawabkan oleh Ahli Kawasan Datuk Keramat, tetapi dia kata "beliau" tadi. Kalau "beliau", mesti saya.

AHLI KAWASAN DATUK KERAMAT (DATUK TEH EWE LIM):

Orangramai.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

"Beliau" mesti saya.

AHLI KAWASAN PAYA TERUBONG (ENCIK CHIN NYOK SOO):

Ahli Exco. kata itu soalan saya.

TUAN SPEAKER:

Tersilap kawasan.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Selalu silap (ketawa).

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG (DR. TAN CHONG TEIK):

Silap tak mengapa. Kalau bohong, susah.

AHLI KAWASAN DATUK KERAMAT (DATUK TEH EWE LIM):

Saya tidak takut, saya berani.

Mana-mana rumah yang dibina lepas 24hb. April, 1980, akan dirobohkan. Oleh yang demikian, Datuk Speaker, Majlis Perbandaran Pulau Pinang bukanlah tidak mempunyai perasaan seperti yang dicadangkan oleh Yang Berhormat-Yang Berhormat di sebelah pinak pembangkang malahan Majlis bersimpati dengan mereka dan berusaha untuk membantu mereka sedaya upaya yang boleh. Majlis Perbandaran patutlah meneliti hal yang berhubung dari segi kesihatan, sistem tandas, bahaya kebakaran dan lain-lain sebelum pertimbangan diberi. Orang ramai patut menghargai hakikat kenyataan ini dan dengan yang demikian hendaklah memberi kerjasama kepada pihak Majlis Perbandaran demi untuk kebaikan mereka daripada sebaliknya membina rumah-rumah haram yang tidak mempunyai perkhidmatan kesihatan, sistem tandas yang tidak memulaskan dan mempunyai bahaya ke-

rakaran. Malah untuk membantu mereka, kedua-dua Majlis Perbandaran telah merangka jenis-jenis rumah. Melayu yang mempunyai dua atau tiga bilik atau dari jenis rumah-rumah yang lain yang dapat diperolehi dari kedua-dua Majlis Perbandaran dengan mengeluarkan sedikit bayaran sahaja. Mereka tidak payah menyusahkan diri mereka sendiri dengan membina rumah-rumah haram yang tidak mempunyai pelan rumah yang sempurna dan berkeadaan buruk dari segi kesihatan, sistem tandas dan juga bahaya kebakaran.

Jawapan saya kepada perkara-perkara yang berbangkit oleh Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Mertajam, beliau ada membawa satu perkara najis seperti *septic tank*. Masalah najis adalah satu masalah besar di mana sistem lama menggunakan tong-tong itu tidak lama lagi dikendalikan dengan cara dibuangkan oleh kerana kekurangan kakitangan. Sekarang ini, semua pengangkutan najis adalah diberi secara kontrak dan kontrakter-kontrakter itu diberitahu dan tindakan akan diambil terhadap mereka juga sekiranya mereka tidak menjalankan tindakan membuang najis dengan memuaskan.

Walau bagaimanapun Majlis Perbandaran Seberang Perai sekarang mengakhiri sistem najis di merata-rata tempat di Seberang Perai dan mengadakan sistem pembentongan di Butterworth dan Bukit Mertajam dan tandas curah di luar bandar.

Perkara kedua ialah pembinaan sebuah pasar di Bukit Mertajam. Untuk makluman Dewan ini Majlis Perbandaran Seberang Perai telah merancang pembinaan dua buah pasar di sekitar Bukit Mertajam, satu di Padang Lalang dan satu di Jalan Baru. Selain daripada itu pasar borong ikan akan berpindah dalam dua atau tiga bulan ke tempat baru di Padang Lalang. Dengan perpindahan ini maka tempat-tempat yang dikesongkan akan dirancang untuk penjaja-penjaja di Bukit Mertajam. Lagi satu perkara yang dibangkitkan oleh beliau ialah masalah masalah di Kampung Baru. Perkara itu

adalah di bawah tanggungjawab Kerajaan Persekutuan iaitu di bawah Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan. Yang Berhormat yang berkenaan bolehlah mengemukakan perkara ini kepada Dewan Rakyat bagi perhatian Menteri yang berkenaan melalui Yang Berhormat sendiri.

Ada lagi perkara mungkin juga dari Ahli Kawasan Bukit Mertajam. Saya ingat patutlah beliau tahu bahawa peruntukan tenaga buruh terhad. Majlis Perbandaran Seberang Perai telah sentiasa membersihkan dan menyelenggarakan parit-parit rumah walaupun tidak sekerap yang diharapkan disebabkan kedudukan kewangan dan tenaga buruh yang terhad. Orang ramai mestilah bekerjasama dengan mengelakkan diri dari membuang sampah sarap ke dalam parit-parit rumah dan juga dengan menolong untuk membersihkannya. Suasana yang bersih dan sihat adalah sesuatu yang mereka mesti pentingkan oleh kerana tentu menjadi satu tempat yang baik dan sihat untuk dijamin.

KETUA MENTERI:

Tuan Speaker, saya bangun mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Yang Berhormat Ahli-Anli dalam Dewan ini yang telah mengambil perbahasan di atas Rang Undang-Undang Bekalan tahun 1981 yang saya cadangkan dan nampak saya kali ini saudara-saudara saya bagi pihak sebelah sini telah menunjukkan bagaimana tinggi taraf perbahasan mereka dan selalu saya berharap banyak rakyat bolehlah nampak apa yang dijalankan dalam Dewan ini. Saya juga mesti ucapkan tahniah kepada Yang Berhormat Ahli-Ahli di pihak pembangkang sebablah nampak saya mereka pun telah mencuba, cuba baik golek sini golek sana, macam mana pun cuba lebih baik daripada bom mereka.

Nampak saya kali ini dalam perbahasan Dewan ini parti pembangkang DAP — saya minta maaf dengan Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Dua.

saya hendak balas balik sedikit DAP dahulu — mereka masuk ke sini dengan strategi besar semacam ada dua *out-riders*. Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Paya Terubong ahli yang pertama dan Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Kampong Kolam yang kedua. Ahli Kawasan Paya Terubong golek sini golek sana membangkitkan perkara-perkara, tetapi Yang Berhormat dari Kampong Kolam menunjukkan semangat yang baik dan ikutlah adat dua *Inspector-Generals*. Ahli Kawasan Bukit Mertajam *Inspector-General* longkang dan najis, Ahli Kawasan Ayer Itam ialah *Inspector lift* dan tong sampah dan ikut di belakang ialah bom atau *rocket* tetapi tersalah bom dan lari keluar. Tetapi kita terima dan ucap tahniah kepada mereka sebablah ambil bahagian dan nampak saya banyak perkara-perkara yang telah dijawabkan oleh rakan-rakan saya dalam Majlis Mesyuarat Kerajaan.

Mereka tidak sungguh bangkang apa yang saya cadangkan dalam Rang Undang-Undang. Mereka tunjukkan sedih. Tentu mereka tidak boleh puas dengan apa yang saya cakapkan. Itu tidak tentu, tetapi mereka dalam hati yang baik sungguhpun tidak bangkang dengan apa yang saya cadangkan.

Saya di sini minta maaf sebab saya pun selalu mencuba belajar Bahasa Kebangsaan dan apa yang telah dibawa kepada saya adalah perkataan “bohong” atau dalam bahasa Inggeris “liar”. Itu bukan saya yang fikirkan sebab saya ingat Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam dan lain-lain rakan beliau bukan orang pembohong tetapi perkataan yang betul ialah “pelemah besar”. Apa dia pelemah di luar itu satu perkara lain tetapi kalau mari di Dewan ini hendak pelemah dengan kita, jangan hendak pelemah kita. Apa yang di Rifle Range itu rumah pangsa. Kalau pelemah dengan orang sampai penduduk-penduduk itu tidak faham apa yang betul dan apa yang tidak betul itu boleh pelemah, tetapi jangan mari ke Dewan ini. Itulah tak payah saya cakap banyak sebab saya tidak ingat hendak

tuduh dengan mereka, tetapi saya berasa kecewa atau dukacita di dalam ucapan Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam, beliau berkata ia sedih kerana saya selalu meminta atau memohon wang dan pertolongan daripada Kerajaan Persekutuan. Saya harap beliau sungguh-sungguh ada semangat betul atau semangat berani nak cakap seperti. ‘Oh, naiklah hasil cukai’, tapi sudah sampai di situ pelemah beliau keluar dan masuk.

Apa yang saya bawa di dalam Dewan ini adalah sungguh penting. Ini tahun ketiga yang saya telah bagi arahan kepada Ahli-Ahli Yang Berhormat dalam Dewan ini mengenai kedudukan kewangan negeri kita. Kerajaan Negeri selalu mengawal apa kewangan yang kita iuluskan dalam Dewan ini dengan tegas. Apa yang telah saya katakan di tahun dahulu, tahun 1979, kita telah iuluskan satu bekalan untuk tahun 1980 yang menunjukkan kekurangan atau deficit besar sampai \$4.3 juta. Itu ialah satu kekurangan yang besar sekali tetapi selepas kawalan yang tegas dan cekap oleh Perbendaharaan Negeri, apa yang telah terjadi ialah di akhir tahun 1980, kedudukan kewangan kita telah berkurangan \$2 juta lebih. Inilah kejayaan kewangan negeri. Di tahun ini apa yang saya tunjukkan di dalam cadangan saya ialah sungguhpun wang baki Hasil Am Negeri ialah \$5.9 juta, sahaja, tetapi cadangan kita untuk tahun depan ialah kita sediakan satu anggaran atau bekalan yang mana kita adalah kekurangan atau deficit sampai \$11 juta lebih. Dan inilah masalah yang besar sekali.

Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam telah mendapat sedikit perasaan *seriousness* tetapi saya ingat beliau telah selalu tidak boleh lupa dengan masalah rumah pangsa, Rifle Range sebab beliau telah menuduh saya. Hasil cukai ialah \$12.4 juta, dan hasil bukan cukai \$16.4 juta. Ini selalu boleh dikatakan stabil dengan kenaikan-kenaikan mengikut kebolehan rakyat kita sahaja, tetapi penerimaan-penerimaan bukan hasil itu telah dinaikkan sampai \$35.18 juta.

Dan keputusan yang beliau ambil ialah keputusan politik di mana ia tunjuk ia sedih dan sayang sama saya, susah hati dengan saya dan *anxiety* atau *concern* untuk saya; tetapi ia kata di mana ia perpi perhubungan rapat dan baik Kerajaan Negeri dan Kerajaan Persekutuan.

Tuan Speaker, saya kata sebablah kita ada perhubungan rapat dan perhubungan baik, kita dapat penerimaan-penerimaan bukan hasil yang tinggi dan sebagainya, dan beliau ambil peluang di sini tuduh dengan saya. Tentu Parti Pembangkang khasnya Parti DAP hendak tunjuk bahawa Kerajaan Negeri Pulau Pinang itu buruk dan tidak tahu buat apa-apa; dia orang pandai, kita semua bodoh. Kalau mereka panggil kita bodoh, saya tidak tahulah macamana kita berdiri.

Tuan Speaker, ia mesti tuduh dengan saya. Dia kata sebab apa kita, di dalam Anggaran Hasil dan Perbelanjaan, tidak tunjukkan peruntukan pelbagai di dalam penerimaan bukan hasil sebagai wang ditentukan oleh Kerajaan Persekutuan sebanyak \$15 juta. Tuan Speaker, ini adalah sebab kita ada masukkan *miscellaneous* resit sebab wang yang kita dapat sekarang sebagai wang pendahuluan tidak tentu; dan oleh sebab belum tentu kita tidak boleh memasukkannya sebagai satu *item*. Kita mesti masukkan sebagai *miscellaneous*. Kalau Yang Berhormat dari Dewan Rakyat yang ada pengalaman besar tidak faham ini, macamana saya mahu beri keterangan kepada mereka?

Tuan Speaker, saya berharap Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam dan Yang Berhormat dari Paya Terubong, Kampong Kolam dan Bukit Mertajam terima sungguh bila kita bahaskan bekalan untuk Kerajaan tiap-tiap tahun. Kita ambil sesuatu perbahasan dengan sungguh serious dan kalau mereka ingin hendak ambil lebih masa lagi dengan baik, itu kita boleh bagi masa, tetapi jangan ambil masa untuk membawa perkara-perkara yang tidak berguna masuk di dalam Dewan ini.

Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong telah membawa perkara masalah rumah riha di Jesselton Heights. Kata beliau dengan suara yang tekun sekali bahawa Kerajaan — bukan sahaja Kerajaan Negeri tetapi juga ini tanggungjawab saya sebagai Ketua Menteri — tidak bertanggungjawab, kerana ia kata Kerajaan tidak peduli cukup taksiran am mengenai rumah riha Jalan Jesselton. Tuan Speaker, apa yang sungguh-sungguh terjadi (gangguan).

AHLI KAWASAN PAYA TERUBONG (ENCIK CHIN NYOK SOO):

Ada *Audit Report* di sini.

KETUA MENTERI:

Itulah laporan-laporan. Kalau odit, odit dengan saya kerja selalu. Jangan di sini cakap lagi odit-odit. Baca lagi. Tetapi apa yang terjadi ialah Kerajaan telah beberapa kali menuntut pembayaran daripada kesemua pemborong yang berkenaan. Tuntutan-tuntutan ini gagal sebab pemborong-pemborong enggan mematuhi syarat atau tidak dapat dikesan. Tindakan akan diambil melalui mahkamah apabila kesemua pemborong-pemborong dapat dikesan.

Tuan Speaker, inilah apa yang terus saudara dan rakan saya dari Teluk Bahang telah memberi ingatan kepada Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam dan Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong. Janganlah ingat apa yang mereka baca sedikit di sana sedikit di sini, tidak faham, tetapi telah berucap di sini rujuk kepada Kerajaan.

Y.B. Ahli Kawasan Ayer Itam hendak memperkecilkan kita dengan membaca ucapan saya, tetapi dalam terjemahan Inggeris — muka 8, bahagian 24 — ia mengatakan saya sudah bercakap berkenaan perkara yang tidak berguna. Itu masalah Jabatan Perit dan Taliair untuk tahun 1981. Ia kata macam manakah kalau kita tambah \$1 juta lebih kita boleh membuat rancangan pembangunan untuk Jabatan Perit dan Taliair.

Datuk Speaker, perbelanjaan \$1,355,120.00 ialah tambahan tahun ini untuk memberi lebih kuasa kepada Jabatan Parit dan Talian supaya dapat membawa lebih banyak acah dan pembangunan kepada jabatan mereka. Kita telah menambah 4 jawatan baru dan dalam tambahan ini, kos-kos penyelenggaraan kawasan pengaliran saliran termasuk untuk menjalankan kerja-kerja tambahan yang diminta oleh JKKK ialah berjumlah sampai \$75,000.00.

Tuan Speaker, saya tidak payah mengambil masa Dewan ini. Macamana pun Y.B. Ahli Kawasan Ayer Itam yang telah bercakap sebagai pengganti pemimpin Parti Pembangkang telah berkata kita dalam perbahasan ini telah membahaskan Rang Undang-Undang Perbekalan sahaja, bukan termasuk Anggaran Pembangunan. Tetapi Ahli-Ahli di dalam Dewan ini pun telah mendengar ucapan saya ialah untuk Rang Undang-Undang Perbekalan dan Anggaran Pembangunan. Macamana pun, nampak saya Yang Berhormat. Ahli-Ahli di depan saya telah membawa beberapa perkara untuk pembangunan dan saya harap kita boleh bahaskan usul saya dan tidak payah lagi ulang balik perkara-perkara ini.

Saya di sini hendak katakan dengan terus terang, Y.B. Ahli Kawasan Ayer Itam tidak payah pelemah di sini apa yang sesungguhnya terkandung, di dalam Surat Perjanjian Sementara untuk penduduk-penduduk rumah pangsa di Rifle Range. Kerajaan Negeri akan mengambil tindakan yang adil di atas semua penduduk-penduduk di Rifle Range jika mereka telah mendapat rumah itu dan kita terima orang-orang yang miskin dan mengikut peraturan-peraturan. Kalau mereka tidak membuat apa-apa kesalahan yang melanggar syarat-syarat yang ada di dalam surat perjanjian itu, Kerajaan tentu akan menjual rumah itu kepada mereka.

Dua perkara telah dibangkitkan iaitu satu perkara ialah perkara di mana orang yang telah mendapat rumah-rumah pangsa berhutang dengan membayar sewa bulanan. Kerajaan juga

telah bagi peluang kepada mereka jika mereka ambil tindakan dan keputusan untuk membayar apa yang terhutang daripada Kerajaan dan Kerajaan bolehlah mengambil keputusan mengkaji bahawa mereka-mereka yang mendapat rumah-rumah itu adalah berasas. Masalah yang kedua ialah masalah orang yang tidak mengikut peraturan tetapi telahpun masuk dalam rumah pangsa ini. Inilah yang didapati dari kajian-kajian Kerajaan yang teliti dan saya harap perkara ini boleh diselesaikan tidak berapa lama lagi.

Latar belakang perkara atau rancangan rumah pangsa Rifle Range ialah ianya satu rancangan pertama rumah-rumah pangsa yang dijalankan oleh Kerajaan di masa itu. Pada masa itu, saya sebagai ahli pembangkang pun telah membawa perhatian Kerajaan masa itu mengenai beberapa hal yang mesti berbangkit. Masa itu, tahun 1969 hingga 1971, ialah masa darurat dan masalah rumah pangsa telah diletakkan ke tepi. Pada tahun 1974, rumah-rumah pangsa dikawal oleh Housing Trust dan bukan oleh Kerajaan Negeri dan oleh sebab pertukaran-pertukaran itu masalah surat perjanjian sementara telah dikaji dengan teliti. Perkara yang besar sekali ialah perkara peguam dan macamana kita boleh jual rumah itu kepada orang selepas dua tahun di sewa. Kalau kita ingin hendak menjual rumah itu untuk selama 99 tahun, ada tam-bahan atau tidak dalam masa dua tahun itu.

Beberapa banyak perkara telah dibangkitkan dan baru-baru ini sahaja kita telah sampai ke satu masa yang mana kita boleh ambil keputusan dan selesaikan perkara ini. Masa itu DAP telah masuk campur tangan minta penduduk-penduduk semua jangan bekerja rapat dengan Kerajaan Negeri. Inilah saya kata pelemah besar. Saya harap penduduk-penduduk di dalam rumah pangsa itu dapat bekerja rapat seterusnya dengan Kerajaan Negeri dan perkara dan masalah yang berbangkit di Rifle Range tentu boleh selesai. Tetapi kalau hendak ikut pelemah besar, itulah

barangkali buang masa lebih. Kita sungguh menjalankan banyak rancangan-rancangan dan semacam Yang Berhormat dari Bukit Mertajam faham, Kerajaan Negeri selalu ambil perhatian perkara-perkara yang berbangkit.

Sekarang ada satu perundingan dengan Negeri Jepun dijalankan oleh Kerajaan Pusat yang mana kita kaji sistem aliran air di Seberang Perai Tengah. Saya harap selepas kajian itu kita boleh dapat satu pelan yang boleh membaiki masalah-masalah yang berbangkit di tempat itu. Kita harap kita boleh cepat selesaikan perkara ini dan tidak payah lagilah Inspector-General longkang selalu pergi ke sana ke sini cari longkang atau lubang-lubang. Kalau kita boleh sediakan saluran air di tempat-tempat itu dan dapatlah sampah dan apa yang tidak berguna semacam DAP terus masuk dalam laut.

Datuk Speaker, saya ucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Ahli dari Sungai Dua. Perkara-perkara yang beliau bawa telah dijawab oleh rakan-rakan saya. Satu perkara yang saya ambil perhatian di sini ialah masalah Pihak Berkuasa Air. Perkara ini kita boleh ambil perhatian dan masa sekarang apa saya dapat tahu, selepas Cash Register dan rancangan bekerjasama dengan MPSP telah diselesaikan, satu sistem bayaran bil-bil PBA boleh dijalankan serupa dengan MPSP.

Tuan Speaker, saya ucap terima kasih kepada Yang Berhormat sekalian.

Soalan dikemukakan dan dipersetujui.

Rang Undang-Undang dibacakan bagi kali yang kedua.

Rang Undang-Undang dalam Jawatankuasa Perbekalan.

Wang sebanyak \$10,386,360 untuk Kepala B.1 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$1,635,210 untuk Kepala B.2 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$3,537,160 untuk Kepala B.3 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$5,483,860 untuk Kepala B.4 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$433,560 untuk Kepala B.5 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$622,670 untuk Kepala B.6 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$1,274,060 untuk Kepala B.7 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$14,718,340 untuk Kepala B.8 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$1,054,500 untuk Kepala B.9 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$1,072,970 untuk Kepala B.10 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$521,380 untuk Kepala B.11 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$13,613,990 untuk Kepala B.12 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$1,493,850 untuk Kepala B.13 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Wang sebanyak \$1,627,960 untuk Kepala B.14 menjadi sebahagian daripada Jadual.

Jadual, Fasal 1 dan Fasal 2, dan tajuk penuh dan fasal yang mengundang menjadi sebahagian daripada Rang Undang-Undang.

Dewan bersidang semula.

Bacaan yang Ketiga

KETUA MENTERI:

Tuan Speaker, saya mohon melaporkan bahawa Rang Undang-Undang Perbekalan (1981) 1980 telahpun dipertimbangkan sefasal demi sefasal serta Kepala demi Kepala di bawah Jadual dalam Jawatankuasa dan dipersetujui tanpa pindaan. Oleh itu, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-Undang ini sekarang dibacakan bagi kali yang ketiga serta diluluskan.

**Soalan dikemukakan dan di
persetujui.**

**Rang Undang-Undang dibacakan bagi
kali yang ketiga dan diluluskan.**

TUAN SPEAKER:

Yang Amat Berhormat dan Ahli-Ahli Yang Berhormat sekalian, saya suka memaklumkan iaitu berkenaan dengan jamuan makan malam ini yang akan diadakan oleh YAB Ketua Menteri telah dipinda kepada jamuan makan tengahari. Oleh yang demikian persilakan Yang Berhormat dan lain-lain sekalian ke Dewan makan.

Dewan akan bersambung semula pada jam 2.30 petang untuk membahaskan peruntukan pembangunan.

**Dewan ditangguhkan pada jam
1.30 tengahari.**

**Dewan disambung semula pada jam
2.45 petang.**

TUAN SPEAKER:

Dewan bersidang semula dengan Perbahasan mengenai usul yang dibawa oleh YAB Ketua Menteri iaitu Anggaran Pembangunan 1981.

Ahli-Ahli Yang Berhormat, saya suka menarik perhatian Ahli-Ahli Yang Berhormat, ketika membahaskan usul Anggaran Pembangunan saya berharaplah Ahli-Ahli Yang Berhormat yang mengambil bahagian kalau boleh janganlah menyentuh banyak dalam perkara-perkara yang dibangkitkan dalam Perbahasan Rang Undang-Undang.

Sekian.

**AHLI KAWASAN KAMPONG
KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):**

Tuan Speaker, memandangkan kepada Anggaran Pembangunan adalah berlipat ganda, saya haraplah dengan anggaran yang sebesar itu bolehlah Kerajaan menjalankan tugas-tugas atau pembangunan-pembangunan yang masih belum dijalankan.

Menurut banci taburan penduduk di Pulau Pinang berdasarkan kaum, penduduk bukan Melayu melebihi pen-

duduk-penduduk kaum Melayu terutamanya di kawasan bandar. Walaupun telah dinyatakan bahawa Dasar Ekonomi Baru adalah bertujuan untuk membasmi kemiskinan penduduk dengan tidak mengira kaum/bangsa di sekitar bandar tetapi dalam 10 tahun yang berlalu ini tidak ada sebarang perubahan yang penting dalam pembasmian kemiskinan golongan ini.

Tujuan Kerajaan adalah supaya mengambil langkah-langkah yang sewajarnya bagi meninggikan pendapatan rakyat jelata, menaikkan tingkat guna tenaga pelajaran, perumahan, kesihatan dan lain-lain perkhidmatan sosial kepada rakyat jelata. Pengangguran di kawasan bandar terutamanya di kalangan belia masih tinggi dan mengejutkan pertambahan pesat jurang perbezaan pendapatan di antara golongan yang miskin dengan golongan yang berada. Perkhidmatan sosial tidak dapat diperolehi oleh golongan yang berpendapatan rendah, misalnya perumahan sekarang tidak dapat dinikmati oleh orang miskin dan juga golongan yang berpendapatan rendah. Makanan menjadi perbelanjaan yang utama.

Di Pulau Pinang, Tuan Speaker, suku daripada jumlah penduduk masih tinggal di rumah-rumah setinggan dan juga di kawasan papa. Harga rumah-rumah dan tanah-tanah telah berlipat ganda dengan beratus-ratus peratus. Situasi ini diperburukkan lagi dalam tahun ini dengan kenaikan harga-harga tanah, bahan-bahan mentah bagi pembinaan, gaji dan upah buruh dan juga spekulasi keterlaluan yang dijalankan oleh peniaga-peniaga yang kemudian mengakibatkan golongan yang berpendapatan sederhana dan rendah kurang berkemampuan dari segi kewangan untuk membeli rumah-rumah pembinaan pihak-pihak swasta.

Merujuk kepada ucapan YAB Ketua Menteri berkenaan dengan peruntukan bagi kemajuan perumahan kos rendah pihak awam, adalah tidak mencukupi untuk memenuhi keperluan-keperluan

perumahan yang meningkat. Rumah-rumah yang dibina oleh Kerajaan selalu tidak mendatangkan apa-apa faedah kepada golongan Division 3 dan 4 serta golongan yang berpendapatan rendah. Jadi jika Kerajaan adalah berhati jujur untuk menggalakkan pemilikan rumah oleh golongan berpendapatan rendah, haruslah Kerajaan memberi segala bantuan kepada golongan yang kurang mampu ini. Kita sedar bahawa rumah-rumah yang dibina oleh Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang yang harganya berpuluh-puluh ribu ringgit seunit tidak dapat dibeli oleh golongan tersebut, walaupun mereka mungkin berkemampuan membayarnya secara ansuran. Jadi masalah yang besar dihadapi oleh mereka ini ialah ketidakmudahan pinjaman yang amat diperlukan. Sayangnya Kerajaan tidak memberi sebarang bantuan dalam hal ini. Peruntukan pekerjaan-pekerjaan dan rumah-rumah adalah fungsi-fungsi asas sesebuah Kerajaan dan saya bercadang supaya pembinaan rumah kos rendah digandakan bagi mengatasi kekurangan perumahan di Pulau Pinang dan juga bantuan yang diberikan kepada golongan tersebut bagi mendapatkan pinjaman perumahan.

Sungguhpun Malaysia telah mencapai kemerdekaan 23 tahun dulu dan banyak wang telah dibelanjakan, tapi Georgetown masih dalam keadaan kurang maju. Itu boleh dibuktikan dalam pilihanraya yang baru-baru ini diadakan di Pengkalan Kota yang mana telah membuktikan bahawa di tengah-tengah Georgetown terdapat beberapa tempat yang masih mundur dan kurang maju. Seringkali terdengar dalam akhbar dan dalam ucapan-ucapan ahli-ahli dari Parti Pemerintah yang mempunyai perhubungan erat dengan Kerajaan Pusat bahawa terdapat kemajuan yang pesat di Pulau Pinang, tetapi catatan-catatan yang baru telah menunjukkan bahawa orang ramai di Pulau Pinang telah terpedaya. Amatlah mengejutkan dan tidak dapat diterima bahawa Parti Gerakan di bawah pimpinan Dr. Lim Cheng Ee yang telah memerintah negeri

ini sejak tahun 1969 tidak dapat menyelesaikan masalah-masalah berkenaan dengan kawasan papa dan banjir.

Tuan Speaker, merujuk kepada ucapan YAB Ketua Menteri, Muka 3, de ngn izin:

"Members must be aware of the fact that the close co-operation between the State Government and the Federal Government has made it possible for us to gradually agree upon the various development projects in our state."

dan jikalau Kerajaan Negeri Pulau Pinang rapat dengan Kerajaan Persekutuan, saya tidak tahu mengapa bandar Georgetown masih dalam keadaan mandur dan pada keperayaan saya .. (gangguan).

AHLI KAWASAN SUNGAI ACHEH
(ENCIK AHMAD BIN SALLEH):

Mandur atau mundur?

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Mandur.

AHLI KAWASAN SUNGAI ACHEH
(ENCIK AHMAD BIN SALLEH):

Kalau "mandur", itu tambu.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Ya, kawasan yang papa, lebih senang saya katakan.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, saya ingat "mundur" sesuai.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Backward. Jadi saya berharap Ketua Menteri akan mengambil tindakan serta-merta dan mengarahkan jabatan-jabatan yang berkenaan supaya kami memperolehi satu laporan permulaan berkenaan dengan perkara-perkara ini.

DAP juga berasa bahawa kesihatan-kesihatan orang awam haruslah mendapat keutamaan dan telah banyak dikatakan berkenaan dengan cara-cara tidak mementingkan kesihatan yang digunakan oleh pihak berkenaan terutama sekali sistem Conwaste yang telah saya tuntut dan masih diamalkan.

Kerajaan Negeri sehingga hari ini masih mendiapkan diri berkenaan dengan perkara ini sungguhpun aduan-aduan telah dikemukakan kepada pihak yang berkenaan.

Sistem taliair dan parit-parit di kawasan-kawasan sekitar bandar adalah menjolok mata dan sampai masa sekarang tidak ada tindakan yang diambil bagi memperbaiki situasi ini. Saya rasa dengan peruntukan yang banyak ini masalah ini akan dapat diatasi tak berapa lama lagi.

Di samping perkara-perkara tersebut di atas tidak ada perhatian yang berparutan serta menyenangkan dijalankan oleh pihak berkuasa bagi meneliti undang-undang kecil berkenaan dengan tindakan-tindakan yang tidak bertanggungjawab yang dilakukan oleh pemaju-pemaju swasta semasa memajukan kawasan-kawasan baru. Akibat ketidakcekapan dan undang-undang yang tidak mencukupi bagi mendakwa kontraktor-kontraktor dan pemaju-pemaju ini, dengan serta merta penghuni-penghuni yang tinggal di sekitar kawasan ini menemui penderitaan. Jadi saya mengesyorkan kepada Ketua Menteri supaya mengambil langkah yang wajar dengan serta merta bagi membasmikan masalah ini.

Memandangkan sifat pembahagian kaum atau pertaburan penduduk di Pulau Pinang di mana kaum cina meliputi lebih 60% manakala kaum bumiputra diwakili oleh lebih 30% sahaja, peluang pekerjaan yang ditawarkan kepada kaum-kaum bukan bumiputera tidak mencerminkan pembahagian kaum di dalam negeri ini. Memandangkan jumlah bilangan kilang-kilang yang ujud di Pulau Pinang, iaitu 130 kilang, 45.1% daripada pekerjaan yang tersedia diperolehi oleh kaum bumiputera. Merujuk kepada jumlah bilangan kontraktor-kontraktor yang didaftarkan dengan PDC, 51.2% adalah kaum bumiputera dan setakat ini 57.7% tawaran kontrak telah diberikan kepada mereka sehingga penghujung tahun 1979. Berkenaan dengan perumahan-perumahan PDC telah memperuntukkan sebanyak

42% unit rumah kos rendah kepada kaum bumiputera. Di pusat bandar Bayan Baru, peniaga-peniaga kaum bumiputera telah mengambil 45.3% daripada ruang-ruang perniagaan yang telah tersedia. Memandang kepada projek-projek KOMTAR dari Fasa IA dan Fasa 1B, peniaga-peniaga kaum bumiputera telah mengambil 40% daripada ruang-ruang pihak swasta. Menurut Dasar Ekonomi Baru hanya jumlah 30% daripada aktiviti-aktiviti ekonomi harus diperuntukkan bagi penyertaan kaum bumiputera. Tuan Speaker, jadi merujuk kepada yang tersebut di atas, DAP memandangkan ketidak samaan ini dengan mengkhawatirkan dan diharapkan Ketua Menteri akan mengkaji semua situasi-situasi yang kurang sihar ini.

Tuan Speaker, dalam ucapan Ahli Exco., dia ada bilang perkara *potholes* di jalan tidak ada permainan politik, tetapi satu minggu dulu adalah cogan-kata-cogankata diletakkan di merata-rata tempat oleh wakil-wakil Barisan Nasional mengatakan jalan di tempat itu dibuat oleh wakil Dewan Undangan Negeri dari tempat lain. Itulah juga saya rasa, suatu pembangunan untuk rakyat itu bukan wakil rakyat yang memberi pembangunan tetapi Kerajaan yang memberi pembangunan. Saya rasa (gangguan).

TUAN SPEAKER:

Di atas usaha wakil rakyat.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Tetapi itu juga boleh dikatakan main politik, jikalau tidak salah, tetapi cogan-kata-cogankata akan diletakkan di kawasan Ketua Menteri juga tidak berapa lama lagi. Jikalau wakil rakyat atau Undangan Negeri hendak main politik meletakkan cogankata-cogankata, saya rasa boleh buat jugalah iu pembangunan rakyat, bukan pembangunan kerajaan.

Itulah ucapan saya. Sekian, terima kasih.

AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG (DR. ONG HEAN TEE):

Datuk Speaker, saya bangun menyokong Anggaran Pembangunan yang dicadangkan oleh Ketua Menteri kita.

Negeri kita telah mencapai taraf pembangunan yang tinggi yang boleh dibandingkan dengan puas hati dengan negeri-negeri lain di rantau ini. Saya tidak bersetuju dengan apa yang diucapkan oleh Ahli Kawasan Kampong Kolam sebab saya percaya rekod pembangunan Negeri Pulau Pinang di bawah pimpinan Y.A.B. Dr. Lim Chong Eu dan Kerajaan Negerinya adalah baik. Projek-projek dijalankan dari tahun 70an sampai sekarang telah menunjukkan hasil.

Y.B. Ahli dari Kampong Kolam juga menuduh bahawa Kerajaan Negeri tidak membuat sesuatu untuk membasmi kemiskinan dan juga rakyat kita khususnya belia kaum Cina tidak dapat bekerja. Kilang-kilang pada mulanya dicalakan dan dikeritik oleh pihak pembangkang walaupun ianya sekarang memberi kerja kepada lebih kurang 35,000 orang termasuk pegawai eksekutif tempatan. Ramai keluarga di Pulau Pinang sekarang dibantu oleh gaji dan elaun yang diterima oleh ahli keluarga yang bekerja di kilang.

Tuan Speaker, anggaran tahun ini membawa kita kepada tahun 80an dan akan menempuh Rancangan Malaysia Keempat. Projek-projek yang diumumkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri akan membawa faedah kepada rakyat negeri Pulau Pinang. Projek-projek ini menunjukkan kejujuran dan tanggungjawab Kerajaan Negeri Barisan Nasional dalam usaha kita untuk mencapai lebih kemajuan bagi rakyat kita. Pihak pembangkang patut mengikuti semangat kejujuran dan tanggungjawab ini dan jangan sengaja kacau-kacau di Dewan yang mulia ini atau di luar Dewan.

Tuan Speaker, saya sangat gembira dan mengucapkan terima kasih kepada Y.A.B. Ketua Menteri atas rancangannya untuk membangunkan kawasan-kawasan di tepi laut khususnya di Pantai

Timur Laut termasuk pantai Jelutong Timur. Projek-projek menambah tanah dengan pembentukan bank tanah ini akan memberi Kerajaan Negeri tanah yang berharga rendah berbanding dengan harga tanah sekarang. Di kawasan tanah tebus guna ini juga setinggan-setinggan diusik oleh pihak pembangkang yang meminta mereka membangkang Kerajaan dan setiap kali meminta ganti rugi yang tinggi. Ikalau setiap kali Kerajaan membayar ganti rugi yang tinggi kepada setinggan-setinggan atas tanah Kerajaan, mungkin harga perumahan Kerajaan bertambah naik. Itu, saya ingat menjadi satu akibat tindakan pihak pembangkang. Dengan harga rendah yang diperolehi daripada tanah tebusguna ini, Kerajaan Negeri boleh membina unit-unit perumahan kos rendah dan memberi peluang kepada rakyat yang berpendapatan rendah mempunyai rumah sendiri.

Saya merayu kepada Kerajaan Negeri jangan sahaja membina rumah-rumah kos rendah, tetapi juga membina *workshop* dan kilang-kilang kecil untuk pengusaha-pengusaha kecil di kawasan Sungai Pinang dan juga pengusaha-pengusaha kecil di Bandaraya Georgetown. Ramai pengusaha-pengusaha kecil ini sekarang menghadapi masalah kerumitan tempat perkilangan kerana mereka diminta pindah oleh tuan rumah yang hendak membangunkan tanah mereka. Saya berharap Kerajaan kita akan mempunyai satu Master Plan untuk membangunkan kawasan tanah tebus guna ini supaya jangan ketinggalan orang-orang yang berpendapatan rendah. Orang-orang ini juga berhak mendapat peluang penghidupan di negara kita. Saya berharap perancangan moden yang akan digunakan akan memasukkan kemudahan sivik seperti pasar, sekolah, pejabat pos, tapak permainan dan lain-lain.

Datuk Speaker, bagi pihak penghuni-penghuni di kawasan Jelutong Timur di Sungai Pinang dan bagi pihak pengusaha-pengusaha lumbung kapal di

kawasan ini, saya mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan Negeri atas jaminan yang diberikan kepada orang-orang saya di kawasan-kawasan ini dan berharap Kerajaan akan mengambil berat dan bertindak atas kesusahan sesiapa pun yang akan terlibat dalam projek pembangunan Kerajaan.

Mengenai projek pembangunan *bund*, Pihak Berkuasa Air sedang menimbulkan suasana yang kurang sihat di kawasan Pantai Jelutong Timur ini. *Bund* ini sedang menghalang pasang-surut air laut dan najis yang dibuang dari rumah-rumah didapati tidak dibawa keluar oleh air laut. Ini telah menimbulkan satu keadaan yang kurang sihat dan memerlukan tindakan dari Kerajaan.

Projek pembinaan jalanraya atau Coastal Road akan melibatkan limbungan-limbungan kapal dan saya sangat bersyukur bahawa Kerajaan Negeri telah memberi jaminan kepada limbungan ini dan menjanjikan bahawa Kerajaan akan menolong mereka menyediakan tapak lain untuk perusahaannya mereka.

Datuk Speaker, sungguh pun kita membahaskan Anggaran Pembangunan yang termasuklah projek-projek dasar yang besar, saya berharap kita tidak akan melupakan orang-orang kecil. Sebagai saya telah menyatakan tadi, orang kita yang berpendapatan rendah bergantung harapan kehidupan mereka kepada Kerajaan. Satu golongan orang ini ialah golongan penjaja. Saya berharap bahawa Kerajaan Negeri ini membina lebih tapak kompleks penjaja khasnya di kawasan bandar. Kompleks-kompleks ini akan memberi peluang kepada penjaja menjual bahan-bahan mereka di kawasan yang tersusun dan bersih.

Datuk Speaker, saya memperhatikan bahawa ada beberapa projek Jabatan Parit dan Talian yang akan dijalankan pada tahun hadapan. Adanya masalah banjir di kawasan Kampong Dord dan kawasan Caunter Hall yang berlaku setiap kali hujan lebat turun. Saya merayu kepada Jabatan Parit dan Tali-

air untuk mengalikan Sungai Pinang yang mengalir melalui dua kawasan ini. Pengalirannya dikehendaki bertukar juga di satu-dua tempat. Saya berharap jabatan ini akan mengambil tindakan untuk mengatasi masalah banjir di kawasan ini.

Datuk Speaker, saya rasa gembira bahawa YAB Ketua Menteri telah mengambil berat atas tanggungjawab Kerajaan Negeri untuk memelihara alam sekitar kita. Semasa merancang pembangunan sosio-ekonomi, projek-projek seperti *landscaping flower garden* atau keluasan dan kemajuan kebun bunga dan Bukit Cendana kemajuan *arboretum*, tanaman pokok-pokok rimbun di tepi jalan-jalanraya di bandar adalah penting untuk melindungi alam sekitar dan keindahan negeri kita. Saya berharap bahawa Kerajaan Negeri akan mengikuti dasar ini dan menanam pokok-pokok dan memasuki *landscape features* di setiap kawasan pembangunan Kerajaan kita untuk menambah keindahan negeri kita.

Terima kasih, Datuk Speaker, dan saya mohon menyokong.

AHLI KAWASAN BUKIT TENGAH (ENCIK LIANG THAU SANG):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan tentang Anggaran Pembangunan tahun 1981.

Kerajaan membelanjakan peruntukan wang yang besar bagi Anggaran Pembangunan tahun 1981. Ini menunjukkan Kerajaan berazam untuk memperbaiki mutu kehidupan rakyat ataupun meninggikan taraf kehidupan rakyat. Akan tetapi, kami menghargai bahawa tanpa kerjasama daripada rakyat rancangan-rancangan yang dilaksanakan oleh Kerajaan tidak dapat berjaya. Maka rakyat tidak akan mendapat apa-apa faedah.

Tuan Speaker, saya inginemukakan satu perkara yang disebutkan oleh Y.B. Ahli Kawasan Bukit Mertajam tentang keadaan jalan-jalan di kawasan Jeru, sebahagian dari kawasan

Bukit Tengah. Di dalam ucapan beliau mengatakan bahawa keadaan jalan di kawasan tersebut terdapat lubang-lubang dan air bertakung. Jadi Tuan Speaker, ini tidak benar, saya dipastikan kebanyakan jalan-jalan di kawasan tersebut telah ditarkan beberapa bulan yang lalu.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Penjelasan, itu sudah lepas tadi. Ia-nya sudah dibahas dan diluluskan.

AHLI KAWASAN BUKIT TENGAH (ENCIK LIANG THAU SANG):

Tuan Speaker, perkara ini ada berkaitan dengan ucapan saya.

Memanglah ahli yang berkenaan tidak sentiasa membuat lawatan ke kawasan tersebut ataupun beliau cuba mengelirukan Dewan ini. Saya harap perkara ini sepatutnya tidak dilakukan.

Tuan Speaker, sejak pembatalan kedudukan pelabuhan bebas Pulau Pinang, sungguhpun setengah-setengah kegiatan penghidupan telah dapat dihapuskan, akan tetapi pembatalan kedudukan pelabuhan bebas itu juga membawa kesan-kesan buruk terhadap perniagaan dan ketenteraman negeri ini. Perniagaan di Pulau Pinang pada keseluruhannya semakin merosot, sementara kes-kes jenayah semakin bertambah.

Sebagai satu langkah positif untuk membantu Pulau Pinang mengatasi masalah akibat pembatalan pelabuhan bebas, Kerajaan Pusat telah memberi peruntukan wang yang besar untuk memajukan perusahaan pelancungan untuk menarik lebih ramai pelancung-pelancung datang mengunjungi Pulau Pinang. Lapangan Kapal Terbang Bayan Lepas telahpun siap dan diperluaskan menjadi sebuah lapangan kapal terbang antarabangsa untuk membolehkan kapal terbang-kapal terbang besar mendarat. Di samping itu kedai-kedai tidak bercukai telah dibenarkan dibuka di Pulau Pinang sebagai satu kemudahan istimewa untuk melayani pelancung asing. Usaha-usaha Kerajaan ini telah mendapatkan hasil yang nyata. Jumlah

pelancung asing yang mengunjungi Pulau Pinang telah meningkat 200,000 orang dalam tahun 1979 berbanding dengan 100,000 pada tahun 1976.

Akan tetapi, Tuan Speaker, dalam waktu yang terkemudian ini, keadaan keamanan di Pulau Pinang kurang memuaskan. Berbagai jenayah dilakukan oleh anasir-anasir jahat yang bermaharajalela di sana sini. Bukan sahaja rakyat Pulau Pinang selalu hidup dalam ketakutan, bahkan bilangan pelancung terus terancam. Sungguhpun Pulau Pinang yang dikenali sebagai Mutiara Timur itu mempunyai banyak tempat pelancungan istimewa, akan tetapi kemajuan bidang pelancungannya sangat bergantung kepada keamanan dan ketenteraman di Pulau Pinang. Oleh itu saya menyeru kepada pihak berkuasa yang berkenaan mengambil segala langkah yang perlu untuk menjamin keamanan dan ketenteraman di Pulau Pinang yang indah ini dan demi menjamin kemajuan perusahaan pelancungan yang merupakan satu sumber pendapatan penting bagi Pulau Pinang.

Tuan Speaker, akhirnya saya mohon menyokong usul ini.

Terima kasih.

AHLI KAWASAN PAYA TERKUBONG (ENCIK CHIN NYOK SOO):

Tuan Speaker, sebelum saya memberi ucapan mengenai Anggaran Pembangunan, saya minta Ahli dari Kawasan Bukit Tengah, jangan hangatlah. Saya ingat dia tadi ada makan gado-gado, tetapi jangan gadah-gaduh di sini .. (gangguan). Tetapi saya pun ucapkan terima kasih kepada Ketua Menteri kerana ada bagi satu jamuan makan tengahari tadi, tapi dukacita tidak ada nasi. Saya ingat State budget ada defisit.

Tuan Speaker, saya ingin mengecam seluruh rancangan pembangunan 1981 bagi Negeri Pulau Pinang. Peruntukan yang Kerajaan Negeri gambarkan ini telah menunjukkan dengan jelas dan nyata kegagalan Kerajaan Negeri di dalam bidang urusannya dan kegagalannya untuk memperbaiki kehidupan rakyat negeri. Lebih-lebih lagi ia me-

nunjukkan kemajuan negeri yang digambarkan oleh Ketua Menteri adalah tidak benar.

Biar kita mulakan dari muka surat 206. Laporan Ringkasan Anggaran Pembangunan 1981: Peruntukan Anggaran Pembangunan 1981 untuk pejabat-pejabat negeri menunjukkan bahawa dari tahun 1976 hingga 1979 perbelanjaan pembangunan berjumlah \$95,952,819.00. Jika dimasukkan pindaan Anggaran Pembangunan bagi tahun 1980 sebanyak \$56,382,205.00 jumlah besar sebenarnya ialah \$152,335,024.00. Ini bermakna di bawah Rancangan Malaysia Ketiga, peruntukan pembangunan yang didapati dari Kerajaan Pusat bagi bahagian pejabat Kerajaan Negeri ialah \$152,335,024.00 termasuk pindaan Anggaran Pembangunan bagi tahun 1980.

Muka surat 206, Laporan Ringkasan Anggaran Pembangunan 1981, menunjukkan dengan jelasnya bahawa dari tahun 1976 hingga 1980 — iaitu tempoh tahun di bawah Rancangan Malaysia Ketiga — peruntukan yang Kerajaan Negeri semestinya memperoleh dari Kerajaan Pusat ialah \$500,697,690.00 dan bukan \$152,335,024.00. Oleh yang demikian peruntukan dari Kerajaan Pusat telah berkurangan sebanyak \$348,362,666.00. Dalam lain perkataan, Kerajaan Negeri hanya mendapat 30% dari Anggaran Pembangunan Negeri dan baki 70% tidak diperolehi dari Kerajaan Pusat. 70% dari Anggaran Pembangunan itu tidak digunakan oleh Kerajaan Negeri untuk pembangunan dan kemajuan negeri mungkin ada berkaitan dengan kedua-dua sebab berikut.

Tuan Speaker, Kerajaan Pusat dengan sendirinya telah memotong dan mengurangkan Anggaran Pembangunan ini memandangkan perhubungan baik yang ujud di antara Kerajaan Pusat dan Kerajaan Negeri sebagaimana selalu dikatakan oleh Ketua Menteri. Pembangunan negeri dititikberatkan.

Jika Ketua Menteri tidak bohong, kekurangan pihak Kerajaan Pusat mengurangkan peruntukan ini adalah

sangat tipis. Sebaliknya, jika benar Kerajaan Pusat telah mengurangkan Anggaran Pembangunan ini, perhubungan baik di antara Kerajaan Pusat dan Kerajaan Negeri yang dikatakan oleh Ketua Menteri adalah tidak benar dan bertujuan menipu rakyat.

Tuan Speaker, pembangunan ekonomi negeri tidak dirancang dengan baik dan teliti oleh Kerajaan Negeri. Akibatnya perhubungan peruntukan dari Kerajaan Pusat dan perbelanjaan rancangan pembangunan didapati tidak seimbang. Akibatnya Kerajaan Negeri tidak dapat menggunakan kesemua anggaran pembangunan itu dan gagal menerima 70% dari anggaran itu. Ini adalah sebab utama mengapa Kerajaan Negeri gagal dalam bidang pembangunan ekonomi. Bersama-sama dengan ini ia juga mencerminkan perhubungan baik di antara Kerajaan Pusat dan Negeri yang dikatakan adalah tidak benar dan langsung tidak menghasilkan faedah kepada rakyat.

Tuan Speaker, *population density* di Pulau Pinang bolehlah dikatakan tinggi sekali di seluruh Malaysia, tetapi ia tidak mendapat bantuan kewangan penuh dari Kerajaan Pusat. Jika dibandingkan dengan lain-lain negeri seperti Kedah, Johor, Pahang, Selangor dan Perak. Pulau Pinang adalah ketinggalan. Ini tidaklah adil. Rakyat Pulau Pinang seperti lain-lain rakyat di seluruh Malaysia pun adalah membayar cukai, tetapi mengapa Kerajaan Pusat Barisan Nasional mengikut dasar pilih sayang?

Tuan Speaker, kerana kekurangan peruntukan dari Kerajaan Pusat kepada Kerajaan Negeri yang hanya dapat menggunakan 30% peruntukan itu, Rancangan Pembangunan Ekonomi di berbagai bidang di dalam negeri tidak dapat dilaksanakan dengan cepatnya. Keadaan buruk ini dapat dilihat dengan jelasnya di bandaraya di mana perniagaan telah merosot. Dengan pelaburan bebas dihancurkannya perusahaan perancangan dan perdagangan dengan negeri luar pun terus merosot. Keadaan

telah menunjukkan kegagalan Kerajaan Negeri dalam bidang pembangunan negeri.

Tuan Speaker, kepincangan Rancangan Pembangunan Kerajaan Negeri dan sikap keagongan pejabat-pejabat negeri telah mengakibatkan rakyat tidak mampu mempunyai rumah sendiri. Pada tahun 1972 dan 1973 hanya sebuah rumah bertingkat yang dibina oleh pemaju rumah swasta adalah dalam lingkungan \$30,000.00 dan \$40,000.00. Harga ini bukan sangat mahal, tetapi pada tempoh masa yang sama rumah dwi yang dikatakan rumah kos rendah dibina oleh PDC Pulau Pinang di Bayan Lepas berharga \$22,000.00. Harga tinggi rumah kos rendah itu telah menyebabkan pemaju-pemaju swasta melambatkan pembinaan rumah itu. Keadaan semacam ini telah mengakibatkan harga rumah melambung tinggi.

Tuan Speaker, di sebaliknya, Kerajaan Negeri telah membina kompleks Tun Abdul Razak. Tanah di pusat ini dijual dengan harga \$2.00 atau \$2.50 untuk satu kaki persegi. Harga tinggi ini mengakibatkan harga tanah di Pulau Pinang melambung naik. Akhirnya harga rumah di Pulau Pinang adalah tertinggi sekali di seluruh negara.

Dengan kegagalan rancangan Kerajaan Negeri untuk membina rumah-rumah kos rendah, seorang rakyat sudah tidak mampu membeli rumah sendiri. Yang sebenarnya, dasar Kerajaan Negeri ialah menyediakan rumah-rumah untuk semua lapisan rakyat, tetapi dasar rancangan pembinaan rumah Kerajaan Negeri adalah sebab utama yang mengakibatkan harga rumah melambung tinggi. Oleh yang demikian, bolehlah dikatakan Kerajaan Negeri telah gagal dalam rancangan pembangunan negara.

Tuan Speaker, saya ingin menarik perhatian Dewan ini berikutan dengan Kerajaan Negeri supaya dalam usahanya untuk membantu perusahaan penternak babi, lembu, kambing dan ayam-itek. Keadaan pincang ini nampaknya boleh didalokkan, tetapi Kerajaan Negeri

pada tahun-tahun lepas tidak membetulkan kesalahan yang dilakukannya. Biarkan kita lihat bagaimana pada tahun 1979 Kerajaan Negeri memberi wang bantuan di bawah Anggaran Pembangunan kepada penternak haiwan di berbagai perusahaan ternakan haiwan dalam negeri. Dari angka itu kita akan mengetahui bagaimana Kerajaan telah menguruskan perkara ini dengan cara yang salah.

Pada tahun 1979 Kerajaan Negeri memberi peruntukan di bawah Anggaran Pembangunan bagi memperbaiki dan memajukan penternakan babi sebanyak \$20,000.00, lembu-kambing \$60,000.00, dan ayam-itek \$80,000.00. Wang bantuan ini adalah untuk perbelanjaan penternakan haiwan pada tahun 1980.

Pemberian wang bantuan sebenarnya mengikut perkara 109 Muka surat 213. Laporan Belanjawan Negeri 1981 adalah seperti berikut: Dari peruntukan sebanyak \$30,000.00 bagi penternakan babi, hanya bantuan token \$1.00 diberi, dari \$60,000.00 bagi penternakan lembu-kambing \$59,998.00 diberi dan dari \$80,000.00 bagi penternakan ayam-itek wang bantuan sebanyak \$83,505.00 diberi. Ini melebihi wang anggaran dengan sebanyak \$3,505.00. Dari angka pemberian wang bantuan yang diberi, ini menunjukkan Kerajaan Negeri mengutamakan penternakan ayam-itek diikuti oleh lembu-kambing. Peruntukan bagi penternakan babi adalah amat kurang sekali, bolehlah dikatakan hampir kosong, kerana hanya bayaran token sebanyak \$1.00 diberi.

Tuan Speaker, kita bersetuju dengan Kerajaan Negeri membantu perusahaan lembu-kambing dan ayam-itek, tetapi saya berpendapat peruntukan bagi penternakan babi langsung tidak memuaskan dan ia menunjukkan keadaan berat sebelah dan pilih sayang.

Pada tahun 1976 hingga 1979 angka peruntukan bagi penternakan haiwan adalah seperti berikut:—

Perbelanjaan untuk babi ialah \$14,440.00, lembu-kambing \$139,170.00 dan ayam-itek \$307,424.00. Jumlah

besar ialah \$461,038.00. Dari wang perbelanjaan sebanyak \$361,068.00 itu, Kerajaan memberi wang bantuan kepada penternakan babi hanya sebanyak 3%, lembu-kambing 30% dan ayam-itek 67%. Kepincangan dan keadaan berat sebelah ini nampaknya sangat serious.

Mengikut banci penduduk-penduduk anjuran Kerajaan Persekutuan pada tahun 1975, di Pulau Pinang bilangan orang-orang Cina Tionghua ialah 60%, Bumiputera 29% dan orang-orang Hindu dan lain-lain 11%. Ini bermakna di negeri Pulau Pinang, kebanyakan penduduk ialah orang Cina. Daging babi adalah merupakan makanan utama kepada rakyat Cina. Oleh yang demikian, di antara berbagai penternakan haiwan di Pulau Pinang, penternakan babi adalah dianggap penting sekali. Boleh dikatakan di antara lain-lain jenis daging binatang ternakan, daging babi adalah merupakan daging utama rakyat Pulau Pinang.

Tuan Speaker, sumbangan penternak-penternak bagi di Pulau Pinang dalam pembangunan ekonomi adalah amat besar. Jika harga daging babi dan daging lembu-kambing dibandingkan, daging babi adalah didapati lebih murah. Dari segi perubatan, daging untuk kesihatan manusia adalah sangat penting dan tidak boleh diketepikan, khasnya untuk kanak-kanak di bawah umur 10 tahun. Oleh yang demikian, sama ada dari segi nisbah penduduk negeri, pembangunan ekonomi, atau memperkuatkan badan rakyat, Kerajaan Negeri mesti menitikberatkan penternakan babi dan mesti mengubah sikapnya dari memperkecil-kecilkan penternakan babi, dan membentuk kepincangan pemberian wang bantuan dengan menambahkan jumlah wang bantuan sewajarnya kepada penternak-penternak babi.

Tuan Speaker, saya harap Dewan ini dalam pemberian wang bantuan akan mengubahsuai keadaan ini yang tidak adil dan memberi lebih banyak lagi wang bantuan kepada penternak babi mengikut nisbah penduduk negeri.

Saya pun minta Ketua Menteri memberi jaminan bahawa bayaran token \$1.00 kepada penternak babi tidak diulangi lagi. Perkara tipu-menipu tidak boleh dibenarkan berlaku lagi. Di Dewan ini, saya minta wang bantuan kepada penternak babi ditambah dan dilipatgandakan.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Ko lam, jangan ganggu ya!

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Tak ganggu. Saya memberi pertolongan sahaja.

AHLI KAWASAN PAYA TERUBONG (ENCIK CHIN NYOK SOO):

Daging babi adalah daging utama kepada kebanyakan rakyat negeri dan penternak-penternak babi telah memberi banyak sumbangan dalam pembangunan ekonomi dan mengurangkan kadar pengangguran dalam negeri. Tambahan pula, saya pun menyokong lebih banyak wang bantuan diberi kepada penternak-penternak lembu-kambing dan ayam-itek. Di bawah keadaan ini, permintaan saya tidak akan disalahfahamkan. Mengubahsuai an wang bantuan yang lebih adil dan saksama kepada penternak-penternak babi bukan hanya akan memajukan pembangunan ekonomi negeri, tetapi akan memupuk rasa muhibbah di antara rakyat yang berbilang bangsa dan menghasilkan kesan yang baik. Usaha ini akan memprojeikkan imej.

Tuan Speaker, lagi satu perkara ialah perkara PDC. Laporan Tahunan PDC Pulau Pinang, pada 30hb. Disember, 1979 menunjukkan bahawa ada sebuah kilang pembinaan kapal bernama IHC yang berdaftar pada tahun 1972 dengan *authorised capital* \$10,000,000.00 dan *paid-up capital* \$6,846,000.00. Kilang yang ditubuhkan oleh sebuah negeri asing ini dibeli semula oleh PDC pada tahun 1976 dan dijadikan anak syarikatnya dengan nama Penang Shipbuilding Corporation Sdn. Bhd. Kilang yang dinamakan Penang Shipbuilding Corporation Sdn. Bhd. setakat ini telah

mengalami kerugian sebanyak \$6,061,715.00 dan pada hujung tahun 1978 kilang ini dapat menyiapkan pesanannya sebanyak \$28 juta. Laporan Tahunan pada tahun yang sama menunjukkan kerugian sebanyak \$1,228,784.00. *Paid-up capital* dari Penang Shipbuilding Corporation Sdn. Bhd. berjumlah \$6,846,000.00 tetapi ia telah rugi sebanyak \$6,061,715. Boleh dikatakan Penang Shipbuilding Corporation Sdn. Bhd. *bankrupt*. Jumlah saham yang diperolehi oleh PDC ialah 94.8% dan yang diperolehi oleh peniaga-peniaga bumiputera ialah 5.2%.

Perniagaan kongsi PDC dengan pihak swasta biasanya mendapat keuntungan, tetapi urusan perniagaan sendiri oleh PDC biasanya mengakibatkan kerugian. Kerugian yang dialami oleh Penang Shipbuilding Corporation Sdn. Bhd. adalah salah satu contoh yang nyata.

Tuan Speaker, pada tahun 1976 apabila syarikat negeri asing ingin menjual IHC, PDC membeli semua saham dari syarikat asing itu. Ini ialah latar belakang anak syarikat PDC. Di sini, ingin saya tanya sama ada kajian mendalam dijalankan sebelum PDC dan negeri membeli kilang itu? Apakah unsur-unsur yang baik untuk melabur di kilang itu? Adakah PDC telah mempertimbangkan dan mengetahui mengapa syarikat asing itu ingin menjual semua sahamnya? Jika pada masa itu perusahaan pembinaan kapal adalah sangat menguntungkan, adakah syarikat asing itu jadi bodoh dan menjual sahamnya? Bukankah ini satu-satu perkara yang kita semua mesti mengkaji dengan mendalam? Tuan Speaker, semasa membeli saham dari syarikat asing itu, adakah PDC telah mempertimbangkan segala faktor dan syarat-syarat sama ada ia mampu menguruskan syarikat itu dengan sempurna?

Dalam pengalaman pembinaan kapal, teknologi, kemampuan dan pekerja ikhtisas, bolehkah kita bersaing dengan negeri-negeri maju seperti Jepun, Hong Kong atau negeri jiran kita, Singapura?

Yang sebenarnya sejak PDC membeli kilang ini, rekod perniagaan menunjuk-

kan tiap-tiap tahun ia mengalami kerugian besar. Sebelum membeli kilang itu, adakah PDC menyediakan satu pelan keseluruhan untuk mengatasi masalah-masalah bankrupst yang dihadapi syarikat itu. Keadaan kerugian besar dan cara urusan PDC menunjukkan pada mula-mulanya PDC sepatutnya tidak boleh membeli kilang itu. Apakah sebab-sebab PDC melakukan kesalahan yang tidak boleh dilakukannya?

Tuan Speaker, pembelian kilang pembinaan kapal PDC adalah satu kesalahan. Kerugian tiap-tiap tahun yang dibiarakan merosot oleh PDC adalah lagi satu kesalahan besar. Dengan keadaan ini PDC sepatutnya dikecam kerana ia membazir wang rakyat. Pegawai-pegawai PDC yang merekomen membeli kilang itu adalah bertanggungjawab atas kerugian ini dan Ketua Menteri sendiri tidak boleh menolak tanggungjawab itu. Yang sebenarnya, Ketua Menteri perlu memikul beban ini.

Tuan Speaker, ingin saya memberi satu contoh. Sejak PDC membeli kilang itu pada tahun 1976, ia telah mengalami kerugian sebanyak \$4,000,000.00 dalam tempoh 4 tahun, dengan kerugian purata setiap tahun \$1,000,000.00. Angka ini amat menghairankan.

Mengikut Laporan Tahunan PDC 1977, sebab utama kerugian besar yang dialami oleh kilang itu berpunca dari persaingan hebat dalam perusahaan pembinaan kapal dan kemerosotan ekonomi sedunia. Ini menunjukkan dengan jelasnya PDC tahu dan sedar tentang kerugian yang menyebabkan syarikat asing itu menjual kilang pembinaan kapal itu, tetapi mengapa ia sanggup membeli sebuah kilang yang bankrupst?

Yang ganjil sekali, mengikut Laporan Tahunan PDC pada tahun 1979, ia enggan mengurangkan bilangan pekerjajanya dan ini mengakibatkan perbelanjaannya melambung tinggi.

Tuan Speaker, cara perniagaan kilang ini bukan hanya luar biasa, tetapi membazir wang rakyat. Dengan perbelanjaan kilang ini yang amat besar

dan kerugian dialami tiap-tiap tahun, mengapa pegawai-pegawai PDC yang bertanggungjawab atas urusan kilang ini tidak mengambil langkah-langkah berkesan seperti mengurangkan perbelanjaan dan kakitangan yang tidak diperlukan dan mengubahsuaikan cara perniagaan dengan tujuan menyelamatkan kilang ini dari mengalami kerugian tiap-tiap tahun? Saya ingin memberitahu pegawai-pegawai yang berkenaan di Penang Shipbuilding Corporation Sdn. Bhd. bahawa kilang ini bukanlah sebuah badan kebajikan. Ia tidak boleh dibiarkan untuk kepentingan sebilangan kecil pegawai di situ. Sebaliknya sekiranya kilang ini adalah badan kebajikan, pemohon-pemohon adalah dikehendaki mematuhi syarat-syarat yang tertentu. Dari cara urusan kilang pembinaan kapal itu, dapatlah kita lihat sejauhmana pejabat-pejabat Kerajaan didapati *corrupt* dan kecekapan kekurangan.

Tuan Speaker, untuk kepentingan rakyat, untuk mencegah wang rakyat membazir dan lebih-lebih lagi mengekalkan imej Kerajaan Negeri, satu persuruhanjaya mesti ditubuhkan untuk mengkaji dan menyiasat cara perniagaan Penang Shipbuilding Corporation Sdn. Bhd., sistem pentadbirannya dan kualiti pegawai-pegawai yang berkenaan, dan lebih penting, menyiasat sebab-sebab kerugian itu.

Tuan Speaker, menurut Laporan Odit 1972 ini, perbelanjaan yang dikehendaki untuk menjalankan kerja-kerja pencegahan banjir di kawasan perumahan yang berhampiran Taman Brown ini adalah berjumlah sebanyak \$1,100,000.00. Ada tujuh buah syarikat pemaju perumahan dalam kawasan tersebut dan mereka adalah dikehendaki membayar caruman sebanyak \$414,700.00 bagi projek kerja-kerja pencegahan banjir tersebut, tetapi menurut laporan odit 1977 ini hingga tahun 1975 hanyalah sebuah syarikat perumahan telah membayar \$18,800.00 pencarumannya. Hingga tahun 1976 lain-lain anak syarikat masih belum membayar pencarumannya kepada Kerajaan Negeri iaitu berjumlah \$395,900.00 pada

tahun 1973. Jawatankuasa Kira-Kira Awam telah mendesak Kerajaan Negeri bekerjasama dengan Kerajaan tentang rancangan untuk mengambil balik kesemua caruman yang belum dijelaskan ini. Tetapi dalam Laporan Odit 1977 nampaknya kesemua caruman ini masih belum lagi diambil balik. Y.A.B. Ketua Menteri perlu dipertanggungjawabkan untuk memberitahu Dewan yang mulia ini mengapa caruman ini tidak diambil balik iaitu berjumlah \$395,900.00. Adakah sebenarnya Kerajaan Negeri kita bertindak tegas dan berasaskan kepada nasihat Jawatankuasa Kira-Kira Awam di Laporan Odit untuk mengambil balik?

Ke semua soalan ini perlu dijawab dan Ketua Menteri pun perlu memberitahu nama-nama syarikat-syarikat yang tidak membayar caruman tersebut serta menjelaskan bagaimanakah kos dapat dikeluarkan. *Bills* telah menunjukkan caruman ini tidak dijelaskan. Kos itu sendiri menunjukkan betapa lemah pentadbiran Kerajaan, juga memperlihatkan betapa cuainya tanggungjawab Kerajaan untuk menjaga kepentingan negeri dan rakyat. Saya sungguh merasa curiga atas kos ini dan akan mendesak Kerajaan yang berkorupsi.

Jawatankuasa penyiasatan juga perlu dipertanggungjawabkan untuk menyiasat lain-lain badan supaya ia dapat dipastikan sama ada kes-kes serupa ini berlaku di atas badan-badan awam. Sebenarnya kes caruman ini bukanlah merupakan satu kes yang tunggal tetapi ada biasa berlaku di dalam pentadbiran Kerajaan. Ini sebenarnya adalah merupakan satu kelemahan pentadbiran Kerajaan Negeri serta merupakan satu sikap tidak bertanggungjawab Kerajaan untuk melindungi negeri dan rakyat negeri kita.

Terima kasih.

**AHLI KAWASAN TASEK GLUGOR
(ENCIK MD. NOOR BIN AHMAD):**

Tuan Speaker, saya ingin turut mengambil bahagian dalam perbincangan mengenai Rancangan Undang-Undang

ini dan sebelum saya bercakap dalam soal ini saya ingin hendak memastikan daripada Ahli Kawasan Kampong Kolam dan juga Ahli dari Kawasan Paya Terubong berhubung dengan peratus penduduk-penduduk bumiputera Pulau Pinang.

Tadi saya dengar ucapan daripada Ahli Kawasan Kampong Kolam mengatakan penduduk bumiputera di Pulau Pinang seramai 32%, tetapi angka yang diberikan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Paya Terubong ialah 29%. Mana yang betul?

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Lebih kurangnya, sebab tidak ada banci. Kalau hendak tepat dalam anggaran, saya rasa sampai esok pun kita tidak dapat.

AHLI KAWASAN TASEK GLUGOR (ENCIK MD. NOOR BIN AHMAD):

Saya hendak pastikan mana yang betul. Jadi jelas kepada kita di Dewan ini bahawa pengkajian ini belum diteliti dengan lebih betul lagi.

Datuk Speaker, saya ingin mengambil bahagian dalam ucapan ini. Yang pertamanya, saya ingin sentuh mengenai pertanian khususnya Jabatan Haiwan berhubung dengan bantuan-bantuan yang diberikan kepada rakyat berhubung dengan penternakan kerana saya tertarik hati kepada ucapan Ahli Kawasan Paya Terubong yang telah bercakap mengenai kambing, lembu dan juga ayam-~~iek~~. Jadi saya ingin juga untuk mengambil bahagian dalam ucapan ini dari segi bantuan kerbau kerana Ahli Kawasan Paya Terubong tidak sebutkan kerbau, maka saya hendak lanjutkan kepada kerbau.

Tuan Speaker, mengenai tanah rang yang ujud di Negeri Pulau Pinang, dari tahun ke setahun tanah ini semakin bertambah dan kerana itu tidak memberi hasil yang lumayan kepada pihak petani-petani. Dalam pengalaman ini, saya sebagai seorang wakil rakyat di Negeri Pulau Pinang banyak mengkaji dan banyak juga berjumpa dengan pe-

tani-petani. Ramai petani-petani bercakap bahawa untuk mengatasi masalah membiaknya tikus-tikus di sawah-sawah padi, ada satu jalan keluar iaitu dengan memperbanyakkan bantuan kerbau-kerbau pawah kepada rakyat ataupun kepada kaum tani. Saya harap Jabatan yang berkenaan dapat membuat satu kajian mengenai kenyataan bahawa jika kita gunakan balik kerbau untuk membajak semua sawah-sawah padi mungkin ianya akan dapat mengurangkan tikus. Oleh sebab itulah saya suka mengesyorkan kepada Kerajaan Negeri supaya bantuan subsidi atau pawah untuk melebihi kerbau dapat diadakan supaya dapat mengurangkan tikus di sawah-sawah padi.

Saya yakin cadangan yang diberikan oleh pihak kaum tani ini berdasarkan kepada pengalaman. Jika kita pandang pada 10 tahun yang lalu, tanah-tanah rang tidak terjadi di Pulau Pinang dan tikus juga tidak banyak di negeri ini. Jadi ini dapat kita pastikan dari segi penternakan atau pun pembelaan kerbau ini kerana kerbau selalunya ada di sawah padi dan ianya selalu memijak atau menakutkan binatang-binatang seperti tikus. Jadi saya serulah kepada Kerajaan Pulau Pinang supaya dapat melihat dan mengkaji dari segi bantuan subsidi ataupun pawah kerbau kepada kaum tani.

Selain daripada itu, Datuk Speaker, muka surat 207 mengenai pembangunan masyarakat, saya ingin menarik perhatian kepada item ini iaitu hendaklah kita banyakkkan sedikit bantuan kepada orangramai di kampung-kampung di kawasan luarbandar bagi mendirikan kelas-kelas tadika untuk faedah orang-ramai, dan ini juga secara langsung akan dapat membawa pengertian sivik kepada penduduk-penduduk di negeri ini.

Mengenai Jabatan Kerja Raya, saya menarik perhatian ahli Exco. yang berkenaan iaitu Ahli Kawasan Teluk Bahang supaya dapat melawat serta mengkaji terutama sekali projek-projek jalanraya di dalam Negeri. Projek ini telah

pun berjalan pada peringkat awal tetapi peringkat akhir belum lagi tamat. Saya serulah kepada pihak Ahli yang berkenaan supaya dapat melawat sekali atau dua kali atau lebih. Kerja mengturap dan mengetarkan jalan-jalan yang dibina pada ketika ini belum siap lagi. Ada sebanyak 6 batangjalan yang belum siap dan saya telah diberi jaminan oleh pegawai-pegawai yang tertentu bahawa jalan-jalan akan ditarkkan dengan segera. Jadi saya berharap dan merayu bagi pihak pengundi-pengundi di kawasan saya usaha-usaha ini dapat disegerakan.

Perkara ketiga, Datuk Speaker, mengenai projek Sungai Krek/Sungai Korok (muka surat 211), perkara ini telah menjadi satu perkara yang hangat terutama bagi pesawah-pesawah di kawasan saya yang mana satu rancangan integrasi akan dapat dijalankan oleh Kerajaan. Di peringkat ini satu papan tanda telahpun diletakkan oleh Pihak Jabatan Pertanian untuk memberitahu projek ini akan dijalankan, tetapi setakat ini kajian secara menyeluruh baharu sahaja tamat dan perlaksanaannya belum dimulakan lagi. Saya harap ini juga akan mendapat perhatian daripada pihak jabatan ini untuk segera dilaksanakan.

Dalam soal am, Datuk Speaker, untuk melaksanakan semua perkara-perkara yang telah kita rancang dalam buku ini, apa yang saya dapati dan apa yang telah saya dengar daripada pihak pegawai-pegawai Kerajaan terutama sekali untuk melaksanakan semua perkara-perkara ini sama ada benar atau tidak saya tidak pasti, tetapi perkara ini telah banyak dicakapkan. Saya suka menyeru kepada pihak Kerajaan terutama kakitangan-kakitangan Kerajaan supaya menguatkan disiplin dalam jabatan masing-masing. Sama ada perkara yang sangat menyedih dan sangat mendukacitakan ini betul atau tidak saya pun tidak pasti tapi perkara ini banyak dipercakapkan. Seperti mana saya katakan tadi ada kelompok-kelompok dan komplot-komplot di antara kakitangan kerajaan di satu jabatan dengan kakitangan kerajaan yang

lain dan saya bimbang kalau komplot ini berlaku berterusan kemungkinan pelaksanaan projek rancangan untuk tahun 1981 — kita pula akan menyambut Rancangan Malaysia Keempat — mungkin akan menemui kegagalan. Oleh itu saya menyeru kepada pihak Kerajaan supaya membuat satu penyiasatan, kalau tidak betul kita betulkan dan kalau betul haruslah kita beri pandangan dari segi pentadbiran kerajaan kerana perkara ini jika kita biarkan kemungkinan ianya akan mendatangkan satu gejala yang tidak baik dan mungkin akan membawa kepada akibat pembangunan yang kurang pesat. Ini mungkin mengagalkan rancangan kerajaan dan mungkin akan menimbulkan kemarahan rakyat.

Datuk Speaker, saya rasa sinilah sahaja yang dapat saya ucapkan dan sekali lagi saya mengambil kesempatan ini untuk menyokong usul ini.

Terima kasih.

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Tuan Speaker, salah satu objektif Dasar Ekonomi Baru ialah untuk menghapuskan kemiskinan tanpa mengira kaum dan usaha Kerajaan ialah menjamin masa depan bagi rakyat dan mengujudkan satu masyarakat yang adil dan saksama, tetapi dalam perkhidmatan Kerajaan Negeri Pulau Pinang bilangan pekerja-pekerja di pejabat-pejabat Kerajaan tidak mencerminkan pecahan pekerja mengikut kaum yang sebenarnya. Pengambilan masuk pekerja-pekerja Kerajaan Negeri adalah didapati berat sebelah pada satu kaum. Bolehkah Kerajaan Negeri menjelaskan kepada rakyat, dengan keadaan ini macam mana matlamat di perenggan 6 dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri akan dicapai?

Tuan Speaker, dalam perenggan 14 Anggaran Pembangunan, sebanyak \$29,255,410.00 diperuntukkan bagi Jabatan Kerja Raya dan Jabatan Parit dan Taliair untuk memperbaiki jalan-jalan di negeri ini. Dan perenggan 15 menya-

takan sebanyak \$17,104,970.00 akan diperuntukkan bagi pembinaan jalan-jalan baru. Di sini ingin saya menarik perhatian Dewan atas keadaan jalan dan parit di luar bandar di Seberang Perai, longkang monsoon di kampung Machang Bubuk didapati tidak dijaga dengan sempurna kerana ia dipenuhi pasir dan tanah sehingga air tidak boleh mengalir. Untuk kesihatan penduduk-penduduk di kawasan itu, longkang ini mestilah dikorek untuk membolehkan air mengalir dan mengelakkan longkang-longkang ini menjadi tempat pembiakan nyamuk. Di Chai Leng Park sebuah longkang simen yang menghubungi laut didapati penuh dengan air laut pada masa air pasang sehingga kawasan di situ dibanjiri. Apa yang patut dibuat oleh Kerajaan Negeri untuk mengatasi masalah banjir adalah mendirikan satu pintu air di hujung longkang itu. Di jalan Siram, Butterworth, masalah banjir nampaknya boleh diatasi dengan membina semula saluran bawah tanah atau *culvert* di tempat itu. Dan di Jalan Tan Sri Gin di Bukit Mertajam, kawasan ini kawasan perumahan dan longkang di tempat itu mestilah disimenkan demi kesihatan penduduk-penduduk.

Tuan Speaker, berkenaan dengan kesesakan lalu lintas di bandar Bukit Mertajam nampaknya masalah ini bolehlah diselesaikan sedikit-sebanyak dengan melebarkan Jalan Aston dan membina jalan baru atau *by-pass* di luar kawasan bandar itu. Masalah ini telah lama dihadapi dan ia mestilah diatasi dengan segera demi keselamatan pengguna-pengguna jalan raya. Kerajaan Negeri selalu mengatakan ia berniat memberi faedah maksima kepada rakyat di luar bandar, dan salah satu cara yang berkesan untuk Kerajaan membuat demikian ialah mengetarkan jalan-jalan tanah di kampung-kampung baru seperti di Jalan Cross Street, Bukit Kecil, Tanah Liat dan Kampung Aston. Jalan-jalan di Kampong Berapit, Juru dan Permatang Tinggi adalah didapati dalam keadaan buruk dan langsung tidak diperbaiki sejak kampung-kampung itu

ditubuhkan pada tahun 1953. Selain dari itu tidak ada sebatang jalan baru dibina sungguhpun bilangan penduduk-penduduk telah berlipat ganda. Ini adalah masanya Kerajaan menunjukkan kejujurannya untuk memberi faedah maksima kepada rakyat di luar bandar.

Tuan Speaker, usaha Kerajaan ingin membina sebuah bangunan pejabat Kerajaan di bandar Bukit Mertajam ialah tanda yang baik. Di sini ingin saya mencadangkan dan diharap cadangan saya diterima oleh Kerajaan, bahawa tapak pejabat daerah lama di tengah-tengah Bukit Mertajam didirikan sebuah bangunan serbaguna di mana akan ditetapkan pusat penjaja pasar dan lain-lain. Jika bangunan serba guna dibina, nampaknya rakyat di Bukit Mertajam akan menikmati pembangunan di bawah Dasar Ekonomi Baru.

Tuan Speaker, sebagaimana yang kita mengetahui, Kerajaan telah memperuntukkan wang sebanyak \$399,030.00 bagi Pejabat Haiwan untuk memajukan penternakan ayam-itek, kambing dan biri-biri. Saya sokong sepenuh-penuhnya usaha Kerajaan dalam bidang ini, tetapi malangnya tidak ada peruntukan bagi penternakan babi di dalam negeri ini. Sebagaimana yang kita sedar, daging babi adalah makanan utama kepada kebanyakan penduduk-penduduk di Negeri Pulau Pinang. Mengapa peruntukan dibuat bagi binatang-binatang lain dan bukan bagi perusahaan babi yang telah membantu Kerajaan membekalkan makanan protin yang penting bagi kesihatan dan pertumbuhan badan? Kegagalan Kerajaan Negeri untuk membantu penternak-penternak babi yang memerlukan bantuan Kerajaan adalah d'isekali dan patutlah.... (gangguan).

TUAN SPEAKER:

Ahli Yang Berhormat, Ahli Kawasan Paya Terubong sudah bercakap banyak tadi berkenaan penternakan babi dan saya ingat Yang Berhormat boleh bercakap berkenaan perkara-perkara lain pula daripada berulang-ulang. Saya ingat buang masa sahaja.

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Tuan Speaker, saya fikir itu pandangan beliau, tetapi ini pandangan saya sudah mahu habis.

TUAN SPEAKER:

Serupa sahaja.

AHLI KAWASAN PEKAN BUKIT MERTAJAM (ENCIK SEOW HUN KHIM):

Ini adalah satu contoh di mana Kerajaan melaksanakan polisi pilih kasih sayang. Jika Kerajaan benar-benar menghargai sebahagian dari penternak-penternak babi ini ia mesti memperuntukkan wang bantuan yang besar kepada perusahaan babi di negeri ini. Tuan Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri telah menyatakan dalam perenggan 38 bahawa Kerajaan akan mengujudkan satu masyarakat yang adil dan saksama bagi semua — dan saya ulang lagi — semua rakyat. Ini adalah satu jaminan dan *commitment* yang baik dari pihak Kerajaan Negeri jika polisi ini dijalankan dengan sepenuh-penuh kejujuran dan keikhlasan. Di sini saya harap Kerajaan Negeri sedar tentang tanggungjawab moral kepada seluruh rakyat dan tidak mengabaikan kemajuan dan kebajikan di kawasan-kawasan ahli pembangkang kerana rakyat di kawasan-kawasan ini adalah pembayar cukai juga.

Sekian, terima kasih.

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG (DR. TAN CHONG TEIK):

Datuk Speaker, saya suka menyokong usul ini. Terlebih dahulu saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang oleh kerana dapat mengurangkan pengangguran di Negeri Pulau Pinang ini dengan banyaknya.

Di dalam Anggaran Belanjawan Pembangunan tahun 1980 kita boleh nampak lebih banyak peruntukan diberikan kepada jabatan-jabatan berkenaan, terutama kepada jabatan Pihak Berkuasa Air. Di sini saya suka menyatakan bahawa dengan peruntukan yang lebih

saya harap bekalan air khususnya di kawasan luar bandar bolehlah diperbaiki dengan lebih memuaskan sebab kawasan-kawasan seperti Relau dan Sungai Ara sentiasa berkurangan bekalan air.

Mengenai peruntukan kepada pihak JKR, saya suka menyatakan bahawa saya harap pihak JKR bolehlah menjalankan tugasnya untuk faedah rakyat khasnya di kawasan luar bandar. Ini ialah kerana di kawasan-kawasan luar bandar yang terlibat ada banyak jalan yang berlubang dan memandangkan bahawa usaha pembangunan sedang dijalankan dengan pesatnya seperti Padang Golf di Bukit Jambul dan lain-lain. Juga berkenaan pihak JKR, saya harap parit tanah di tepi jalan-jalan kawasan luar bandar bolehlah selalu digali supaya banjir tidak berlaku di kawasan-kawasan berkenaan seperti di kawasan Sungai Ara dan Relau.

Datuk Speaker, saya suka juga menyokong penuh cadangan Kerajaan yang akan mengadakan kebun-kebun dengan lebih banyak di Negeri Pulau Pinang dan supaya kecantikan Negeri Pulau Pinang ini sebagai Mutiara Timur dapat dilanjutkan lagi. Saya harap kita tidak lupa kawasan bandar yang nampaknya berkembangan padang-padangan park untuk penduduk-penduduk seperti di kawasan bandar. Dalam Rancangan Malaysia Keempat yang akan dilancarkan pada tahun hadapan, saya nampak bahawa Kerajaan Negeri telah meminta lebih kurang \$51,280,000.00 untuk menjalankan pembangunan di Negeri Pulau Pinang dan saya harap pihak Kerajaan Pusat akan meluluskan permohonan peruntukan ini dengan penuhnya.

Akhirnya, Datuk Speaker, nampaknya Ahli Yang Berhormat dari kawasan Bukit Mertajam, tetapi Ahli Kawasan Seberang Perai. Beliau adalah sangat suka bertugas dari utara Perai sampai Selatan Perai.

AHLI KAWASAN PAYA TERUBONG (ENCIK CHIN NYOK SOO):

Pulau Jerejak pun.

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG (DR. TAN CHONG TEIK):

Pulau Jerejak adalah kawasan saya. (Ketawa). Saya ingat pada tahun hadapan beliau bolehlah menjadi Ahli Kawasan Negeri Pulau Pinang. Jadi saya harap beliau boleh menjaga kawasannya sendiri terlebih dahulu sebelum menjaga kawasan orang.

Sekian, terima kasih.

AHLI KAWASAN KAMPONG KO- LAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Tuan Speaker, itu macam mana boleh.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.25 petang.

Dewan bersidang semula pada jam 5.00 petang.

TUAN SPEAKER:

Yang Amat Berhormat dan Ahli-Ahli Yang Berhormat sekalian, Dewan bersidang semula dengan perbahasan.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, saya bangun mengambal bahagian dalam perbahasan Anggaran Pembangunan tahun 1981.

Tuan Speaker, jikalau kita tengok *performance* Kerajaan Negeri pada tahun 1976 dan tahun 1980, semasa Rancangan Malaysia Ketiga *performance* Kerajaan Negeri adalah kurang baik. Ada *shortfall* yang besar sekali. Rakan saya, Ahli dari Kawasan Paya Terubong ada bagi tahu *out of* anggaran \$500,000,000.00 bagi tahun 1976 hingga 1980 Kerajaan Negeri Pulau Pinang *was able to* belanja *for* pembangunan atau *development* sebanyak \$152,000,000.00 sahaja. *Shortfall* ialah sebanyak \$348,000,000.00. Oleh kerana itu Tuan Speaker, saya haraplah Kerajaan Negeri Pulau Pinang bolehlah membela njakan anggaran pembangunan \$96,586,330.00 bagi tahun 1981. Saya harap, Tuan Speaker, Kerajaan Negeri Pulau Pinang boleh belanjakan wang ini.

Tuan Speaker, satu soalan mesti dibangkitkan oleh kerana *performance* Kerajaan Negeri Pulau Pinang pada masa Rancangan Malaysia Ketiga ada banyak *shortfall*. Dahulu, di dalam Dewan ini saya ada katakan 2 perkara sahaja.

- (i) Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak ada *capacity to implement projects* dalam anggaran \$500,000,000 pada masa Rancangan Malaysia Ketiga, atau Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak ada wang sebab Kerajaan Persekutuan tidak memberi wang itu; dan
- (ii) Saya ada katakan lagi, Kerajaan Negeri Pulau Pinang bolehlah pilih kerana apa ada *shortfall*.

Adakah tidak *efficient*, tidak *capable to implement* atau tidak ada wang?

Saya harap Y.A.B. Ketua Menteri boleh bagi penjelasan kerana apa ada *shortfall* begitu banyak.

Tuan Speaker, pada masa Rancangan Malaysia Ketiga, anggaran untuk membuat rancangan rumah murah ialah \$50,000,000.00. Kerajaan Negeri Pulau Pinang ada belanjakan sebanyak \$37,000,000.00 sahaja untuk pembinaan rumah murah di tahun 1976 hingga 1980. Kita semua tahu, Tuan Speaker, rumah murah di Negeri ini ialah satu perkara yang mustahak. Ada banyak permohonan— sebanyak 50,000 — untuk rumah murah dan Kerajaan Negeri Pulau Pinang sendiri membuat anggaran kena belanjakan sebanyak \$50,000,000.00 di dalam masa 5 tahun, iaitu *plan sendiri to meet the housing needs* bukan semua tetapi sedikit. Itu pun Kerajaan Negeri tidak boleh buat.

Tuan Speaker, di Semananjung Malaysia— *in fact Malaysia— the average number* orang yang duduk dalam sebuah rumah atau *household* ialah tinggi sekali. Bila Rancangan Malaysia Ketiga *start, average number of people* duduk dalam sebuah *household* di Pulau Pinang ialah 6.5 orang. Ini adalah yang tinggi sekali di dalam Malaysia. Itu

contoh, Tuan Speaker, Negeri Pulau Pinang ada banyak *overcrowding and shortage of houses*. Tetapi apa yang Kerajaan Negeri ada buat sampai sekarang ialah *scratching the surface soil* sahaja. Perkara ini tidak boleh diselesaikan dan tiap-tiap tahun *natural growth population* Negeri Pulau Pinang dan *migration* dari bandar lain ke Pulau Pinang membuat housing requirements menjadi banyak dan Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak boleh selesaikan perkara ini walaupun Kerajaan Persekutuan ada memberi wang untuk membuat rumah murah.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, dalam perbahasan Rang Undang-Undang pagi tadi, Yang Berhormat telah banyak bercakap hal rumah atau *housing* di masa sekarang.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Tadi saya cakap fasal *Rifle Range Flats*, Tuan Speaker. Saya nanti jadi *Inspector* *lift* dan sampah. Perkara ini bila akan selesai? Jikalau tiap-tiap kali ada Mesyuarat Dewan ini saya kena bangkitkan perkara ini, saya nanti bangkitkan sampai Ahli Exco. yang bertanggungjawab dan Jabatan *Factory* dan *Machinery* memberi *permission* untuk menukarkannya dan semua penduduk di rumah pangsa itu berasa lebih senang dan lebih selesa. *There is no need for me to* bangkitkan perkara itu. Apa yang saya hendak katakan, Tuan Speaker, ialah Kerajaan Pusat bagi wang kepada Pulau Pinang untuk rumah murah tetapi bukan senang untuk menyelesaikan *housing shortage* di Pulau Pinang.

Tujuan Kerajaan Pusat ialah *to achieve* tujuan Dasar Ekonomi Baru kerana Kerajaan Pusat mahu *urbanise* orang-orang Bumiputera. Kerajaan Pusat mahu *eradicate, identify race* dan oleh kerana itu mestilah ada rumah murah di Pulau Pinang. Jikalau tidak, di manakah orang-orang Bumiputera yang mari ke Pulau Pinang hendak duduk? Fasal itu, Tuan Speaker, Pulau

Pinang ada dapat wang dari Kerajaan Pusat dan fasal itu Negeri Pulau Pinang tidak mendapat apa yang dikehendaki. Apa yang dibeli sampai sekarang tidak cukup tetapi cukup *to meet the ends or objectives of* Dasar Ekonomi Baru sahaja.

Tuan Speaker, haraplah Kerajaan Negeri Pulau Pinang mengerti ini dan jangan berkata pada rakyat Negeri Pulau Pinang bahawa ada *close rapport* dengan Kerajaan Pusat atau kita boleh dapat wang. Oleh kerana itu, Tuan Speaker, kelinarin saya ada berkata janganlah bila berjumpa Menteri-Menteri Pusat, pergi ke situ dengan *begging bowl* kerana Negeri Pulau Pinang ada *assets* dan *advantages*.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, saya ingat perkara itu pun telah diperkatakan tadi dan pada ingatan saya, Y.A.B. Ketua Menteri telah memberi jawapan berkenaan dengan *advance* dan sebagainya.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Saya bukan kata perkara *advance* \$15,000,000.00. Saya kata *advantageous position. vis-a-vis* Kerajaan Pusat. Tuan Speaker, saya percaya Tuan Speaker tidak faham apa yang saya cakapkan. Saya minta maaf kalau Tuan Speaker tidak faham, tetapi saya tidak tentu Bahasa Malaysia saya tidak berapa cantik. Oleh itu Tuan Speaker tidak faham apa yang saya mahu cakapkan. Saya akan cakapkan dengan lebih teliti.

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG (DR. TAN CHONG TEIK):

Belajar lagi.

AHLI KAWASAN AYER ITAM (ENCIK PETER PAUL DASON):

Mesti kita semua belajar. Sampai mati pun saya belajar. Tidak tentu Doktor sudah belajar cukup, berhenti belajar, saya masih belajar lagi; sampai mati saya belajar lagi.

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG (DR. TAN CHONG TEIK):

Kita selalu belajar.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Saya haraplah.

Ahli dari kawasan mana itu?

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG
(DR. TAN CHONG TEIK):

Kena pakai cermin mata. (Ketawa).

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, kita ada *advantageous position* oleh kerana Kerajaan Pusat *needs* Kerajaan Negeri Pulau Pinang *in order to achieve* tujuan Dasar Ekonomi Baru. Kerajaan Pusat *needs Penang as equally as* Negeri Pulau Pinang *needs* Kerajaan Pusat. Oleh kerana itu, kita boleh bercakap dan boleh *bargain* dengan Kerajaan Pusat. Jangan pergi dengan *begging bowl*.

Saya tengok dalam ucapan Yang Amat Berhormat, Ketua Menteri "haraplah" Kerajaan Pusat boleh begitu, dan "haraplah" Kerajaan Pusat boleh *convert advance into grants*. Itulah saya kata, Tuan Speaker, tak usahlah "harap". Tidak usah cakap begitu. Pulau Pinang ada *assets*. Seperti yang sungguh-sungguh kita semua tahu, Kerajaan Pusat ialah *backbone* Parti UMNO dan Dasar Ekonomi Baru ialah UMNO *political factor* dan UMNO punya *base* ialah orang-orang Bumiputera, dan jikalau UMNO tidak boleh *deliver the goods* kepada orang-orang Bumiputera, UMNO boleh pergi.

AHLI KAWASAN BERTAM (ENCIK ABDUL RAHMAN BIN HAJI ABBAS):

Serupa dengan DAP juga. DAP kena pergi.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Kerana itu, Tuan Speaker, UMNO mesti gunakan Negeri Pulau Pinang. Apakah tujuan Dasar Ekonomi Baru, Tuan Speaker?

Pertama, *eradication of poverty irrespective of race*; kedua, *restructuring society*. Apakah "*restructuring of society*" ialah kerja *identification of race*

and occupation? Lagi satu ialah *equity participation* kepada orang-orang Bumiputera 30% dan kerja-kerja di factory telah turun 40%.

Tuan Speaker, apakah kaum Bumiputera mahu? Mereka mahu kerja bukan di kampung sebagai petani, tetapi mahu mari ke bandar memasuki *commercial sector* dan sektor perindustrian. Jikalau itulah tujuan mereka, tujuan Dasar Ekonomi Baru di Semenanjung Malaysia ada dua tempat sahaja. Satu saya sudah kata tadi, di Kelang Basin di Kuala Lumpur, Selangor dan lagi satu di Pulau Pinang. Macam manakah Kerajaan Pusat mahu *urbanise* orang Bumiputera tetapi tidak memberi Negeri Pulau Pinang cukup *grants* atau *aids*? Ini menunjukkan dengan terang apa yang Kerajaan Pusat bagi kepada Negeri Pulau Pinang ialah *to meet* tujuan Dasar Ekonomi Baru sahaja, bukan kerana sukakan rakyat Negeri Pulau Pinang. Itu cukup terang.

AHLI KAWASAN BERTAM (ENCIK ABDUL RAHMAN BIN HAJI ABBAS):

Itu DAP kata. Barisan tak kata macam itu.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Tiap-tiap negeri di rantau Asia adalah *developed* dan ekonomi tiap-tiap negara lebih maju dan lebih baik dan dengan itu juga *income development* di Semenanjung Malaysia ada tetapi. Tuan Speaker, Negeri Pulau Pinang jikalau mahu maju dan *developed is highly dependant upon industrialisation*. Kita di Pulau Pinang bukan macam Trengganu di mana tanah ada banyak boleh *open up lands for FELDA scheme*, tanam *palm oil*, getah dan lain-lain, begitu juga Perak, Pahang, Trengganu dan Johor. Pulau Pinang mestilah *industrialise* lebih dan *accelerate*, tetapi apakah kita *examine* angka-angka? Kita tengok, Tuan Speaker: *Proposed capital investment* pada tahun 1976 sehingga 1978, Selangor \$862,000,000.00 lebih; Johor \$515.6 juta; Pahang \$396 juta; Perak \$252.5 juta; Kedah dan Perlis,

Tuan Speaker, \$418.3 juta; Penang \$168.4 juta; Melaka yang population lebih kecil \$144.4 juta.

Tuan Speaker, Ketua Menteri ada menjawab, tujuan Kerajaan Pusat ialah *dipersal of industries* dan oleh kerana itu *share* Pulau Pinang turun sedikit jikalau *dipersal*, Selangor *is a highly industrialised state* — lebih industrialised daripada Pulau Pinang — tetapi Selangor mendapat peruntukan \$862 juta. Mana *dipersal*? Pulau Pinang turun *at the expense of* rakyat Pulau Pinang. Apakah *percentage of proposed capital investment in* Pulau Pinang? 5.2% sahaja; Selangor 26.7% of *proposed capital investment*; Johore 16%; Kedah dan Perlis 13%; Pahang 12.3%; dan Perak 7.8%. Pulau Pinang 5.2% sahaja, dan Malaka yang kecil *and out of the way*, 4.5%. *It is a sad investment*. Mengapa begitu? Pahang, Selangor dan Johor ada tanah, boleh *open up land* dan ada jalan lain pada rakyat untuk maju. Penang tidak ada tanah dan jikalau kita baca anggaran Pembangunan tahun 1981, berapa ekar tanah Kerajaan mahu buka kerana kita semua tahu tidak ada tanah. Fasal itu, Tuan Speaker, saya rasa *a bit sad — rather sad — for Penang*. Apa sudah terjadi? Tempat yang patut dapat banyak tidak mendapat banyak. Saya harap Ketua Menteri boleh memberi penjelasan.

Tuan Speaker, Ketua Menteri telah mengaku bahawa *the rate of gross per capita income of* Negeri Pulau Pinang adalah di belakang Selangor, Johore, Pahang dan Trengganu, tetapi *per capita income* Negeri Pulau Pinang — beliau kata — adalah nombor 2. Itu benar. Selangor No. 1, Penang No. 2. *Per capita income* saya bersetuju, tetapi *rate of increase* tiap-tiap tahun negeri-negeri lain yang developing bertambah lebih banyak dan jikalau dalam masa yang sama *industrial investment* bagi negeri-negeri itu lebih dari Negeri Pulau Pinang, *rate of increase* mereka nanti menjadi lebih, *accelerate fast* dan tidak lama lagi boleh *overtake* Negeri Pulau Pinang. Dan adakah Negeri Pulau

Pinang mahu kata lagi, "*Penang leads?*" Penang di belakang bukan dari segi *industrialisation*, Tuan Speaker. Saya sudah kata bila mereka *open up lands* di negeri-negeri lain, dalam lima-enam tahun *the fruits of opening up those lands will be realised* dan di masa itu boleh ada *quantum increase* di dalam *per capita income* mereka. Di masa itu, di manakah Pulau Pinang? Tidak berapa lama lagi bolehkah kita kata *per capita income* Pulau Pinang nombor 2 oleh kerana *rate of increase* Negeri Pulau Pinang ialah *low*?

Saya harap, Tuan Speaker, Kerajaan Negeri Pulau Pinang boleh *view these matters with some reality*. Janganlah kata *per capita income* sekarang nombor dua *and we are doing very well*. Tidak lama lagi boleh tunjuk *our position is poor*. Saya ada kata tadi, Tuan Speaker, ekonomi Pulau Pinang jikalau mahu maju atau *developed, would be dependant on industry and the manufacturing sector*. Apakah *Gross Domestic Product (GDP) manufacturing sectors* bila dibandingkan dengan lain-lain negeri? Tuan Speaker, Johor *and the Gross Domestic Product manufacturing sectors of* Johore ialah \$594 juta, Perak \$506 juta. Selangor \$1,782 juta, tapi Pulau Pinang \$480 juta sahaja. *The total in Malaysia*, Tuan Speaker, *the Gross Domestic Product of the manufacturing sectors* ialah \$4,258 juta. Barang-barang *manufactured* di negeri ini dan *share Penang* ialah 12% sahaja. *Share Penang* pada tahun 1975 adalah lebih dekat 15%, tetapi sekarang sedang turun.

Tuan Speaker, Ketua Menteri, pada hari Jumaat di dalam Dewan ini telah berkata dengan *pride Penang is the second highest*. tetapi *cost of living* di dalam Negeri Pulau Pinang adalah tinggi. Pulau Pinang adalah *second highest after* Selangor dan jikalau orang Negeri Pulau Pinang ada *per capita income* lebih sedikit daripada Kedah atau Perak itu bukan satu fasal atau sebab hendak bergembira. *It is not something to be happy about* kerana

cost of living in Pulau Pinang sangat tinggi.

Tuan Speaker, di tahun 1975, 43.7% *households* di dalam Negeri Pulau Pinang *is below the poverty line*. Tuan Speaker, ini bukan angka saya, tetapi angka Kerajaan Pu sa — *below the poverty line* — dan siapa mendapat *high per capita income* ini? Bukan *ordinary* rakyat Negeri Pulau Pinang oleh kerana ini adalah *commercial sector*, *corporations* yang besar, *company* besar, *head-quarters* yang *registered in* Pulau Pinang, dan *income* mereka bukan *income* Kerajaan. Mereka susah. Oleh kerana itu 43.7% of *households* di dalam Negeri Pulau Pinang adalah *below the poverty line*. Apakah yang Kerajaan Negeri Pulau Pinang buat? Apakah rancangan Kerajaan Negeri Pulau Pinang to *alleviate the situation*?

Saya dahulu dalam Dewan ini telah berkata *physical development* Negeri Pulau Pinang tidak cukup. Ada rancangan pembangunan, buat ini dan itu, tetapi jikalau *fruits of development* tidak *filter through* sampai kepada rakyat atau *ordinary citizens especially households* yang 43.7% ini — dekat *half the population of* Negeri Pulau Pinang *is below the poverty line* — apakah guna dan apakah tujuan pembangunan? *The eradication of poverty*. Dasar Ekonomi Baru, tujuan nombor satu apa sudah jadi jikalau tinggi *percentage household income below poverty line*.

Itulah saya mahu tahu dan bila saya baca ucapan Ketua Menteri saya tidak nampak apa-apa, dan apa macamkah Kerajaan Negeri Pulau Pinang mahu selesaikan perkara ini, mahu buat *fruits of pembangunan filter down* kepada orang-orang yang miskin di Pulau Pinang? Saya harap, Tuan Speaker, Ketua Menteri boleh memberitahu kepada orang-orang di Negeri Pulau Pinang.

TUAN SPEAKER:

Masih banyak lagi, Yang Berhormat?

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Tidak, Tuan Speaker.

TUAN SPEAKER:

Lebih kurang berapa minit?

AHLI KAWASAN KAMPONG
KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Satu jam pun boleh.

AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG
(DR. ONG HEAN TEE):

Lebih.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Kalau mahu, saya boleh. Ini tidak susah.

TUAN SPEAKER:

Saya tanya berapa lama lagi?

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Tidak berapa lama lagi, Tuan Speaker. Sekejap sa haja lagi.

Tuan Speaker, seperti yang saya katakan tadi, saya harap Ketua Menteri bolehlah menjelaskan soalan-soalan atau *questions* yang saya telah bangkitkan (*raised*) kerana saya percaya rakyat Pulau Pinang ada hak mahu tahu dari Y.A.B. Ketua Menteri macam manakah Kerajaan mahu selesaikan perkara-perkara ini.

Tuan Speaker, ada satu *item* Kerja Raya dalam Anggaran Pembangunan tahun 1981 di muka surat 206, Maksud 107. Pada tahun 1981 *estimate* ialah \$25 juta. Pada masa Rancangan Malaysia Ketiga *estimate*/anggaran pada masa 5 tahun itu adalah \$73 juta, tetapi Kerja Raya Pulau Pinang telah belanja \$31 juta sahaja. \$42 juta tidak dibelanjakan, *rate of performance* tidak berapa baik dan, Tuan Speaker, Kerajaan bukan sahaja buat jambatan tetapi Jabatan Kerja Raya adalah bertanggungjawab dan menjaga jalan-jalan. Kita semua tahu, Tuan Speaker, Pulau Pinang adalah satu negeri di Semenanjung Malaysia yang ada lebih sekali motokar. *Ratio population* dan *ratio* kereta di dalam Pulau Pinang ialah 6:4.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat ada berapa kereta?
(Ketawa).

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Itu perkara lain, Tuan Speaker (Ketawa).

Itu juga menunjukkan jika lau macam Ahli Exco. yang duduk di situ ada 2 atau 3 kereta, Mercedes 300, Mercedes 280 dan lain-lain. Ada banyak kereta dan apa yang ditunjuk ialah *per capita income* bukanlah satu angka yang boleh dipakai. Kita mesti tengok *living standard ordinary people* di dalam sesebuah negeri. 43.7% *households are below the poverty line* tapi *ratio of kereta to population is the highest in Pulau Pinang*. Itu tunjukkan apa? Rakyat tidak dapat wang tapi masuk poket of *the very fortunate and more fortunate people*. Tinggi sekali kecuali Selangor. Dan kerana ada banyak kereta, Tuan Speaker, jalan jahanam lebih cepat.

TUAN SPEAKER:

Tadi Yang Berhormat kata ada lubang dikorek .. (ketawa).

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Itupun satu lagi *reason*. Banyak perkara mesti diselesaikan dan saya sokonglah. Ketua Menteri bila Ketua Menteri mencadangkan Kerajaan Pusat hendaklah memberi lebih *road grants*. *Road grants* yang ada sekarang adalah tidak mencukupi. Tuan Speaker, *motorcycle* pun banyak sekali di Pulau Pinang.

AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG
(DR. ONG HEAN TEE):

Jadi *you* mahu orang Pulau Pinang berjalan kaki? Naik *motorcycle* pun *you* tak mahu bagi. Naik basikal boleh?

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Siapa tak mahu bagi? *Godfather* yang mana mahu bagi *motorcycle free*? Kita kena bayar. Saya tidak percaya Boon Siew Ltd. boleh bagi *motorcycle free*. Itu semua perlukan wang. Oleh kerana itu, Tuan Speaker, jalan kita jahanam lebih cepat. Kerajaan Pusat hendaklah memberi lebih tetapi tengok ini bukan satu

perkara. Kerajaan Pusat tidak tahu atau tidak boleh *understand* atau *appreciate what is happening*, tetapi sikap Kerajaan Pusat ialah *stay put*. Oleh kerana Ketua Menteri buka mulut tutup mulut, *relations* dengan Kerajaan Pusat cukup rapat. tapi saya tengok Kerajaan Pusat *is staying put* dan tidak peduli. Saya harap Ketua Menteri bolehlah memakai —saya harap bahasa saya betul. untuk pakai atau *use — advantageous position of Pulau Pinang to bargain* dengan Kerajaan Pusat kerana bukan sahaja Kerajaan Pusat boleh “squeeze” Pulau Pinang, Tuan Speaker; Penang pun kalau tidak mahu co-operate dengan Kerajaan Pusat, Kerajaan Pusat akan susah. Tujuan Dasar Ekonomi Baru mahu realise.

Perdana Menteri kita *in the early part* tahun ini ada datang ke Pulau Pinang. Dia kata Pulau Pinang mesti jadi *growth centre for the northern region*. Beliau sendiri tahu mesti *make use of* Pulau Pinang kerana beliau ialah *the head of UMNO* dan, macam saya kata, kalau tidak boleh *deliver the goods*, ada lain *forces* boleh *take over from UMNO*. *The political future of UMNO is dependent on the realisation of* Dasar Ekonomi Baru.

AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG
(DR. ONG HEAN TEE):

Tapi dasar *you* sendiri pun *you* bangkang.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Saya ada sedikit *advice*. Tuan speaker, yang saya mahu kasi pada Ahli-Ahli dalam Dewan ini. Jika lau mahu kacau, boleh kacau, tapi saya *fire back* punya jam, boleh *take it or not*. Kalau tidak boleh, lebih baik diam sedikit. *I can be very rough*. (ketawa).

AHLI KAWASAN BAYAN LEPAS
(DATUK KHALID AHMAD BIN SULAIMAN):

Please don't bluff.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Kalau cakap *bluff*, nampak saya Dewan ini tidak pernah *witness* satu orang yang boleh *bluff* lebih daripada Ketua Menteri, Mahaguru silap mata.

KETUA MENTERI:

Itu *magic*, bukan *bluff*. (Ketawa).-

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, apa yang mustahak dia kata mahu cakap, dia bawa *kelling* situ, *kelling* sini, *snipe* sini, *snipe* sana, *try to ridicule*, perkara yang mustahak dia tidak jawab tapi cakap tentang perkara lain. Dia harap kalau main silap mata, rakyat tidak nampak perkara yang mustahak, kerana itu dia sudah main lama. Oleh kerana itu saya kata Mahaguru silap mata.

Tuan Speaker, ada dua-tiga perkara lagi, pendek-pendek sahaja.

TUAN SPEAKER:

Tadi Yang Berhormat telah berkata lebih kurang setengah jam lagi.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, saya agak setengah jam sahaja.

Tuan Speaker, pagi ini Ahli Exco. dari Telok Bahang berkata saya ada membuat *mistake*. Tuan Speaker, saya mahu kata ini *mistake* siapa? Jikalau Ahli Exco. yang bertanggungjawab memberi pada wartawan jawapan yang *printed*, *cyclostyle* dan *clip* baik-baik soalan atau jawapan itu, itu salah siapa? Salah sayakah? Mereka tidak bercakap begitu tapi memberinya kepada wartawan sebagai jawapan. Itukah *attitude* yang bertanggungjawab? Sorry, tapi itu bukan salah saya.

Saya mahu bangkitkan lagi satu perkara di sini, Tuan Speaker. Apa yang kita cakapkan di dalam Dewan ini, selepas satu tahun 8 bulan baru kita boleh dapat *verbatim report*, bukan macam Dewan Undangan Negeri yang lain atau Dewan Rakyat di mana kalau kita bercakap hari ini, hari esoknya

sudah ada *verbatim report*. Jikalau ada *verbatim report* semua Ahli-Ahli boleh membaca apakah yang telah *taken place* di dalam Dewan ini dan semua Ahli-Ahli boleh ada *proper records*. Kalau Dewan ini tidak boleh berbuat begitu, kita mestilah *depend on* potongan-potongan yang diberi oleh Ahli-Ahli Exco yang bertanggungjawab. Saya cukup hairan, Tuan Speaker, kerana apabila saya tanya suatu soalan, saya tidak boleh mendapat jawapan sebab mengikut apa yang Ahli dari Kawasan Telok Bahang kata itu semua '*official secret*'. "*Official secret*" tapi mengapa boleh bagi wartawan? Macam mana boleh jadi begitu? Tuan Speaker, saya tidak faham macam mana Ahli Yang bertanggungjawab boleh bercakap begitu. Perkara itu tidak besar, tapi saya harap *mistake* semacam itu janganlah terjadi lagi.

Saya ada tanya satu soalan, Tuan Speaker, iaitu adakah apa-apa rancangan untuk membina *shelters* di Botanical Gardens, atau di Kebun Bunga. Apa jawapannya? Jawapannya ialah tidak ada *intention* dan tidak ada *plans to build bus shelters*. Saya tanya *shelters* untuk orang-orang yang berjalan ke situ. Kalau hujan mereka mahu *shelters*; jawapannya "*No intention to build bus shelters*." Saya pun hairan macam mana Kerajaan membuat kerja kadangkadangkang. Itu perkara kecil tapi ianya menunjukkan macammana Kerajaan membuat kerja.

AHLI KAWASAN BAYAN LEPAS
(DATUK KHALID AHMAD BIN SULAIMAN):

It's a stupid question.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, *it's not a stupid question*. Saya tanya *about shelters*.

AHLI KAWASAN BAYAN LEPAS
(DATUK KHALID AHMAD BIN SULAIMAN):

You know these shelters? Kalau mahu baca, boleh, Tuan Speaker.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, *shelter* untuk apa?

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Tuan Speaker, sini ada seorang Ahli Exco. atau Whip Kerajaan ingin bercakap. Saya bertanya berkenaan dengan *shelter* dari *rain*. Kalau orang pergi berjalan di situ tetapi hari hujan mereka boleh ada satu *shelter*. Itu yang saya tanya, saya tidak kata *bus shelters*. Dari mana datangnya *bus shelters*, saya tidak tahu.

TUAN SPEAKER:

Soalannya tidak terang.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Tapi, Tuan Speaker, Ahli dari Kawasan Bayan Lepas yang juga Whip Barisan telah bertanya mengapa mahu *shelters* di Kebun Bunga. Saya cukup hairan. Adakah beliau telah membaca ucapan Ketua Menteri bila beliau bangkitkan Anggaran Pembangunan tahun 1981. Itulah usul yang kita bahaskan sekarang. Ada bacakah? Mahu saya bacakan?

AHLI KAWASAN BERTAM (ENCIK ABDUL RAHMAN BIN HAJI ABBAS):

Baca tangok.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Ada *shelter* atau tidak ada *shelter*. Macam ini saya tidak taulah apa sebabnya Ahli-Ahli Exco. ada *pre Council meetings*. Apa gunanya jikalau mereka tidak tahu apa yang Ketua Menteri cakapkan mengenai polisi. Saya cukup hairan. *It is shocking!*

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat ada cukup masa untuk membaca.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Saya tidak lompat naik kata tidak adil atau tidak beri masa. Tuan Speaker ada memberi masa tetapi mahu cakap fasal ini tentu panjang.

Lebih baik saya terus kepada *point* yang akhir. Tuan Speaker, ada pembangunan di negeri ini macam di negeri-negeri lain di Semenanjung Malaysia. Ada satu sektor, Tuan Speaker, yang nampaknya banyak aktiviti iaitulah *building* sektor. Tuan Speaker, tanah di negeri Pulau Pinang tidak banyak dan sangat mahal. Oleh itu banyak *developers* tidak boleh mendapat *level ground* lagi. Aktiviti mereka ialah sedikit demi sedikit naik ke kaki bukit atau *foothills* dan, Tuan Speaker, bila *developers* sampai ke kaki bukit, mereka mesti *level the ground* dekat kaki bukit itu. Mereka korek tanah merah di tempat-tempat di mana mereka hendak menjalankan aktiviti-aktiviti mereka.

Tuan Speaker, saya dengan rakan-rakan saya tidak *oppose* atau menentang aktiviti-aktiviti ini tetapi, Tuan Speaker, sudah banyak kali dan di banyak tempat di mana apabila kontraktor korek tanah merah, mereka menyebabkan *foothill* itu menjadi *bold*. Kita tidak nampak *greenery* lagi, pokok-pokok semua habis dan *soil erosion* menjadi-jadi. Sebelum tanah merah ini dikorek air hujan turun perlahan-lahan, tapi sekarang hujan turun dengan cepatnya dan jikalau Kerajaan dan Jabatan-jabatan yang bertanggungjawab tidak mengambil langkah-langkah yang perlu mengenai perkara ini atau terhadap kontraktor-kontraktor atau *developers* ini, ianya boleh mendatangkan bahaya terhadap orang-orang yang duduk di kawasan itu. Kerajaan mesti *insist* ada *proper water flow* atau *dispersal of water*, jikalau tidak hanya boleh menjadi bahaya. Perkara semacam ini sudah terjadi di *Pearl Hill*. *The soil erosion and landslides affect the rubber estate and affect the hillsides.*

Di jalan depan tidak berapa jauh dari rumah Ketua Menteri sendiri ada tanah merah di jalan raya di mana sebuah *motorcycle* yang melalui jalan itu jatuh. Ketua Menteri duduk dalam motokar *air-con* dengan cermin gelap tidak nampak perkara ini berlaku tapi banyak

orang susah. Tuan Speaker, banyak *households suffer as a consequence of this kind of development.*

Hong Seng Estate juga ada bangkitkan satu perkara: Sebuah *beach* di Hong Seng Estate yang dahulunya ada sekarang sudah tidak ada lagi oleh kerana *landslide* dahulu. Kontraktor yang mengorek tanah merah di situ tidak menjaga baik-baik supaya *water dispersal* boleh berjalan dengan baik supaya semua air keluar dan masuk satu longkang atau *ditch* sahaja.

TUAN SPEAKER:

Itu kawasan siapa?

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Ahli Kawasan Tanjung Bungah.

AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG
(DR. ONG HEAN TEE):

Parlimen?

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Kawasan sayalah. Sebab itu saya tahu.

AHLI KAWASAN SUNGAI PINANG
(DR. ONG HEAN TEE):

Malangnya Yang Berhormat baru sahaja tahu.

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG
(DR. TAN CHONG TEIK):

Sudah terlewat.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Oleh kerana itu saya bangkitkan perkara ini. *Ditch* itu sudah jatuh 30 kaki ke bawah dan sudah hilang sekarang. Ianya tidak boleh *repair*. Mana boleh *repair*, sebab sudah 30 kaki bawah? Ahli-Ahli boleh tanya wartawan-wartawan yang ada pergi bersama saya.

AHLI KAWASAN BERTAM (ENCIK ABDUL RAHMAN BIN HAJI ABBAS):

Kelmarin?

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Bukan kelmarin. *Sunday*.

AHLI SUNGAI PINANG (DR. ONG HEAN TEE):

Baru sahaja pergi. (Ketawa).

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Saya ada pergi juga pada Oktober 19.

AHLI KAWASAN BERTAM (ENCIK ABDUL RAHMAN BIN HAJI ABBAS):

Dekat persidangan Dewan baru pergi? Dewan pada 21 haribulan.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Sunday saya ada pergi ke situ lagi.

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG
(DR. TAN CHONG TEIK):

Setahun sekali.

AHLI KAWASAN AYER ITAM
(ENCIK PETER PAUL DASON):

Tidak ada *ditch* yang *recently repaired*, tetapi *question* bukannya *ditch recently repaired* atau tidak tapi *question* ialah *what has happened to that ditch* dan di mana *ditch* itu sekarang? 30 kaki ke bawah. *There it remains till today and will remain there for some time more to come.*

Tapi perkara itu perkara lain. Apa yang mustahak ialah bila *building activities take place at the foothills*, Pejabat Tanah dan Galian mestilah *be more vigilant* dan mesti tengok kontraktor ini. Sebelum mereka korek tanah merah ini *they must ensure* air hujan ada *proper passage* turun dan tidak boleh terjadi *soil erosion* atau *landslips* yang merbahaya kepada rakyat.

Terima kasih.

AHLI KAWASAN BAGAN JERMAL
(ENCIK TEOH KOOI SNEAH):

Datuk Speaker, saya bangun untuk menyokong usul pembangunan. Saya ingin meneruskan ucapan saya dan tidak ingin membuat apa-apa balasan atau remarks oleh kerana saya takut Ahli Yang Berhormat dari kawasan Ayer Itam nanti bertukar dari seorang yang licin kepada seorang yang kasar. (Ketawa).

Datuk Speaker, satu perkara yang menarik hati ialah keberatan yang Kerajaan dan juga Yang Amat Berhormat Ketua Menteri sendiri sentiasa mengambil atas masalah pengangguran di negeri kita. Bilangan belia-belia yang lepas daripada sekolah semakin bertambah tiap-tiap tahun dan ini akan mendesak atas pasaran pekerjaan dan saya rasa puas hati kerana dengan tindakan dan rancangan yang telah diambil oleh Kerajaan Barisan Nasional, masalah pengangguran dalam negeri kita dapat dikawal dan kita semua berasa bangga kerana pengangguran dalam negeri Pulau Pinang sangat rendah sekali jika dibandingkan dengan negeri-negeri lain.

Saya juga rasa sukacita kerana dalam anggaran pembangunan ada juga dicadangkan beberapa projek kemudahan rekreasi untuk kesenangan rakyat kita. Saya sedar bahawa dalam Rancangan Malaysia Keempat, pihak Kerajaan akan memberikan lebih kemudahan rekreasi kepada kawasan Seberang Perai khasnya seperti membina sebuah stadium, padang-padang hoki dan sukan, dewan sivik dan lain-lain. Saya dan beberapa rakan saya telah membangkitkan berulang kali masalah kekurangan rekreasi di Seberang Perai khasnya di Butterworth. Pemberian kemudahan-kemudahan rekreasi pada kawasan Seberang Perai dalam masa dahulu jika dibandingkan dengan keadaan di Pulau Pinang adalah tidak seimbang. Oleh kerana itu saya merayu kepada pihak Kerajaan berkenaan untuk mempercepatkan pelaksanaan projek-projek yang telah dicadangkan.

Saya ucapkan juga syabas kepada Kerajaan Negeri yang telah menunjukkan pandangan-pandangan yang jauh berkenaan dengan rancangan-rancangan menambak tanah atau *Land Reclamation* khasnya di kawasan Seberang Perai dan Butterworth. Butterworth adalah kawasan yang sedang membangun dengan begitu hebat dan cepat. Masalah yang terbesar sekali yang dihadapi oleh kawasan Butterworth ialah ke-

kurangan rumah, khasnya rumah-rumah kos rendah.

Kekurangan kemudahan perumahan untuk golongan berpendapatan rendah adalah dicerminkan oleh beribu-ribu setinggan yang sedia ada di kawasan Butterworth dan juga beribu-ribu permohonan yang telah diterima oleh Pejabat Perumahan. Dengan tanah yang akan didapati dalam projek-projek menebus gunaan tanah, saya harap Kerajaan Negeri akan ketepikan tanah ini untuk rancangan-rancangan rumah kos rendah supaya masalah kekurangan rumah di Butterworth boleh diselesaikan.

Datuk Speaker, saya ingin mengambil kesempatan dalam Dewan ini untuk membangkitkan masalah yang dihadapi oleh nelayan-nelayan yang mencari kehidupan dari Sungai Perai, yang mana pembinaan *Prai Barrage* akan menjejaskan mata pencarian nelayan-nelayan tersebut. Jawapan bertulis yang telah diberikan kepada soalan saya berkenaan masalah ini ialah bahawa pembinaan *Prai Barrage* tidak akan menjejaskan mata pencarian nelayan-nelayan di situ. Saya rasa tidak berapa puas hati dengan jawapan ini oleh kerana dalam perjumpaan dengan nelayan di situ dan juga dengan Projek *Engineer*, saya telah diberitahu satu keadaan yang lain. Perasaan nelayan-nelayan serta Projek *Engineer* adalah bahawa dengan pembinaan *Prai Barrage* itu air masin yang ada sekarang akan diubah kepada air tawar di bahagian sungai atas *barrage* dan dibahagian sungai di bawah *barrage*, pembinaan *barrage* ada kesan atas *tidal patterns* atau pergerakan *tidal* di sungai itu. Oleh kerana ini ekoloji alam sekitar sungai itu akan berubah.

Ada juga setengah-setengah nelayan menggunakan cara pukut langai di dalam sungai itu, satu cara menangkap udang dan ikan yang bergantung kepada pergerakan *tidal* atau dalam bahasa Inggeris *tidal movements*. Oleh sebab faktor-faktor tersebut, pembinaan *Barrage* ini akan mengganggu mata

pencarian nelayan-nelayan yang berkenaan dan saya membenarkan bahawa jumlah faedah yang akan didapati dari pembinaan Prai Barrage ini adalah banyak tapi saya merayu kepada pihak berkenaan untuk mengkaji lagi masalaah ini berkaitan dengan masalah nelayan. Ini satu masalah yang saya rasa berpunca dari pembangunan yang dijalankan oleh Kerajaan. Saya harap Kerajaan boleh memberi pertolongan kepada nelayan-nelayan yang terlibat untuk kesenangan mereka.

Perkara yang akhir tapi masalah yang penting sekali adalah berkenaan masalah banjir dan pamaritan di kawasan Butterworth. Datuk Speaker, di bawah peruntukan bagi pencegahan banjir, jikalau kita lihat Anggaran Pembangunan, muka surat 210, Butiran 51, bagi tahun 1981, hanya \$970,000.00 akan dibeikan. Saya rasa, Datuk Speaker, peruntukan sekecil ini tidak mencerminkan kepentingan masalah banjir dan pamaritan khasnya di kawasan Butterworth.

Adalah difahamkan bahawa untuk melaksanakan peringkat pertama Pelan Induk pamaritan bagi kawasan Butterworth, iaitu pelan yang telah diterima oleh Kerajaan, peruntukan yang dikehendaki untuk peringkat pertama ini adalah hampir-hampir \$6 juta. Banjir yang dihadapi oleh rakyat kita di kawasan Butterworth adalah satu masalah yang terbesar sekali dan masalah ini makin bertambah teruk oleh kerana bilangan penghuni dan pembangunan meningkat dengan begitu hebat. Semakin lama Pelan Induk Pamaritan tidak dapat dilaksanakan di Butterworth maka semakin lama rakyat kita di Butterworth akan menghadapi kesusahan banjir. Saya haraplah pihak yang berkenaan akan mengambil perhatian yang lebih berat atas masalah banjir dan pamaritan ini dan akan memberi keutamaan secepat mungkin kepada implimentasi Pelan Induk ini. Saya rasa jika kita perlukan peruntukan atau pendahuluan kita mestilah memohon dari Kerajaan Pusat.

Lagi sekali saya minta sokongan usul pembangunan ini.

Sekian, terima kasih.

AHLI KAWASAN TELOK BAHANG (ENCIK MOHAMAD @ AHMAD RADHI BIN PACHEE):

Tuan Speaker, saya bangun untuk menyokong usul dan di samping itu saya ingin mengambil masa sedikit sahaja untuk menegur sedikit sebanyak perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh pihak pembangkang khususnya Ahli Yang Berhormat dari Parti DAP terutama sekali Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam. Malangnya Ahli Yang Berhormat dari Ayer Itam tidak ada di dalam Dewan ini dan saya mintalah rakan-rakannya dari Kampong Kolam dan Pekan Bukit Mertajam tolong sampaikan apa yang saya ucapkan sekarang ini.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Dia ada di luar.

AHLI KAWASAN TELUK BAHANG (ENCIK MOHAMAD @ AHMAD RADHI BIN PACHEE):

Saya harap begitu, saya tak dapat tenguk muka dia dan dia tidak dapat tenguk muka saya, jadi kurang sedap sedikitlah.

Walau bagaimanapun, Tuan Speaker, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan tahniah kepada Ahli Yang Berhormat dari Ayer Itam tentang kebolehan beraksi yang kadangkala saya nampak seperti *band master*, — tangannya bergoyang ke kanan ke kiri — dan kadangkala beliau nampak seperti nak tumbuk Setiausaha Dewan ini (ketawa). Apabila beliau menyebut berkenaan dengan kesedihan rakyat, sekali dua kali saya nampak beliau nak mengeluarkan air mata dan saya dua tiga kali keluarkan saputangan tapi saya lihat air mata yang hendak keluar itu tidak ada. Jadi nampaknya boleh jadi pura-pura sahaja bersedih. Inilah apa yang dikatakan dalam Bahasa Inggeris, "*crocodile tears*" atau air mata buaya (kalau

diterjemahkan). Saya tidak memanggil Ahli Yang Berhormat itu buaya. Saya tidak memanggil, jadi tolonglah Ahli Yang Berhormat dari Kampong Kolam dan Pekan Bukit Mertajam menjadi saksi yang saya tidak memanggil beliau buaya (ketawa).

Walau bagaimanapun, Tuan Speaker, saya tidak bermaksud untuk berucap panjang dan saya juga tidak bermaksud untuk menjawab kebanyakan soalan-soalan yang dibangkitkan kerana soalan-soalan itu merupakan soalan-soalan ulangan yang telah pun dijawab dengan panjang lebar. Hanya sedikit sahaja berkenaan dengan dokumen yang saya bantah pagi tadi iaitu yang Ahli Yang Berhormat cuba sekejap tadi untuk menjelaskan, tapi seperti kata pepatah Melayu, "Menegak benang basah" agak susah sedikit. Memang dokumen itu tidak diberi kepada wartawan. Dokumen yang diberikan kepada wartawan adalah dokumen yang telah dipakai iaitu jawapan yang telah dipakai. Dokumen yang tidak dipakai tidak diberi kepada wartawan dan dihad penyebarannya. Jadi, kalau dokumen yang telah dihad penyebarannya didapati atau terjatuh ke tangan Ahli Yang Berhormat, bermakna Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Ayer Itam telah mendapat dokumen itu secara yang tidak sepatutnya.

Tadi saya cuba membuat satu *statement* tapi ditahan oleh Yang Berhormat. *Statement* yang hendak saya katakan ialah begini: Mereka yang menerima barang curi adalah sama salahnya dengan orang yang mencuri. Saya tidak memanggil Ahli Yang Berhormat itu pencuri. Saya hanya mengatakan satu prinsip atau konsep yang biasa disebut-sebutkan di dalam mahkamah.

Juga saya perhatikan, di samping saya memberi tahniah kepada Ahli Yang Berhormat dari Ayer Itam tentang kebolehan beraksi, saya tidak memberi tahniah tentang isi kandungan ucapannya sebab saya dapati isi kandungan ucapannya keseluruhannya merupakan separuh benar. Dalam mahkamah Ahli Yang Berhormat juga seorang Lawyer

dan beliau tentu tahu bahawa separuh benar adalah tidak benar. Dalam bahasa Inggeris, barangkali "*Half truth is not truth*". Inilah yang diputarbelitkan sehingga kadang-kadang nampak seperti sangat sedih, kadang-kadang nampak macam hendak mengalir air mata tapi air mata yang hendak dikeluarkan itu tidak mengalir. Itulah yang berlaku.

Satu saja lagi perkara yang saya hendak sentuh sebenarnya, Tuan Speaker, yang saya rasa sangat penting. Ini saya tujukan kepada Yang Berhormat dari Ayer Itam dan juga kalau tidak silap saya, tadi Ahli Yang Berhormat dari Pekan Bukit Mertajam telah cuba memancing ikan di dalam Dewan ini dengan menggunakan sejenis umpan untuk mendapat sejenis ikan. Umpan yang digunakan ialah umpan *issue sensitif*. Ikan yang hendak ditangkap atau dipancing ialah ikan perpecahan kaum. Beliau menggunakan *issue sensitif*, dibangkitkan soal peratus pekerja Bumiputera, diperkecilkan peranan yang dimainkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Pulau Pinang seolah-olah Yang Amat Berhormat seorang bukan Bumiputera itu menyebelahi kepada pihak Bumiputera; tapi syukur ikan perpecahan kaum tidak timbul sebab yang ada di sini terdiri daripada berbagai kaum — Melayu, Cina dan India — dan adalah terdiri daripada anggota Barisan Nasional yang tenang, fikiran yang waras, sedar dan bertanggungjawab. Bukan mudah untuk menjadi pemimpin, bukan mudah menggunakan kuasa. Pihak DAP yang tidak pernah merasai kuasa memang tergila-gila hendakkan kuasa tapi kalau sudah mendapat kuasa kita tidak tahu apa yang akan terjadi pada negara kita ini.

AHLI KAWASAN BERTAM (ENCIK ABDUL RAHMAN BIN HAJI ABBAS):

Mabuk kuasa pula.

AHLI KAWASAN TELOK BAHANG (ENCIK MOHAMAD AHMAD RADHI BIN PACHEE):

Tapi anggota Barisan Nasional di sebelah sini yang terdiri daripada berbagai kaum sedar apa itu tanggungjawab dan

tidak terjerat, tidak terjerumus dan tidak termasuk di dalam perangkap ataupun tidak termakan umpan *issue* sensitif itu tadi.

Saya ucapkan tahniah kepada Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Pulau Pinang dan semua pemimpin-pemimpin di sini yang tenang dan tidak termasuk dalam perangkap yang digunakan oleh pihak DAP. Di samping kita bergurau-senda, saya percaya mereka juga kalau berfikir dengan tenang mereka akan bersetuju dengan pandangan saya. Ini penting demi keamanan negara kita.

Sekian, Tuan Speaker, terima kasih.

AHLI KAWASAN BERTAM (ENCIK ABDUL RAHMAN BIN HAJI ABBAS):

Datuk Speaker, saya bangun menyokong Anggaran Pembangunan yang telah dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat.

Saya ingin menyentuh beberapa hal. Yang pertama sekali perkara yang telah dihangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat daripada Kawasan Tasek Glugor iaitu mengenai tikus dan perancang keluarga, mengenai kerbau patut dibanyakkan kembali terutama sekali di luar bandar dan lain-lain hal lagi. Pandangan Yang Berhormat itu adalah satu pandangan yang baik dan kita akan mengkaji pandangan ini untuk dijadikan satu asas bagi kita memperbesarkan projek membela kerbau di peringkat luar bandar dan sebagainya.

Dan yang kedua, saya ingin memberi penjelasan perkara yang telah ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Bagan Jermal iaitu mengenai pembinaan *Prai Barrage*. Kita juga telah dan sedang mengkaji kemungkinan-kemungkinan mengadakan usaha-usaha tersebut sebagai *aqua-culture* di kawasan ini. Kita yakin dengan ujudnya usaha-usaha yang tersebut sedikit-sebanyak akan menolong nelayan-nelayan kita yang terdapat di kawasan itu.

Yang lebih penting saya rasa patut saya jelaskan balik ialah masalah yang ditimbulkan oleh Ahli daripada Pekan Bukit Mertajam. Dalam ucapan Ahli dari Kawasan Pekan Bukit Mertajam,

beliau seolah-olah menuduh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Pulau Pinang berlaku tidak adil. Ini adalah tidak benar. Yang Amat Berhormat Ketua Menteri telah pun berlaku adil dalam sebarang masalah di dalam Pulau Pinang ini sama ada pembangunan atau pun apa-apa juga. Untuk menguatkan hujjah saya ini saya ingin perturunkan bantuan-bantuan yang kita berikan kepada penternak-penternak babi yang telah bermula daripada sejak lama dulu. Ini adalah angka-angka pemberian babi dalam tahun 1978:

	1978	1979	1980
Daerah Timur Laut	20	15	30
Barat Daya	—	2	—
Seberang Perai Utara	20	65	8
Seberang Perai Tengah	—	49	8

Untuk perbandingan kerbau, lembu, kambing dan babi yang diberi di bawah Sistem Pawah:—

Daerah Timur Laut

Kerbau	7
Lembu	92
Kambing	66
Babi	84

Daerah Barat Daya

Kerbau	17
Lembu	102
Kambing	215
Babi	68

Seberang Perai Utara

Kerbau	148
Lembu	220
Kambing	160
Babi	216

Seberang Perai Tengah

Kerbau	103
Lembu	182
Kambing	225
Babi	145

Seberang Perai Selatan

Kerbau	51
Lembu	214
Kambing	375
Babi	248

Jumlah:

Kerbau	326
Lembu	810
Kambing	1041
Babi	761

Baru-baru ini telah timbul satu masalah yang sedikit sebanyak menyulitkan juga para penternak babi iaitu masalah penyakit kuku dan mulut. Walau bagaimanapun, Kerajaan telah mengambil daya usaha yang begitu cepat, misalnya dalam minggu yang lepas sahaja kita telah mengadakan dua kali perjumpaan dengan *Farmers' Association* untuk menyelesaikan masalah ini dan hasil daripada pertemuan itu para-para penternak babi telah begitu berterima kasih kepada Kerajaan. Selain daripada itu, Kerajaan Negeri juga kalau kita bandingkan dengan negeri lain telah bermurah hati untuk menolong penternak-penternak ini. Misalnya, dalam soal suntikan, negeri-negeri lain telah pun mengenakan bayaran sebanyak \$0.50 sen untuk setiap ekor babi sedangkan di Pulau Pinang tidak dikenakan bayaran itu. Dan untuk pernianan berhadapan pula, negeri-negeri lain telah mengenakan sebanyak \$4.00 untuk satu ekor, sedangkan di sini tidak dikenakan bayaran itu.

Selain daripada itu, Jabatan Haiwan juga selalu menyediakan ubat-ubat suntikan untuk menolong menghapuskan penyakit-penyakit yang selalu menyerang babi-babi. Jadi diharap dengan penerangan-penerangan itu, semua pihak akan memahami bahawa Kerajaan kita di Pulau Pinang ini adalah sebuah Kerajaan yang adil yang menolong semua pihak atau pun semua golongan yang terdapat di negeri ini.

KETUA MENTERI:

Tuan Speaker, saya ucapkan terima kasih kepada semua Ahli-Ahli yang

telah mengambil bahagian dalam perbahasan Usul saya. Kepada mereka yang terus menyokong dengan usul saya, saya terus ucapkan terima kasih dan kepada Yang Berhormat Ahli-Ahli yang tidak tahu macam mana terus hendak jawab tetapi mesti golek-golek sedikit, nampak saya mereka tidak tahu menyokong dan tidak tahu membangkang, tapi nampak saya lang sung tidak menentang dengan Usul saya. Jadi saya ucapkan terima kasih juga.

Saya ambil peluang ini mengucap dan meminta maaf kepada Yang Berhormat Ahli-Ahli Dewan ini jika di dalam jamuan tengah hari tadi ada orang yang tidak puas hati, tetapi saya tidak pernah —dalam berapa tahun yang saya hidup sampai sekarang —saya tidak pernah sekalipun menjemput seorang ke jamuan saya dan selepas itu kena tendang sebab saya tidak bagi nasi. (Ketawa). Barangkali ini adat DAP. Ahli Kawasan Kampong Kolam tidak terima itu dan saya faham, tetapi ini adalah daripada Ahli Kawasan Paya Terubong. Jadi saya minta maaf. Di sini saya sahaja mesti kata ini tidak berkaitan dengan anggaran kekurangan yang saya kemukakan dalam Usul saya dan tidak berkaitan dengan Negeri Pulau Pinang menjadi bankrupt, tetapi Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Paya Terubong mari makan di sini, apa saya mahu bagi? Beliau tidak puas hati kerana beliau mahu makan nasi. Lain kali saya boleh memberi nasi tetapi jangan bawa perkara semacam ini di dalam Mesyuarat dan mengaitkan dengan Negeri ini telah menjadi bankrupt dan Kerajaan Negeri tidak cukup kebolehan untuk menjaga kewangan kita.

Tuan Speaker, saya ucapkan terima kasih kepada semua Ahli-Ahli dan semua perkara yang berguna kita ambil perhatian, tetapi perkara-perkara yang tidak berguna telah pun membuang masa Dewan ini. Saya bagi nasihat kepada sahabat-sahabat saya Yang Berhormat Ahli-Ahli yang mengikut bidang disiplin jangan kacau dengan Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam. Ini apa yang kita panggil *euphoria*, iaitu

gila suara sendiri (ketawa). Ini menunjukkan berapa hal *paranoia* dan lain-lain. Tapi apa yang saya terima ialah sungguhpun kali ini kucing tidak ada dan tikus mesti main sedikit, beliau mendapat peluang yang istimewa sekali menjadi pemimpin — dahulu pemimpin tetapi sekarang turun balik — dan sekarang ada peluang dan kita mesti duduk dan mendengar apa yang beliau cakapkan. Mengikut pengalaman, kita mesti mendengar dengan teliti.

Sungguhpun rakan saya Yang Berhormat Ahli daripada Kawasan Telok Bahang haruslah berkata bahawa ucapan beliau tidak berapa banyak isi, tetapi saya ingat kosong sekali. Saya dengar dan saya ingat kosong sekali. Saya dengar berapa lama dan apabila Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam berucap saya selalu ambil perhatian, tetapi dalam ucapannya yang lebih-kurang satu jam itu saya ambil tiga *point* sahaja. *Point* yang pertama ialah — kata beliau — dalam Rancangan Malaysia Ketiga *performance* Kerajaan Negeri kita tidak begitu 'cantik' sebab ada *shortfalls*. Beliau telah membaca *text* — saya tidak tahu dari mana beliau baca — tetapi apa yang saya tahu faktor yang telah beliau bacakan ialah faktor yang telah dikaji dan telah disiasat oleh Kerajaan Barisan Nasional dan selepas siasatan dan kajian kita buat laporan bagi keterangan kepada rakyat seluruh negeri, misalnya tugas-tugas kita untuk menyusun semula masyarakat kita untuk menghapuskan kemiskinan di dalam Negeri kita. Beliau telah berkata bahawa NEP atau Dasar Ekonomi Baru itu adalah satu dasar UMNO. Ini langsung tidak betul. Saya telah berkata tadi janganlah pelemah di sini. Ini bukan perkara *half truth* menjadi *truth* atau apa-apa, tetapi jikalau hendak pelemah atau bohong, bohong sekali besar.

Apa yang saya tahu, selepas tahun 1969, negara kita telah mengalami satu masa darurat dan sesungguhnya masyarakat kita telah gagal. Seluruh Negara Malaysia telah mengambil dua keputusan:

- (i) Kita telah memperkenalkan prinsip-prinsip Rukunegara yang mana semua warganegara Malaysia bolehlah mengikut prinsip ini untuk bekerjasama dan mencapai perpaduan dalam negara kita.
- (ii) Kerajaan kita di masa itu telah bercadang bahawa jika kita hendak memperbaiki masyarakat kita dan mengurangkan *issue-issue* politik perkauman, kita mestilah terima satu Dasar Ekonomi Baru dan dasar itu adalah selaras dengan Kongres Ekonomi Bumiputera yang dijalankan oleh UMNO di masa itu.

Saya ingat Kongres Ekonomi Bumiputera yang pertama telah pun ada sebelum tahun 1969, tetapi apa yang telah dikaji di dalam Kongres itu telah menjadi hasil politik UMNO untuk penyertaan Bumiputera di dalam ekonomi negara kita. Ianya tidak bersangkutan dengan dasar Kerajaan Persekutuan atau Kerajaan-Kerajaan Negeri yang mana kita sekarang menyokong penuh dengan Dasar Ekonomi Baru. Ini yang penting sekali sebab Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam bukan sahaja salah seorang ahli DAP semacam Yang Berhormat Ahli Kawasan paya Terubong, tetapi beliau adalah seorang pemimpin, dan jika beliau membawa perkara yang beliau kata mustahak tetapi sesungguhnya tidak betul atau tidak berguna, saya ingat saya ada kuasa, Tuan Speaker, untuk berkata beliau adalah pelemah besar.

Tuan Speaker, beliau juga telah membawa beberapa perkara-perkara *industrialisation*. Tuan Speaker, dalam tempoh tahun 1971 hingga 1974, sejumlah 278 projek-projek perusahaan telah diluluskan untuk negeri Pulau Pinang. Ini bermakna purata tahunan adalah 69.5 projek untuk tahun 1975 hingga bulan September tahun ini. Bagi tahun 1980, 280 projek telah diluluskan, iaitu purata sebanyak 48.7 projek setahun. Tuan Speaker, jumlah projek yang telah diluluskan untuk Negeri

Pulau Pinang semakin turun pada tiap-tiap tahun, tetapi jika dibandingkan dengan negeri-negeri lain, Negeri Pulau Pinang adalah yang ketiga mengikut jumlah projek yang telah diluluskan — bukan kedua tapi ketiga. Negeri Selangor mendapat pertambahan projek yang telah diluluskan iaitu sebanyak 450 projek untuk tahun 1971 sampai tahun 1974 dan 643 untuk tahun 1975 sampai September tahun ini. Dan bagi Negeri Johor dari 218 projek-projek telah naik ke 397 projek-projek dalam tempoh yang sama.

Tuan Speaker, adalah didapati bahawa mendapatkan perusahaan adalah tertakluk kepada kelulusan dari Kerajaan Persekutuan. Baru-baru ini Kerajaan Persekutuan telah mengamalkan polisi penyebaran perusahaan kepada negeri-negeri yang kurang maju dan memperbesarkan lagi perusahaan di kawasan-kawasan yang kurang maju. Sungguhpun beberapa kali Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Ayer Itam telah membaca laporan yang mana 43% lebih keluarga-keluarga di dalam Negeri Pulau Pinang adalah di dalam lapisan kemiskinan, tetapi berbanding dengan negeri-negeri lain, boleh dikatakan ekonomi Negeri Pulau Pinang adalah lebih maju daripada lain-lain negeri. Matlamat utama polisi ini adalah untuk memperluaskan lagi pembangunan di seluruh negeri supaya dapat memberi pembahagian pembangunan perusahaan yang sama di dalam negeri.

Tuan Speaker, sungguhpun Kerajaan Persekutuan mempunyai polisi penyebaran perusahaan di mana terdapat kekurangan projek yang diluluskan untuk Kerajaan Negeri Pulau Pinang, kepentingan sektor perusahaan kepada ekonomi tidak kurang. Dalam tahun 1970 sektor perusahaan memperoleh 12.7% Keluaran Negara Kasar atau KNK kurang sedikit daripada purata nasional iaitu 12.2%. Dalam tahun 1975 sektor perusahaan naik kepentingannya kepada KNK negeri dan meningkat kepada 23.4% iaitu dua kali ganda angka tahun 1970. Purata nasional

dalam tahun yang sama ialah 16.4%. Mengikut kajian semula Rancangan Malaysia Ketiga dalam tahun 1978, sektor perusahaan memperoleh 26.4% KNK. Ini adalah satu pertunjukan yang memuaskan jika dibandingkan dengan purata nasional 19.1%.

Tumpuan utama di sini ialah walaupun terdapat kurang bilangan projek-projek yang diluluskan, sektor perusahaan telah meningkat kepentingannya kepada KNK Negeri Pulau Pinang. Dari tahun 1970 ke tahun 1978, kepentingan sektor perusahaan kepada KNK telah meningkat lebih dari dua kali ganda.

Tuan Speaker, dalam tahun 1970 adalah dititikberatkan supaya lebih banyak peluang pekerjaan diwujudkan melalui perusahaan yang *labour intensive*. Mengikut bancian tahun 1970, sektor perusahaan menyediakan 34,503 pekerjaan dalam negeri ini. Bagi tahun 1979 sektor ini dianggarkan memberi pekerjaan kepada 82,700 orang. Berdasarkan kepada perkara ini, adalah dianggarkan bahawa dalam tahun 1980 sektor perusahaan akan memerlukan 87,600 pekerja dan ini berbanding dengan anggaran kajian Pelan Induk atau *Robert Nathan Associates Plan*. Dalam tahun 1970 Pakar Perunding Pelan Induk telah menganggarkan bahawa pada tahun 1975 sektor ini memerlukan 51,400 orang sahaja. Berdasarkan atas anggaran ini adalah dianggarkan pada tahun 1980 angka ini akan meningkat kepada 65,600.

Tuan Speaker, dalam tahun 1980 sektor perusahaan sepatutnya memberi peluang pekerjaan kepada ramai orang sepertimana yang diramalkan oleh Kajian Pelan Induk dengan anggaran sebanyak 97,600 pekerja jika dibandingkan dengan angka ramalan 65,600. Sebaliknya kilang-kilang yang menjalankan pengilangan di kawasan yang dimajukan dan di bawah jagaan Perbandaran Pembangunan telah mengujudkan 53,577 peluang-peluang pekerjaan pada 30hb. Jun, 1980. Apabila kilang-kilang ini menjalankan pengilangan se-

penuhnya dan kilang-kilang yang di dalam pembinaan serta tapak-tapak kilang baru yang telah diluluskan memulakan pengilangan, jumlah pekerja akan bertambah kepada 74,450 pekerja-pekerja. Ini adalah 8,850 lebih daripada ramalan Pelan Induk, iaitu 65,600. Sebaliknya sektor perusahaan telah menunjukkan jauh lebih baik daripada pakar perunding Pelan Induk.

Tuan Speaker, berdasarkan kepada kadar minima \$130.00 sebulan bagi seorang pekerja kilang, ini hanya satu kadar minima, dan daripada anggaran bagi 87,600 pekerja dalam Negeri Pulau Pinang pertambahan pendapatan akan diberi sebanyak \$136.6 juta setahun. Angka ini adalah bermakna jika difikirkan perlu dan adalah baik kepada mereka yang menggangu atau kepada mereka yang telah memasukki pasaran buruh. Tuan Speaker, ini menunjukkan kebolehan negeri sebab sektor perusahaan juga telah memasukkan jumlah tunai ke dalam ekonomi negeri sebagai modal yang dibayar oleh perusahaan berkenaan. Mengikut rekod yang ada, 130 kilang-kilang persendirian dan 60 kilang-kilang kecil menduduki unit-unit *standard* MIEL dan mempunyai modal yang dibayar berjumlah \$598.18 juta.

Tuan Speaker, itulah *status* yang kita ada pada masa sekarang. Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Ayer Itam telah berucap panjang-lebar sekali, tetapi nampak saya beliau langsung tidak faham apa yang beliau telah membaca dan telah mari di sini untuk mempelemah Ahli-Ahli Dewan Undangan Negeri ini. Inilah kata saya satu pelemah besar.

Saya mestilah bagi tahniah yang istimewa kepada Yang Berhormat Ahli dari Kawasan Kampong Kolam sebab di dalam ucapan beliau telah menunjukkan semangat yang baik sekali di dalam Dewan ini. Saya tidak lupa, dalam pengalaman saya dahulu, DAP ada seorang anggota, iaitu Encik Yeap Ghim Guan. Beliau bolehlah mendapat rekod yang istimewa. Barangkali sekarang Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Bukit Glugor ingin hendak memem-

cah rekod itu lagi sekali, iaitu keluar dari Dewan ini. Tetapi nampak saya sekarang ini anggota DAP akan berpecah belah, satu ialah bom, dan yang lagi satu ingin hendak bercakap panjang. Tapi rekod bercakap yang panjang sekali di dalam Dewan ini dipegang oleh Encik Yeap Ghim Guan yang telah bercakap sampai tujuh jam. Beberapa kali Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam ingin mengikut saudara atau sahabatnya yang lama, tetapi sekarang saya dapat tahu mereka sudah bergaduh. (Ketua Menteri diam sebentar). Saya bagi peluang tapi tidak mendengar apa-apa cakapan pun. Apa yang saya kata adalah betul dan tidak payah balas balik. Saya ucapkan terima kasih dan saya harap Yang Berhormat Ahli-Ahli DAP mengikut rakan saya dan saya harap Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam bolehlah lapor balik kepada rakan-rakan beliau yang tidak ada di dalam Dewan ini. Mereka datang dalam Dewan ini untuk bercakap dan mereka ingat kita mesti duduk dan mendengar apa yang mereka cakapkan dan mereka telah berkata Ketua Menteri mesti memberi kenyataan, tapi bila saya berdiri untuk memberi keterangan mereka sudah keluar dari Dewan. Inilah tanggungjawab? Barangkali setelah mereka mendengar apa yang saya cakapkan ini mereka akan masuk balik. (Ketawa).

Tuan Speaker, rakan saya Ahli Yang Berhormat dari Kawasan Telok Bahang telah berkata janganlah membawa satu umpan yang *sensitive* untuk memancing ikan perkauman di dalam Dewan ini. Tapi dalam ucapan saya bahasa saya tidak begitu bagus. Saya ingin mengatakan dengan terang kepada Yang Berhormat Ahli-Ahli Dewan ini dan seterusnya Ahli Kawasan Paya Terubong, jangan buat semacam itu sebab itu menunjukkan seperti apa yang saya katakan tadi di dalam ucapan saya, adat yang tidak bersangkutan dengan tujuan kami yang menjalankan tugas untuk satu negara yang bersatupadu. Beliau telah membawa perkara pemeliharaan

babi di mana beliau mengatakan bahawa pihak Kerajaan Negeri di bawah pemerintahan Barisan Nasional dan khususnya di bawah pimpinan saya telah membawa faedah kepada rakyat Bumiputera sahaja. Di sini saya ingin mengatakan bahawa tujuan Kerajaan Negeri ialah untuk membawa faedah kepada semua rakyat tetapi khususnya kaum Bumiputera sebab di dalam negeri kita di masa dulu kaum Bumiputera telah ketinggalan di belakang sedikit dalam bidang ekonomi. Kerajaan Negeri mestilah menolong mereka untuk mencapai tujuan kita di dalam Dasar Ekonomi Baru, tetapi ada pihak lain telah menuduh saya dan lagi satu pihak telah berkata saya telah lupa kepada Kerajaan Negeri dan lupa tentang pemeliharaan babi sebab banyak orang Tiong Hwa makan daging babi.

Di sini saya bawa satu contoh politik DAP, satu politik yang saya boleh katakan bahaya sekali. Apa yang mereka tidak faham ialah banci ternakan babi pada tahun 1974 dalam negeri ini adalah 169,519 ekor, pada tahun 1977 angka itu telah naik sampai 196,500 ekor; tapi di dalam tahun 1980 angka ini telah dinaikkan sampai 261,771 ekor. Ini menunjukkan Kerajaan Negeri telah tidak melupakan kaum-kaum lain dan bila kita menjalankan tugas, dasar kita, ialah untuk menjaga dan mengkaji dengan apa yang kita ruesti jalankan untuk pembangunan ekonomi negeri kita.

Saya harap Yang Berhormat Ahli-Ahli dalam Dewan ini mengambil perhatian perbahasan saya ini. Tadi saya telah menjawab apa-apa perkara yang telah berbangkit macam perkara nelayan di Sungai Perai dan lain-lain. Kerajaan tentu mengambil perhatian, dan di mana kita boleh selesaikan masalah itu kita selesaikan; kalau tidak boleh kita mesti menolong dengan cara yang lain seperti nelayan-nelayan yang mesti kita pindahkan ke tempat lain untuk mencari satu pendapatan hidup yang lebih baik. Kita akan menjalankan semacam itu. Kita tidak membohongi

mereka tetapi kita tentu ambil perhatian.

Dalam beberapa tahun yang kita dalam Barisan Nasional telah menjalankan tugas untuk mencapai tujuan Dasar Ekonomi Baru, kita telah menjalankan pelan lima tahun ke lima tahun, dan setelah selesai Rancangan Malaysia Ketiga kita akan memasukkan Rancangan Malaysia Keempat di mana kita ada satu perspective plan sampai tahun 1990 dan tiap-tiap tahun yang akan datang. Kita akan mengkaji semula apa yang telah kita tetapkan sebelum kita mengambil keputusan apa yang kita hendak jalankan di tahun hadapan. Selepas keputusan telah dibuat dan selepas Anggaran Pembangunan tahun depan diluluskan oleh Dewan ini saya harap saudara-saudara semua bolehlah bekerja rapat dan bekerja sama untuk menjaga supaya rancangan-rancangan yang kita luluskan dapat dijalankan mengikut jadual.

Kali ini di dalam persidangan Dewan Undangan ini saya nampak saudara-saudara kita yang duduk di belakang dan Ahli-Ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan pun telah menunjukkan semangat dan kebolehan mereka. Sistem Jawatankuasa Majlis Mesyuarat Kerajaan yang telah kita terima dan luluskan apabila kita membahaskan Rang Undang-Undang pada hari Jumaat itu boleh membawa kita ke satu peringkat baru yang mana kita harap sistem ini boleh membawa lebih banyak faedah kepada rakyat di dalam negeri ini.

Tetapi terlebih dahulu kita mesti menjalankan apa yang kita telah luluskan mengikut jadual dan, di mana boleh, kita tambahkan perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Yang terhormat sekalian. Saya harap kalau kita bekerjasama semacam ini kita tentulah boleh mencapai faedah yang lebih untuk kita.

Tuan Speaker, akhir sekali saya menyeru kepada Yang Berhormat Ahli-Ahli di pihak Parti Pembangkang supaya bekerjasama dalam Dewan ini. Kita ada tugas yang berat sekali,

dan janganlah ingat kita mari ke sini untuk menunjukkan ingatan kita sendiri atau perkara-perkara bersendirian. Kita mari ke sini dengan semangat mewakili rakyat, jadi janganlah pelemah dengan rakyat di luar dan mari ke Dewan ini menunjuk fikiran persendirian sahaja. Ini adalah satu nasihat yang saya bagi kepada Yang Berhormat Ahli-Ahli dari pihak Pembangkang. Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam pun telah membincangkan perkara ini dengan saya dan saya harap jika beliau mengikut semangat yang beliau tunjukkan, barangkali beliau boleh menjadi pemimpin pembangkang. Saya tidak tahu apa rakyat di luar Dewan ini ingat, tetapi saya ingat saya dan saudara-saudara saya di pihak sini boleh kita berterus-terang bahawa di antara lima orang *Inspector-General* di sana, Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam adalah menunjukkan adat yang bagus dan kita berasa sungguh berterima kasih.

Sekian, terima kasih.

Soalan dikemukakan dan usul dipersetujui.

7. PENANGGUHAN:

TUAN SPEAKER:

Yang Amat Berhormat dan Ahli-Ahli Yang Berhormat sekalian, Usul-Usul C, D, dan E adalah tertakluk di bawah Peraturan Majlis Mesyuarat yang ke 35.

Sekarang saya menjemput Y.A.B Ketua Menteri untuk mencadangkan Dewan ini ditangguhkan.

KETUA MENTERI:

Tuan Speaker, saya mohon mencadangkan Dewan ini ditangguhkan sekarang.

**AHLI KAWASAN BAYAN LEPAS
(DATUK KHALID AHMAD BIN
SULAIMAN):**

Tuan Speaker, saya mohon menyongkong.

**AHLI KAWASAN BUKIT TAMBUN
(ENCIK NG SWEE CHING):**

Tuan Speaker, saya ucapkan terima

kasih kepada Tuan Speaker kerana memberi peluang kepada saya berucap di dalam Dewan ini.

Tuan Speaker, penduduk di negeri kita kian hari kian bertambah ramai. Kekurangan rumah dan tempat kediaman adalah masalah yang paling teruk pada masa sekarang. Saya ingin menasihatkan bahawa pada ketika ini rancangan-rancangan perumahan Kerajaan sungguh susah hendak dicapai. Pembinaan rumah dalam masa beberapa tahun ini tidak cukup jikalau dibandingkan dengan penduduk yang bertambah. Kerajaan menggalakkan perusahaan perumahan persendirian supaya bekerjasama dan mengambil peranan dalam rancangan-rancangan pembangunan negara.

Kita dapat membaca di dalam akhbar-akhbar bahawa Y.A.B. Ketua Menteri selalu menyeru kepada pengusaha perumahan persendirian supaya mengambil peranan yang penting dalam bidang rancangan-rancangan pembinaan perumahan, akan tetapi timbul pula masalah mengubah syarat-syarat tanah pertanian kepada tanah perumahan untuk pengusaha perumahan persendirian. Sesuatu permohonan itu akan diperiksa oleh pegawai-pegawai yang ada di dalam pelbagai jabatan yang berkenaan, akan tetapi apabila permohonan itu sampai di jabatan Perancang Bandar, ianya akan diperiksa di situ dan mengambil masa berbulan-bulan dan kadang-kadang sehingga bertahun-tahun. Ini akarmendukacitakan pemohon-pemohon yang sungguh-sungguh mempunyai semangat untuk memberi kerjasama kepada Kerajaan. Mereka menunggu masa yang panjang untuk mendapat jawapan dari pihak yang berkenaan dan akhirnya mendapati permohonannya tidak diluluskan.

Tuan Speaker, permohonan mengubah syarat akan memakan masa dua sehingga tiga tahun. Adakah ini cara yang betul bagi pihak yang berkuasa menjalankan tugas? Bukankah mereka ini sengaja memperlahan-lahankan rancangan pembangunan? Tuan Speak-

er, walaupun rancangan bandar mempunyai satu Master Plan yang masih belum diluluskan oleh Kerajaan, permohonan perusahaan perumahan persendirian dengan pelan tapak di masukkan di dalam Master Plan.. (gangguan).

AHLI KAWASAN PAYA TERUBONG (ENCIK CHIN NYOK SOO):

Saya ingat Ahli Yang Berhormat menjadi *backbencher* Kerajaan.

AHLI KAWASAN BUKIT TAMBUN (ENCIK NG SWEE CHING):

Bukan. Ini ucapan penangguhan.

Oh, ya, saya faham.

Itupun telah ditolak oleh Perancang-an Bandar.

Apakah sebabnya, Tuan Speaker? Bukankah ini membawa kerugian yang besar kepada rakyat dan negara?

Saya berharap apabila Kerajaan mengadakan rancangan Master Plan, terlebih dahulu ingatlah akan kepentingan orangramai dan bukan untuk memuaskan hati segolongan yang kecil sahaja. Kerajaan perlu mengubah cara melaksanakan rancangan perumahan dengan mengadakan pengawalan-pengawalan di jabatan yang berkenaan untuk mengawal pihak yang bertugas dalam perancangan Bandar supaya sesuatu pihak itu menjalankan tugasnya dengan betul, mempertimbangkan permohonan dengan berpatutan, meluluskan permohonan-permohonan dan memberi jawapan dengan secepat mungkin.

Sekian, terima kasih.

AHLI KAWASAN SUNGAI NIBONG (DR. TAN CHONG TEIK):

Tuan Speaker, tajuk ucapan saya ialah berkenaan dengan perumahan.

Pada umumnya, keadaan perumahan haram telah bertambah banyak di negara kita, khususnya di Negeri Pulau Pinang. Keadaan ini mengakibatkan harga rumah di Pulau Pinang melambung naik sehingga segolongan besar rakyat yang berpendapatan sederhana tidak berupaya membeli langsung, apatah lagi rakyat yang miskin. Oleh yang demikian, keperluan rumah kos

rendah sangat perlu di Pulau Pinang. Sehingga sekarang lebih kurang 50,000 orang telah mendaftarkan diri untuk memohon rumah kos rendah.

Di bawah Rancangan Malaysia Ketiga jumlah bilangan rumah kos rendah yang dibina ialah 4,279 unit dan daripada jumlah itu 894 unit ialah gabungan Kerajaan Negeri. Gabungan daripada Kerajaan Pusat ialah lebih kurang \$39.64 juta. Memandangkan pertambahan pesat keperluan perumahan kos rendah di Negeri Pulau Pinang, saya ingin merayu kepada Kerajaan Pusat supaya melipatgandakan projek pembinaan rumah kos rendah di Pulau Pinang di bawah Rancangan Malaysia Keempat oleh kerana gabungan di bawah Rancangan Malaysia Ketiga tidak mencukupi untuk menyelesaikan masalah kekurangan perumahan di Negeri ini. Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah menunjukkan keupayaannya untuk membina banyak rumah kos rendah di bawah Rancangan Malaysia Ketiga. Ini menunjukkan bukti dengan lebih kurang 87% kejayaan sehingga tahun 1980 yang telah dicapai oleh bahagian perumahan negeri dan saya yakin kejayaan ini akan mencapai 100% pada akhir tempoh Rancangan Malaysia Ketiga.

Kerajaan Negeri telah sampai kepada kesanggupan maksimanya dan telah membina 5,000 unit rumah setahun. Pada kekurangan modal dan kelambatan gabungan modal dari Kerajaan Pusat menimbulkan halangan untuk membina lebih banyak rumah kos rendah. Semenjak tahun 1972, permohonan telah dibuat oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang supaya Kerajaan Pusat mengizinkan kita membentuk suatu Lembaga Perumahan Negeri tetapi sampai sekarang Kerajaan Pusat tidak memberi sebarang kebenaran lagi. Di sini saya harap Ahli-Ahli dari Parti DAP yang juga menjadi Ahli-Ahli parlimen bagi Negeri Pulau Pinang dapat merayu kepada Kerajaan Pusat bila Parlimen bersidang dan menunjukkan tanggungjawab mereka untuk faedah rakyat Negeri Pulau Pinang. Saya ingat

pihak DAP cakup banyak berkenaan perumahan.

Saya mendesak Kerajaan Persekutuan supaya membenarkan Kerajaan Negeri membentuk Lembaga Perumahan Negeri dengan secepat mungkin. Dengan pembantuan Lembaga Perumahan Negeri Pihak Berkuasa boleh mendapat pinjaman dari *bank commercial* dan institusi kewangan untuk melaksanakan banyak lagi projek-projek sendiri tanpa halangan seperti kekurangan modal dari Kerajaan Pusat. Dengan keupayaan membina maksima sebanyak 5,000 unit rumah dalam setahun, bahagian perumahan Negeri bersama pihak swasta yang juga membina rumah mengikut nisbah 1:1, saya yakin dalam tempoh beberapa tahun Kerajaan Negeri Pulau Pinang akan mengatasi masalah kekurangan perumahan. Di samping itu harga rumah di Pulau Pinang terlalu tinggi. Pihak swasta digalakkan membina lebih banyak rumah kos rendah supaya bersama-sama dapat kita mengatasi masalah perumahan di Negeri Pulau Pinang.

Akhir sekali, Tuan Speaker, saya ingin mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang kerana berusaha mencapai kesanggupan maksima untuk membina rumah di Pulau Pinang.

Sekian, terima kasih.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Tuan Speaker, tajuk saya hari ini ialah berkenaan kompleks penjaja dan saudagar-saudagar.

Kadang-kadang kita boleh nampak pegawai-pegawai penguatkuasa Majlis Perbandaran datang mengganggu penjaja-penjaja dan saudagar-saudagar di tepi jalan sebab mereka menjejaskan lalu lintas dan saya bolehlah mengakui berkenaan dengan kedudukan kesibukan bandaraya Majlis Perbandaran akan mengambil langkah untuk merampas barang-barang yang ditunjukkan di tepi jalan. Sebab itulah telah terbukti di bandar Pulau Pinang kita akan mengadakan lebih banyak kompleks-

kompleks untuk penjaja dan saudagar-saudagar.

Tiap-tiap tahun penuntut-penuntut yang telah tamat persekolahan akan membanjiri pasaran pekerjaan dan itulah yang menjadi masalah. Kalau tidak salah, Kerajaan adalah bertanggungjawab berkenaan dengan masalah itu. Lebih banyak penuntut-penuntut yang tamat sekolah akan menjadi penjaja-penjaja untuk mencari makan dan ada orang-orang Melayu yang boleh dikatakan mereka adalah kais pagi makan pagi, kais petang makan petang.

Jikalau Kerajaan hendak mengadakan Kompleks penjaja kita mesti mencari tempat yang sesuai di mana ada ramai orang dan ada tempat untuk pelanggan-pelanggan membeli barang dan bukan meletakkan mereka di tempat-tempat yang sunyi dan tidak ada pelanggan. Dan bila menjalankan tugas untuk meletakkan semula penjaja-penjaja itu kita mestilah mengamalkan satu langkah yang adil dan saksama.

Berkenaan dengan barang-barang yang akan dijual khasnya makanan, saya rasa Kerajaan janganlah menghadkan bahawa penjaja-penjaja mesti menjual makanan untuk orang-orang Melayu atau untuk orang-orang Muslim sahaja. Saya akan menyokong dengan sepenuhnya jikalau Kompleks itu boleh dicampur dengan berbilang bangsa supaya perniagaan-perniagaan boleh dijalankan di satu tempat tetapi apa yang mereka jual Kerajaan janganlah menghadkan misalnya daging ini boleh dijual, daging itu tidak boleh dijual untuk sesuatu pihak.

TUAN SPEAKER:

Tetapi orang-orang Muslim tidak boleh makan babi.

AHLI KAWASAN KAMPONG KOLAM (ENCIK OOI EAN KWONG):

Betul, saya tidak bantah berkenaan campuran gerai-gerai itu, tetapi janganlah satu tempat Kompleks untuk menjual satu barang oleh satu bangsa sahaja. Dan saya harap Majlis Perbandaran akan mengambil perhatian ber-

kenaan cadangan saya dan meneruskan dengan pembinaan lebih kompleks penjaja dan saudagar-saudagar.

Sekian, terima kasih.

AHLI KAWASAN BAGAN JERMAL
(DR. SAK CHENG LUM):

Datuk Speaker, dengan izin, sebelum saya meneruskan dengan ucapan saya, saya akan menyambung sedikit berkenaan dengan apa yang Yang Berhormat kita telah berkata tadi berkenaan Ahli Kawasan Kampong Kolam.

TUAN SPEAKER:

Yang Berhormat, sekarang ini ucapan penangguhan.

AHLI KAWASAN BAGAN JERMAL
(DR. SAK CHENG LUM):

Saya minta maaf, Datuk Speaker.

Ucapan saya ialah berkenaan kawasan rumah hijau Mak Mandin, Butterworth, yang mana keadaan buruk dan perubahan sangat diperlu.

Kawasan rumah hijau di Mak Mandin adalah satu kawasan yang mempunyai jumlah 320 unit rumah papan yang telah dibina dalam tahun 1972 dengan tujuan untuk menempatkan setinggan-setinggan yang duduk atas tanah yang diambil-alih oleh Kerajaan dalam pembinaan kawasan perindustrian Mak Mandin. Luas tanah yang digunakan untuk kawasan rumah hijau ialah dekat 6 ekar dan perbelanjaan ialah \$390,000.00. Setinggan-setinggan yang ditempatkan di situ pada masa itu tidak diberi apa-apa gantirugi dan oleh kerana itu, rumah hijau ada juga diberi kepada setinggan-setinggan masing-masing tanpa bayaran atau wang sewa. Mengikut angka-angka yang ada, jumlah penduduk-penduduk di kawasan itu lebih kurang 1,500 orang.

Semenjak pembinaan, rumah-rumah hijau langsung tidak dapat diselenggarakan oleh Kerajaan. Syarat-syarat yang ditetapkan oleh pihak Kerajaan tidak membenarkan sesiapa jua membaiki atau menukarkan bahagian-bahagian rumah tanpa kebenaran dari Pejabat Daerah. Penduduk-penduduk rumah

hijau ialah dari golongan yang berpendapatan rendah dan mereka tidak mempunyai kemampuan dari segi kewangan, untuk menyelenggarakan rumah-rumah hijau itu sendiri.

Oleh kerana itu pada masa sekarang, keadaan di kawasan rumah hijau telah menjadi buruk dan tidak sihat. Jika hendak pinjam perkataan dari Bahasa Inggeris, boleh dipanggilkan sebagai "slums". Mengapa begitu?

Pada zaman moden ini, kawasan ini masih lagi menggunakan sistem "tong najis" iaitu satu sistem yang tidak sempurna dan selalu mendapat pengaduan bahawa najis tidak dapat dikutip-dengan memuaskan. Sistem parit di kawasan itu pula tidak cukup dan ada juga parit lama yang telah rosak. Parit tanah yang ada telah dikambus. Ayer yang bertakung menimbulkan masalah nyamuk. Tidak ada tempat yang sesuai sekali di kawasan itu untuk membuang sampah. Di sini saya ingin menyatakan bahawa penduduk-penduduk juga hendak lebih menunjukkan sikap atau kesedaran yang lebih bertanggungjawab.

Setengah-setengah rumah di tempat itu adalah dalam keadaan buruk — tiang kayu telah rosak, dinding rosak, bumbung berlubang tiris. Rumah juga sangat kecil dan menimbulkan masalah "overcrowding" dan tidak cukup penderaan udara (ventilation).

Selain dari itu tempat itu juga tidak ada apa-apa kemudahan-kemudahan rekreasi dan tempat untuk membeli-belah seperti kedai kecil atau tempat untuk penjaja-penjaja.

Bangunan rumah hijau ialah hanya satu rancangan sementara. Penduduk-penduduk di situ hidup dalam satu situasi yang tidak tentu dan mereka selalu tertanya-tanya bilakah Kerajaan akan menempatkan dan mengubahkan mereka lagi? Tetapi oleh kerana keadaan yang buruk di kawasan itu semakin bertambah, mereka juga merasa bahawa barangkali Kerajaan telah melupakan kawasan itu.

Di sini saya membawa perhatian Kerajaan kepada keadaan yang buruk dan

tidak sihat yang dihadapi oleh penduduk-penduduk di kawasan rumah hijau dan merayu kepada Kerajaan untuk membaiki kesihatan dan alam sekitar kawasan ini.

Dan untuk menaikkan taraf hidup penghuni-penghuni di kawasan rumah hijau ini, saya rasa solusi untuk jangka masa yang panjang ialah untuk membina semula satu rancangan rumah kos rendah di kawasan itu misalnya rumah pangsa yang mempunyai semua kemudahan-kemudahan yang moden dengan sempurna dan sehingga satu rancangan baru boleh dilaksanakan, saya rasa Kerajaan haruslah memberi peruntukan pada masa sekarang atau dari masa ke semasa untuk memperbaiki dan menyelenggarakan rumah-rumah hijau itu.

Sekian, terima kasih.

AHLI KAWASANDATUK KERAMAT (DATUK TEH EWE LIM):

Datuk Speaker, saya bangun untuk menjawab ucapan penangguhan dari Yang Berhormat Encik Ng Swee Ching. Datuk Speaker, Majlis Perbandaran Seberang Perai sebagai Pihak Berkuasa Perancangan Tempatan (*Local Planning Authority*) adalah bertanggungjawab atas semua pembina perumahan di Seberang Perai dari segi kawalan perancangan bandar dan pembina. Setiap permohonan untuk mendapat kelulusan rancangan (*planning approval*) akan diproseskan dengan tujuan kemajuan dan cadangan tidak akan menjejaskan panduan dan dasar yang ditetapkan oleh Kerajaan Negeri dan Majlis Perbandaran Seberang Perai. Majlis Perbandaran Pulau Pinang sedar bahawa terdapat banyak permohonan-permohonan untuk membangunkan tanah-tanah pertanian di Seberang Perai. Masalah ini timbul apabila permohonan meminta

mengubah syarat terhadap penggunaan tanah mereka kerana ianya berkaitan dengan syarat-syarat yang terkandung dalam Surat Hakmilik.

Dari segi kawalan perancangan bandar Majlis Perbandaran Seberang Perai juga memastikan supaya kemajuan-kemajuan yang dicadangkan oleh pihak swasta ialah selaras dengan pelan perancangan bandar yang terbentuk dari masa ke semasa oleh Jabatan Perancang Bandar. Majlis Perbandaran Seberang Perai bersama-sama dengan Jabatan Perancangan Bandar di peringkat Negeri. Oleh yang demikian pembinaan perumahan di Seberang Perai akan diberi kepentingan oleh Majlis Perbandaran Seberang Perai supaya ianya tidak menjejaskan pelan perancangan secara keseluruhannya, dan pembangunan itu akan membantu kemajuan dan aspek-aspek lain seperti kemudahan sosial dan sivik, dan juga infra-struktur.

AHLI KAWASAN TANJUNG BUNGAH (DATUK KHOR GARK KIM):

Tuan Speaker, saya ucapkan terima kasih kepada ucapan penangguhan oleh Ahli Yang Berhormat dari kawasan Bagan Jermal dan Sungai Nibong. Perkara yang telah dibangkitkan dalam ucapan mereka akan diberi perhatian dan tindakan yang sewajarnya akan diambil.

AHLI KAWASAN DATUK KERAMAT (DATUK TEH EWE LIM):

Tuan Speaker, jawapan saya kepada ucapan penangguhan oleh Y.B. Encik Ooi Ean Kwong ialah, kompleks-kompleks gerai yang sedia ada dan tapak-tapak penjaja adalah seperti berikut:—

Tapak-tapak Penjaja yang Terbuka:

Pasar Terbuka Bandar Bayan Baru (Bayan Baru Open Air Market)	63 gerai
Tapak Penjaja Malam Batu Lanchang Avenue (Batu Lanchang Avenue Night Pitch)	14 gerai
Pasar Petang Lebuah Cecil (Cecil Street Afternoon Market)	169 gerai
Tapak Penjaja Malam Jalan Gottlieb (Gottlieb Road Night Pitch)	35 gerai
Hongkong/Shanghai Banking	24 gerai
Jalan Haji Hashim Imam	54 gerai
Tapak Penjaja Malam Jalan Sekolah La Salle (Jalan Sekolah La Salle Night Pitch)	12 gerai
Tapak Penjaja Malam Kampong Malabar (Kampong Malabar Night Pitch)	59 gerai
Jalan Khoo Seng Yeoh (Khoo Seng Yeoh Road)	16 gerai
Tapak Penjaja Malam Lorong Selamat (Lorong Selamat Night Pitch)	14 gerai
Jalan Phee Choon (Phee Choon Road)	5 gerai
Penaga Road/Ipoh Lane	228 gerai
Pasar terbuka/Perak Road belakang Astaka Stadium (Perak Road Open Air Market behind Astaka Selera Stadium)	32 gerai
Taman Free School	28 gerai
Jumlah Besar (Grand Total):	753 gerai

Kompleks-Kompleks gerai yang mempunyai binaan

Astaka Selera Stadium, Perak Road	30 gerai
Astaka Selera Kampong Melayu	30 gerai
Brick Kiln Road Stalls Kompleks	44 gerai
Dato Keramat Padang	57 gerai
Green Garden Three	20 gerai
Pantai Mutiara Hillside, Tanjong Bungah	48 gerai
Jalan Maxwell	90 gerai
Great World Park	12 gerai
Jalan Macalister	30 gerai
Jalan Perak	150 gerai
Kampong Melayu	18 gerai
Kota Selera Esplanade Road	28 gerai
Medanika Pengkalan Raja Tun Uda, Weld Quay	81 gerai
Pitt Street	22 gerai
Pantai Mas, Batu Ferringghi	14 gerai
Renong Ground	60 gerai

Di antara Penang Road/Khoo Sian
 Ewe Road/Transfer Road
 Selera Glugor
 Tanjung Selera, King Edward Place
 Taman Tun Sardon
 Rifle Range

20 gerai
 23 gerai
 7 gerai
 61 gerai
 264 gerai

Kerajaan sudah bermula dan hampir siap Grove Road 32 dan mencadangkan jumlah besar 1,141. Majlis Perbandaran Pulau Pinang adalah sedang di dalam proses membina sebuah pasar di Taman Tun Sardon dan akan membina sebuah lagi di Batu Lancang Avenue, off Green Lane tidak lama lagi. Ini akan menyediakan bukan sahaja gerai-gerai untuk pasar borong bahkan juga jualan barang-barang am dan makanan.

Sekian, terima kasih.

TUAN SPEAKER:

Yang Amat Berhormat dan Ahli-Ahli Yang Berhormat sekalian, Dewan ditangguhkan.

Dewan ditangguhkan pada jam 7.30 malam.